XXXII. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JANUÁR 29.

Ludas Matyi

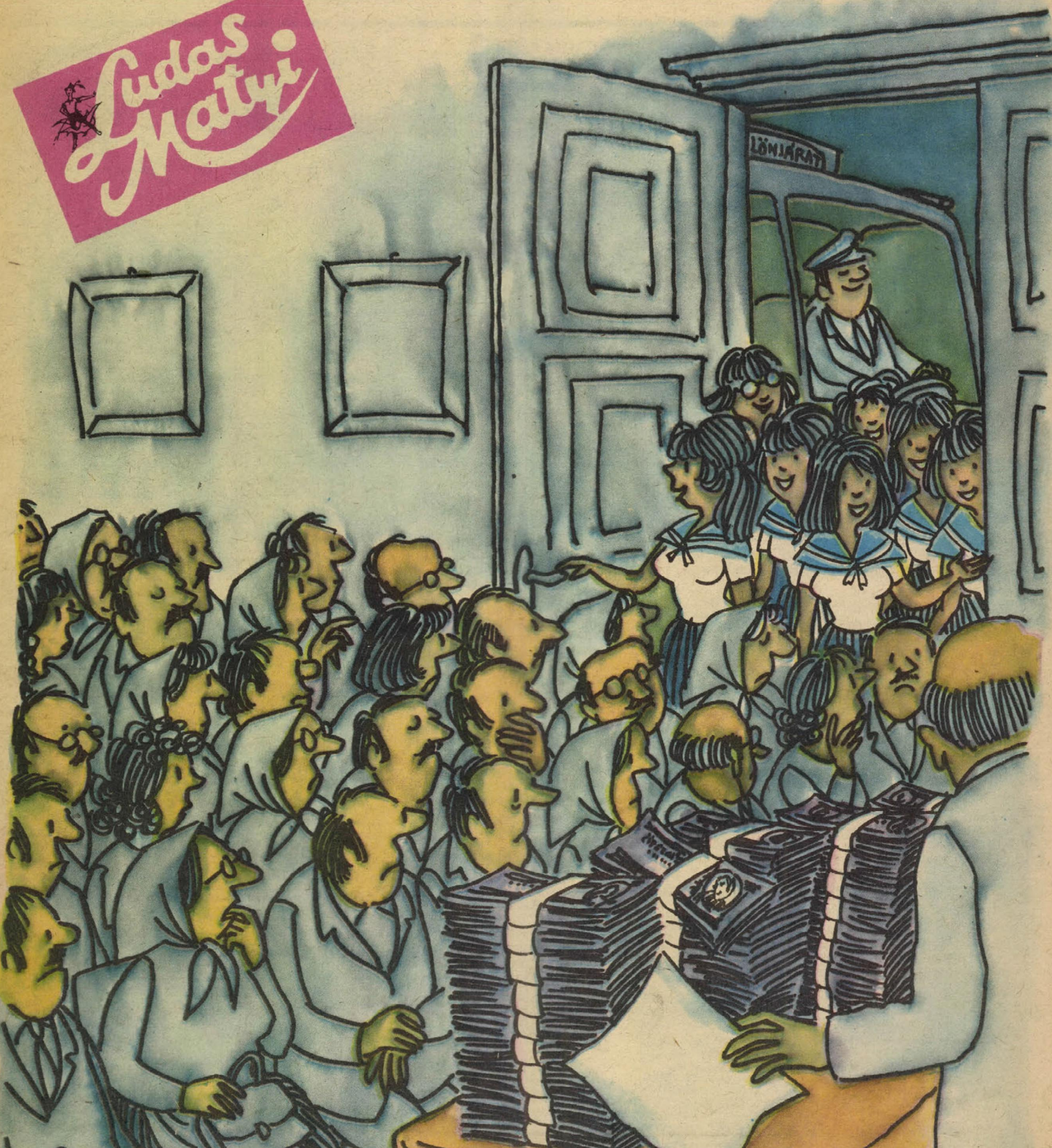

Brenner György rajza

ZARSZÁMADÓ KÖZGYŰLÉS

– Megjöttünk, elnök elvtárs, vagy most nincs szükség a diákokra?

KEDVES LUDAS!

GARANCIA, SZÍVESSÉG VAGY SZERENCSEJÁTÉK?

A múlt év szeptemberében vásároltam a Keravillnál egy Belcanto névre hallgató import lemezjátszót. Bocsánat, amikor megvásároltam, még nem hallgatott. Három hónap múlva azonban már többet hallgatott, mint muzsikált.

— Sebaj! Még benne van a garanciális időben — mondtam magamban, és elővettem a jótállási jegyet. Ennek hátlapján rengeteg szerviz címe szerepelt, de csak az egyik mellett állt az, hogy „lemezjátszó”. Furcsa logikával ezt hívtam fel.

Udvariasan megkérdezték, milyen készülékről van szó, majd közölték, hogy azt csak a márkaszerviz javíthatja. A címet is megadták. Személyesen mentem el. Ott egy kedves fiatalember felvilágosított, hogy márkaszerviz nem létezik, az illető kolléga csak „átpasszolt”, de ők nagyon szívesen megcsinálják a készülékemet, ha beviszem hozzájuk, mert ez a vevő kötelessége.

Kételkedő természet vagyok, felhívtam hát a garanciát vállaló RAMOVILL elnökét, aki idézte a rendeletet, amely szerint a 10 (azaz tíz) kilónál nehezebb készülék javítását aháznál kötelesek elvégezni; illetve, ha erre nincs mód, a szerviz köteles elszállíttatni. Egyben elnézésemet kérte az „átpasszoló” szerviz nevében, és felajánlotta, hogy intézkedik.

Másnap valóban megjelent egy harmadik szervizfiók két dolgozója, megállapították, hogy a „potméter” a hibás,háznál nem javítható. Elvitték a lemezjátszót.

A RAMOVILL — a vevők érdekében — több alvállalkozó szövetkezettel dolgozik. A speciális alkatrészeket azonban ők raktározzák. Tehát tőlük kell igényelni. Esetenként. Adják is, ha van. Ha nincs, igyekeznek előteremteni. Ehhez rendelkezésükre áll 30 nap. Ha nem jártak sikerrel, a vevőnek csereutalványt adnak. Ezért vásárolhat új készüléket, vagy visszakérheti a vételárat.

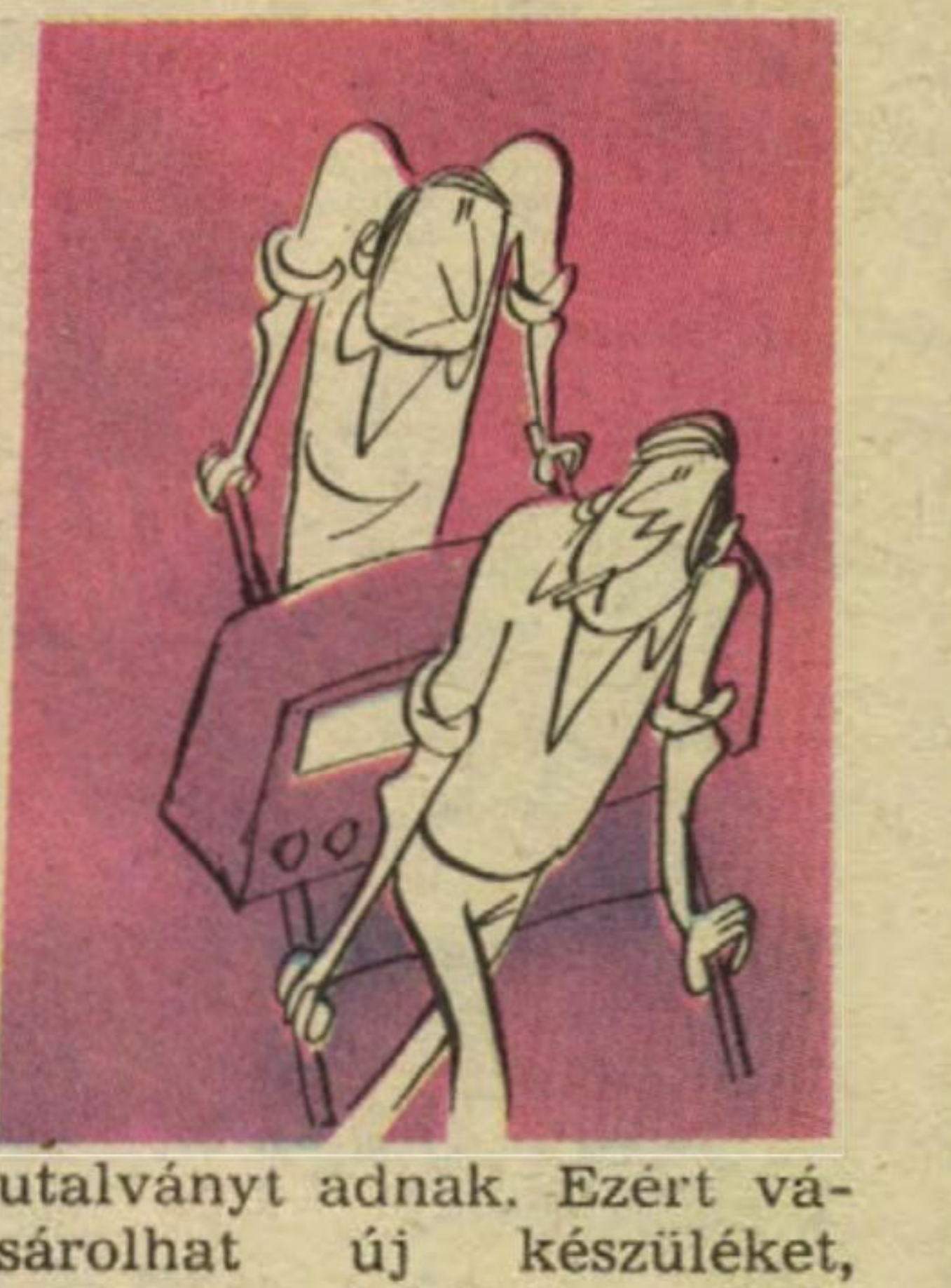

Megkérdeztem, miért csak harminc nap után adják a csereutalványt, ha — mondjuk — már a tizedik napon tudják, hogy nincs az a bizonyos alkatrész. Válasz: mert sosem lehet tudni, hátha mégis előkerül. Különben is, a rendelet szerint, csak a 31-ik napon kötelesek cserélni.

Ez a rendelet pedig ötször(!) harminc napot engedélyez a szerviznek, vagyis: a készüléket csak akkor cserélik ki, ha öt alkalommal próbálkoztam már, a garanciális időn belül. Így előfordulhat, hogy a vevő — gyakorlatilag — fél évig nélkülözi a készüléket.

Megkérdeztem a KERAVILL kereskedelmi főosztályvezetőjét:

1. Miért árul a KERAVILL olyan készüléket, amelyhez nincs pótalkatrész?

Válasz: A pótalkatrészekért a RAVILL, a nagykereskedelem a felelős, vagy közvetlenül a gyár.

2. Miért a vevőnek kell vállalnia a hibás készülékért járó kockázat nem jelentéktelen részét, amikor az általa megfizetett összegben benne van a gyárnak, a nagykereskedelemnek és a kiskereskedelemnek is a haszna? Miért nem azok vállalják?

Válasz: A rendelet, az objektív tényezők, nem csak a mi területünkön stb.

És ez valóban így igaz.

Ez nemcsak KERAVILL-probléma, hanem — sajnos — általános kereskedelmi jelenség. Tisztelet a kevés kivételnek.

Kérdésem a Belkerhez:

Miért ne lehetne a gyárat, a nagykert, a kiskert egy újabb rendelettel arra kötelezni, hogy a garanciális javítás elhúzódása esetén — bizonyos időn túl — kártérítést fizessen a vevőnek?

Mindjárt gyorsabban cselekednének — lefogadom! (Úgy is nyakig vagyok a szerencsejátékban. Most — például — az időközben megkapott csereutalványommal próbálok szerencsét, de hiába.)

Sólyom László

„BETEGSÉG MIATT ZÁRVA”

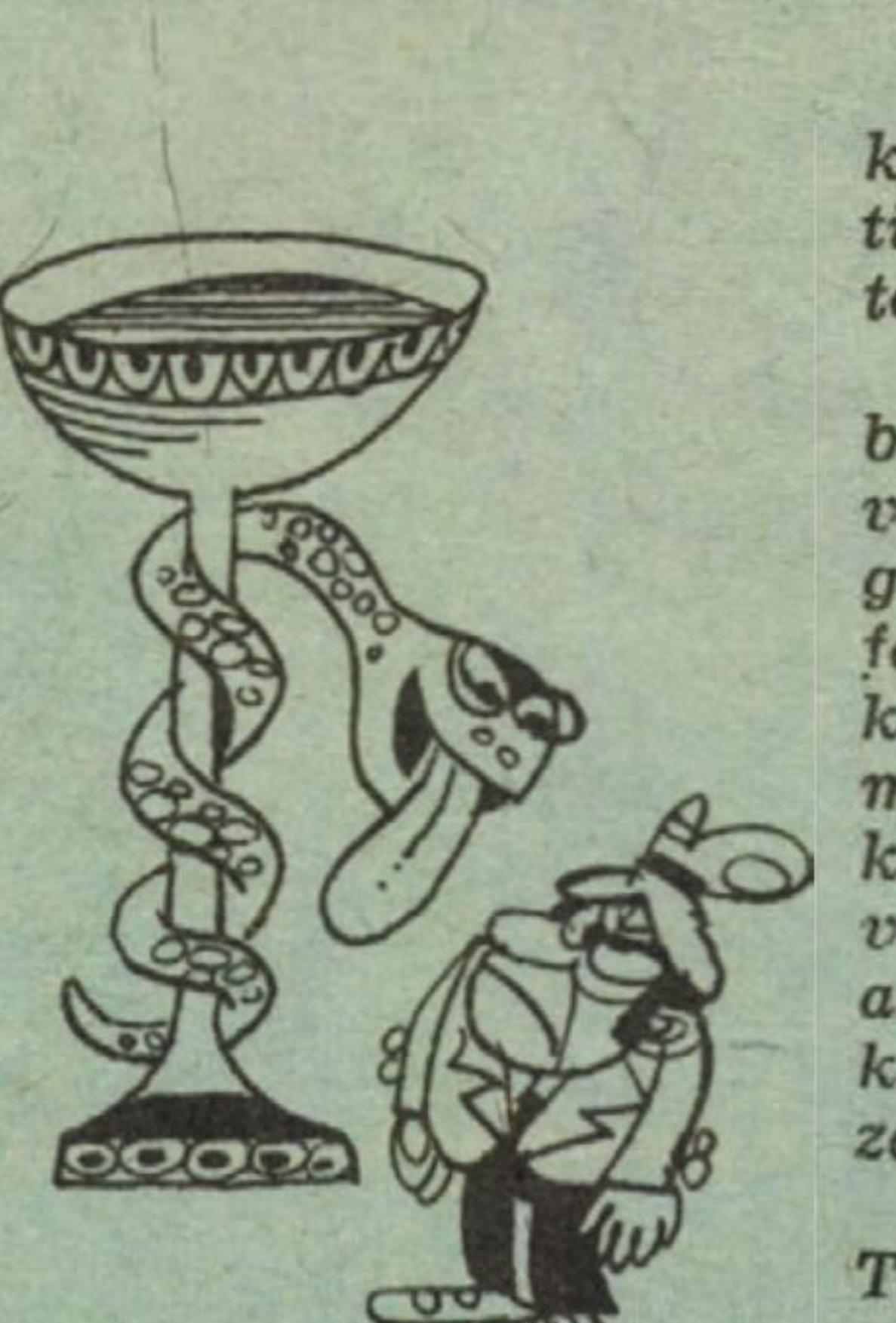

Ezt olvasom a Lenin körút 80. szám alatti patikára kifüggesztett feliraton.

Az orvosságra szoruló betegek nemrég örömmel vették tudomásul, hogy a gyógyszertár átépítése befejeződött. Az építők nem kapkodták el a munkát, majdnem egy esztendő kellett hozzá, amíg végre valahára elkészültek. Ám az öröm nem tartott sokáig, mert a patikát bezárták.

Reméljük, a Fővárosi Tanács Gyógyszertári Központjában találnak majd medicinát a bajra. Hiszen a patikát éppen betegség miatt kellene nyitva tartani...

*

A címben szereplő mondatocskát olvashatjuk a Róbert Károly körút 18/c szám alatti fűszer-csemegebolt ajtaján elhelyezett cédulán is.

A környékbeliek véleménye szerint tartós betegségről lehet szó, mert az Angyalföldi Közért Vállalat hosszú hónapok óta zárva tartja a boltot. Talán nem is akarják már kinyitni, nem gazdaságos, ki tudja?

Jó lenne, ha a kerületi tanács kereskedelmi osztálya megvizsgálná az ügyet. Ha a Közértnek nincs szüksége üzlethelyiségre, elférne ott például egy RÖLTEX-bolt is. A környék lakói egy könyvesboltért sem haragudnának meg.

Időtlen időkig mégsem állhat üresen a helyiség!

(f. i.)

MEDDIG ŐRIZZEM, MEDDIG KERÜLGESSEM MÉG?

Ezt kérdezi Jakab János, a II. ker. Pasaréti út 34. számú ház fűtője, és mutatja a kazánház melletti helyiségben felhalmozott több ezer (inkább több tízezer!) forint értékű szerelési anyagot, amelyet vagy két éve felejtettek itt az út új világítását szerelő dolgozók.

Ebben a helyiségben kaptak szállást akkor, azután „elvonultak”. Úgy tudjuk, többször felszólították őket, hogy vigyék el a holmijukat.

Az illető vállalatnak azonban — úgy látszik — nem hiányoznak a vadonatúj trafók, a több tucat eredeti csomagolású higanygőzlámpa, a nagy tekercs rézvezeték stb.

Az illető vállalat azóta legalább kétszer készített leltárt. Valószínűleg leírták ezt a tételt, tehát a felelős személyeknek papírjuk van róla, hogy ez nem létezik. Ami pedig nem létezik, arra nincs gondjuk.

Jakab Jánosnak nincs papírja róla, nem bízta rá senki, nem felelős érte, mégis őrzi, mégis — bár bosszankodva — kerülgeti, és reménykedik, hogy egyszer talán csak eszébe jut valakinek ez az „elfekvő készlet”.

(só—)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Katonadolog” című cikkben foglaltakat kivizsgáltam. Megállapítottam, hogy Winczheim Tibor őrvezető panasza jogos, mert 1975. szeptember 25-én kelt beadványára az illetékes adóügyi előadó nem válaszolt, a jogosan visszajáró honvédelmi hozzájárulás visszafizetése iránt nem intézkedett. A mulasztást elkövető adóügyi előadót figyelmeztetésben részesítettem. Egyidejűleg intézkedtünk a visszajáró 2172 forint honvédelmi hozzájárulás visszautalása iránt.

Kispéter Sándor
vb-titkár
Zamárdi

„Van pohár, nincs pohár” című panaszra válaszolva őszintén sajnáljuk, hogy patinás éttermünkben, a Pilvaxban a cikkíró által említett eset előfordulhatott. Az üzletvezetőt figyelmeztettem, hogy az üzletben meglevő eszközökből a jövőben a besorolásnak megfelelően teríttessen. Megjegyezni kívánom azonban, hogy vállalatunk a különféle „fogyóeszközök” beszerzésénél nagy nehézségekkel küzd. (Hiánycikk például a sószóró.) Ugyanis az ipar a vendéglátóiparban használatos cikkek gyártását szakaszosan végzi, így a nagykereskedelem részünkre a folyamatos ellátást nem tudja minden esetben biztosítani.

Szigeti Andor,
a Belvárosi Vendéglátó Vállalat igazgatója

VAN GARÁZS — MÉGSINCS

Veszprém egyik új lakónegyedében, közvetlen a Komarov utca után, az OTP eladott egy területet 248 garázs építésére. Azóta a garázsok felépültek, de az oda vezető útszakasz járhatatlan. Most, ezekben az enyhe időkben, kocsijainkat az utcán, a lakás előtt kell tartani, mert a garázsokat a sártenger miatt nem tudjuk megközelíteni. Tanácstagi beszámolón több ízben szóvátettem, hogy a kb. 200 méteres útbejáró járhatóvá tételét csak központilag lehetne megoldani, de mindeddig semmi nem történt. Minek akkor a garázs, ha nem tudjuk használni?

Hegyessy Szabolcs,
Veszprém,
Csermák A. u. 12/a.

A MI KIS SOROMPÓNK

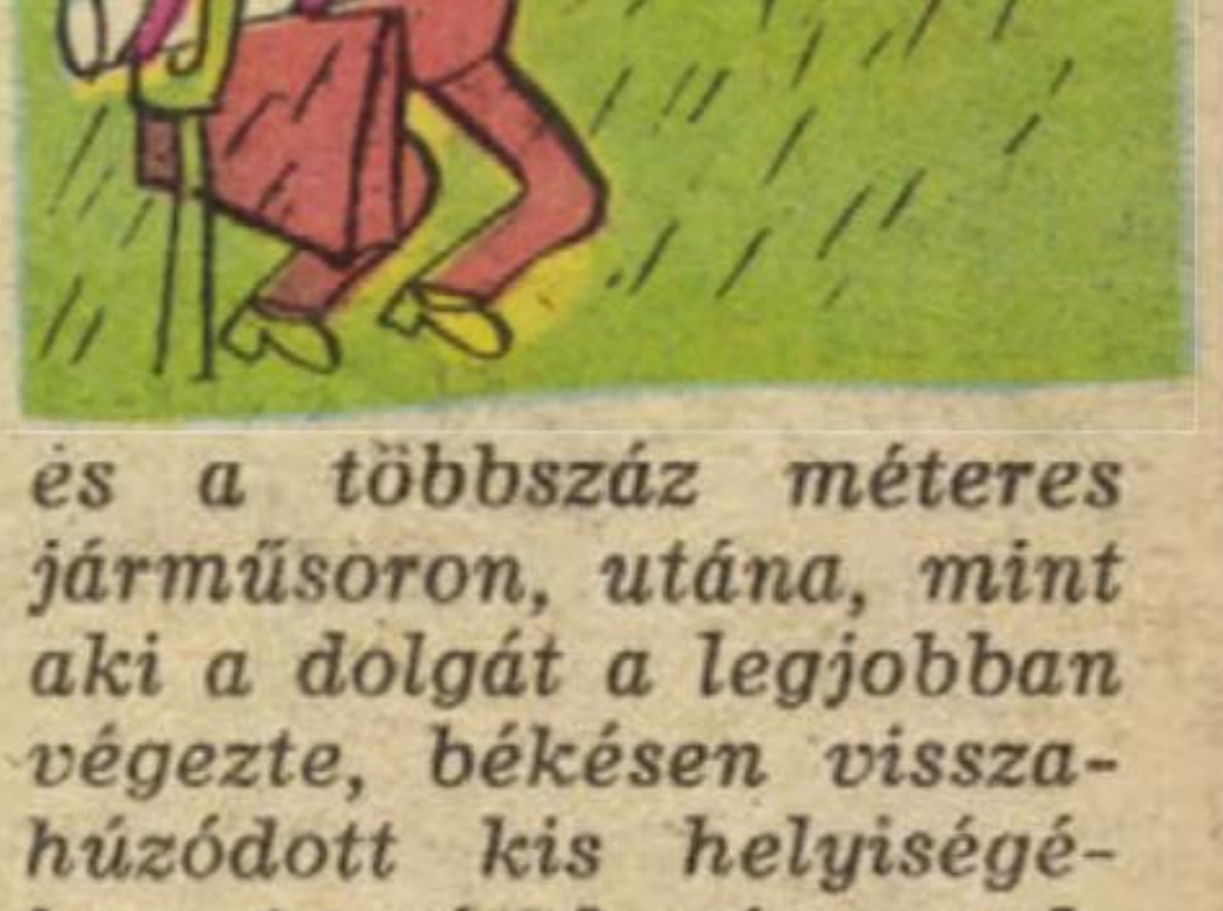

Mi, Sopron egyik legszebb részének, a Lővérek szélén levő Erzsébet-kert környékének lakói, sokat mérgelődünk a Kossuth utcán levő két vasúti átjáró lehúzott sorompói miatt. Gyakran késünk a munkahelyünkről, esőben ácsorgunk tízperceket, várjuk a végre elpöfögő mozdonyokat, idegesen toporogva a sorompók előtt.

Január 8-án már reggel negyednyolckor lehúzták a sorompót, de a vonat csupán háromnegyed nyolckor érkezett. Addig a szolgálatot teljesítő vasutas háromszor is kilépett őrhelyéről, végigtekintett a várakozó kétszáz emberen, és a többszáz méteres járműsoron, utána, mint aki a dolgát a legjobban végezte, békésen visszahúzódott kis helyiségébe. A várakozás eredménye: néhány késés a munkahelyről és az iskolából, ezzel szemben a vasútbiztonság messzemenően betartatott. Jó, jó, tartassék is be, csak ne ennyire, és ne ilyen hosszú ideig.

Dr. Juretzky László
9400 Sopron, Ojtózi u. 4/1.

Erdei Sándor rajza

EGY MADRIDI KASZÁRNYÁBAN

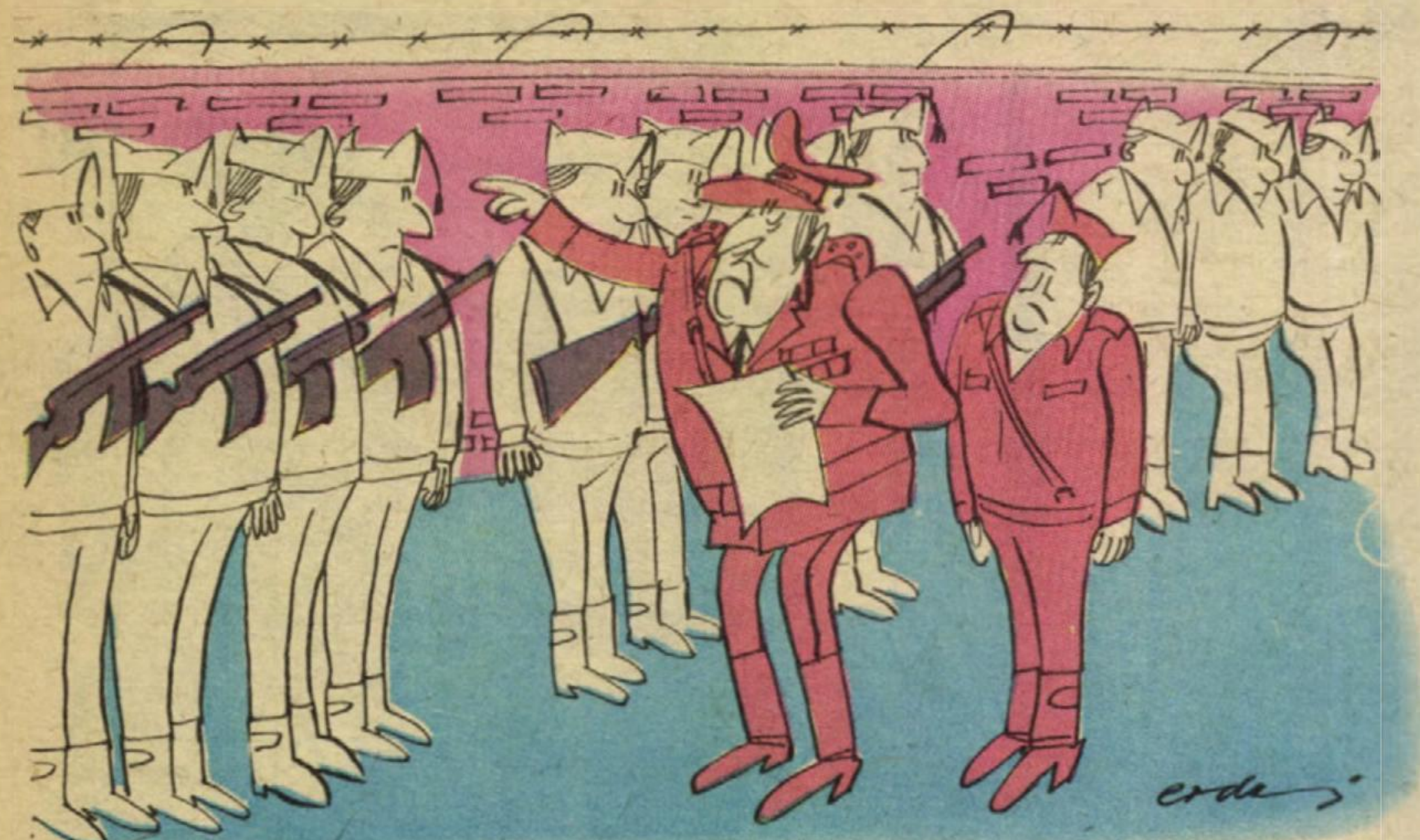

– Az első század ma postásnak megy, a második metrókalauznak, a harmadik pedig a sztrájkolók ellen!

MEGTÉPÁZOTT JÓMADARAK

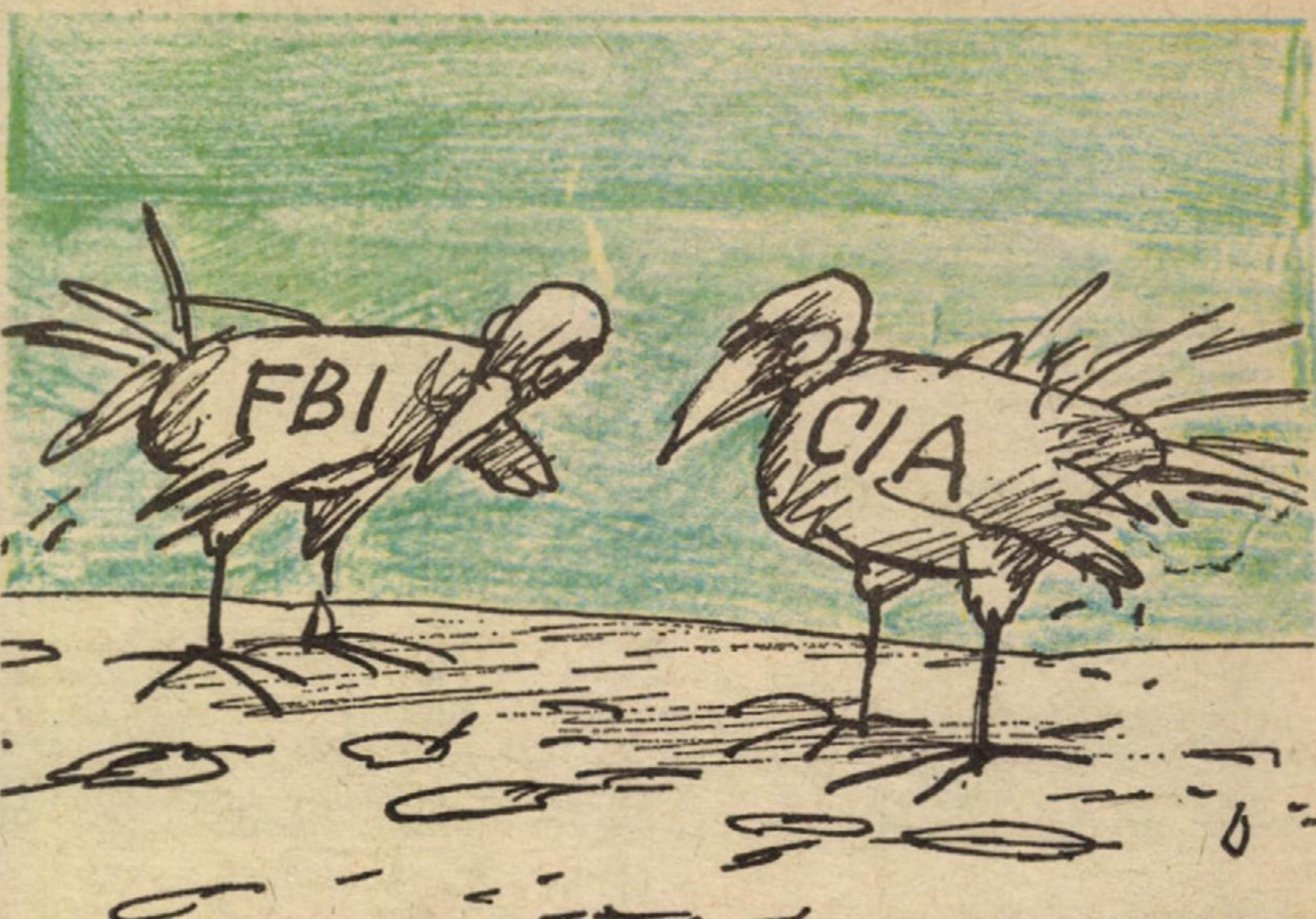

(„Die Zeit", NSZK)

A LÉNYEG

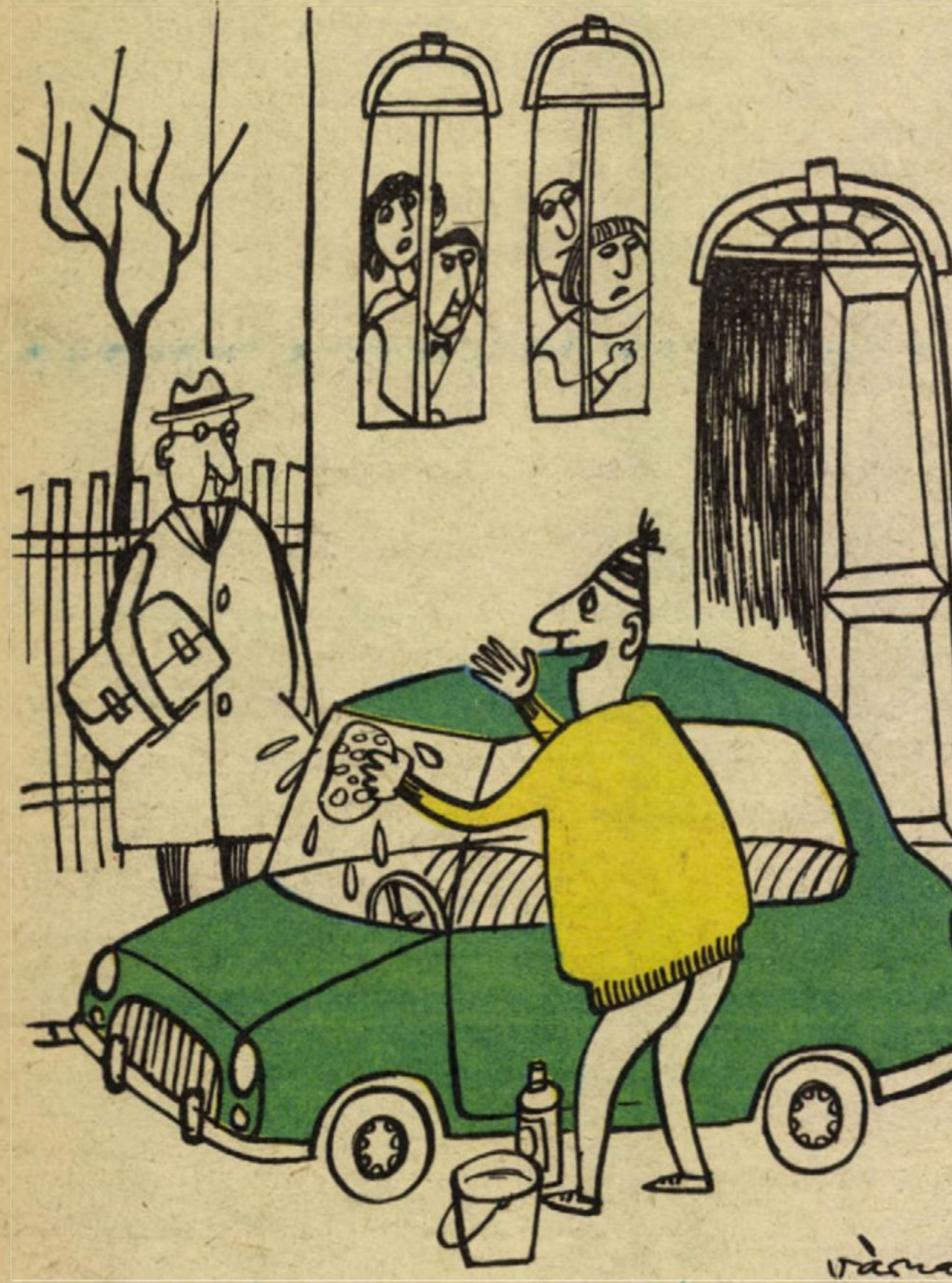

– Motor nincs benne, de a szomszédok látják, amikor mosom.

MAKACS VÍRUSOK

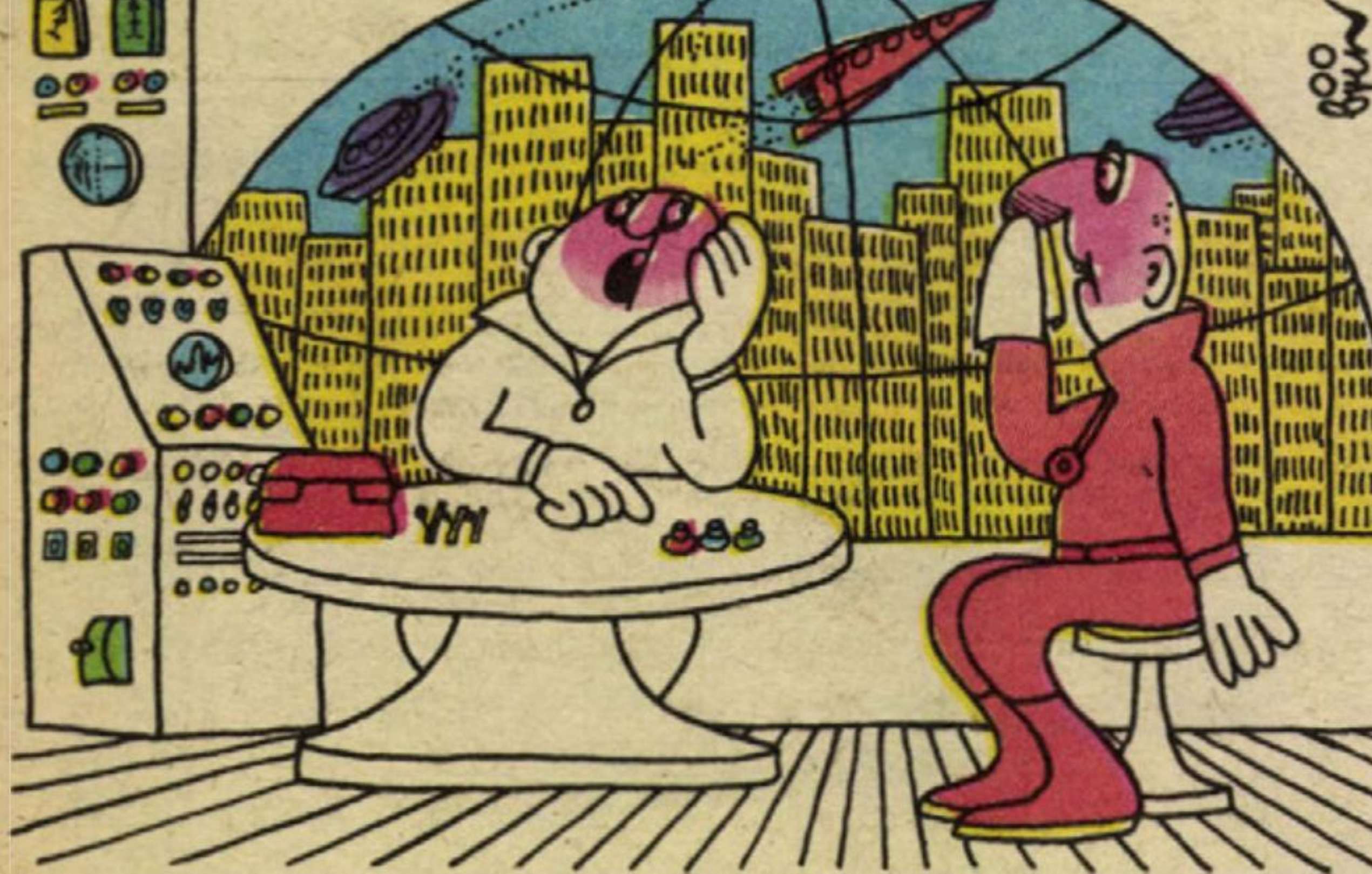

– Sajnálom, barátom, ma, a XXX. században már mindent tudunk gyógyítani, csak az influenzát nem...

JÓ SZÓ

Van még valami? — kérdezte Huff, az igazgató.

— A végszereldében reggel óta koccintgatnak — mondta Kempis, a főmérnök. — Negyven éve, hogy Janiga fater nálunk melózik.

— Puff, erről megfeledkeztünk! — sopánkodott az igazgató. — Kéne neki valami dohányt adni.

— Óvás! — kiáltotta Sehoda, a főkönyvelő. — Tudod, hogy nincs keretünk.

— Hívjuk ide Janiga fatert — mondja Sóbujtó, a munkaügyis. — Majd én beszélek vele.

Savanykásan néztek rá.

— Látszik, hogy új fiú vagy. Ha nincs dohány, rádborítja az asztalt. Nem szívbajos az öreg.

— Azért csak hívjuk ide.

Janiga Dezső morcosan lépett a pálmás szentélybe.

— Mi van már megint? — mondta. — Nicsak Huff kartárs, magát is látni?

— Mi baja a főnökkel? — kérdezte Kempis és behúzta a nyakát.

— Nekem semmi. Legfeljebb, hogy örökké olyan képpel jár, mintha ő sóhajtotta volna a passzátszelet.

— Janiga bácsi — szólalt meg Sóbujtó, az új fiú. — Maga negyven éve dolgozik ebben az üzemben...

— Hát aztán? — morgott az öreg. — Csoda, hogy kibírtam, mi?

— ...és én most szeretném mindannyiunk nevében megköszönni, hogy...

— Maga eltévedt, fiam — mondta Janiga. — Nem megköszönni kell, hanem megfizetni.

A vezetőség kínosan kezdett mocorogni, de Sóbujtó nem dobta be a törülközőt.

— Tudja, Janiga bácsi, olyan ez, mint egy hosszú ultiparti. Sokat kell okoskodni, de a végén csak megcsinálja a terített durchmarsot.

Az öreg felnézett.

— Affenét. Maga ultizni is tud, fiam?

— Micsoda?! — kiáltott Sóbujtó. — Na, műszak után bejön hozzám, leülünk hárman a dirivel, kap egy ingyen oktatást. Úgy elfogom a bettlijét, hogy az eget is nagybőgőnek nézi.

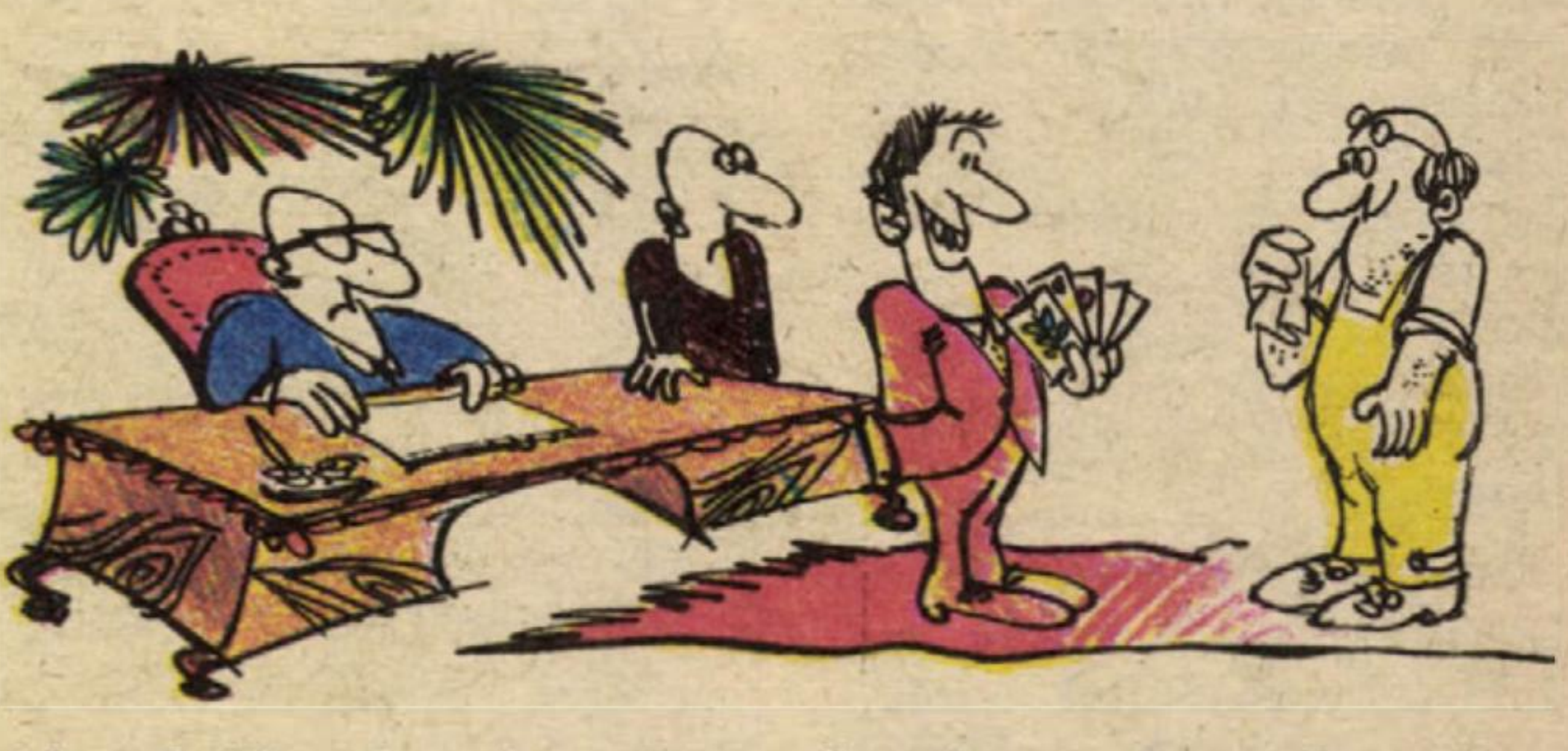

Janiga szeme csillogni kezdett.

— Erre befizetek, fiam! — kiáltotta. — Csak ma az unokámért kell mennem.

— Hány éves az unokája?

— Három.

— Akár az én fiam. Focizik?

— Abszolút kétlábas — mondta Janiga és fényképeket tett az asztalra.

— Tiszta nagyapja — örvendezett Sóbujtó. — A kisgyerekek mindig a nagyszülők tulajdonságait öröklik.

— Ez a maga fiának a legnagyobb szerencséje, pajtás — mondta Janiga. — Na, meg ne orroljon, csak vicceltem.

— Most maga tévedt el, fater, mert engem itt nem orrolásra szerződtettek. Idehallgasson, ha pár év múlva behozza ide az unokáját, a jóisten sem állít meg bennünket. Úgy megverjük a szakmát, mint szódás a lovát.

Janiga pár perc múlva odament a titkárnőhöz.

— Van egy papírzsebkendője, Pirike?

A stiglictermetű lány csodálkozva nézett.

— Maga meg mit szipákol, fater? A szemébe ment tán valami?

— Idehallgasson, Pirike. Negyven éve vagyok az üzemben, de velem így még senki sem beszélt. És ez igazán... ez igazán...

— Szöveg az van, mi? Kíváncsi vagyok, mennyit volt merszük fizetni?

— Fizetni?! — kiáltott Janiga. — Magának is csak a pénzen jár az esze. Szép kis firma, mondhatom. Nem sül ki a szeme?

Néhány nap múlva a tárcaközi értekezleten Céhuber, a konkurrens gyár igazgatója megkérdezte Huffot:

— Tőled hányan mentek el januárban?

— Tőlem? Tőlem komám egy lélek se.

— Nocsak. Hát mennyivel emelted az átlagbért?

— Egy fillérrel se.

— Akkor nem értem. Mégis, mivel eteted őket?

— Én? — mondta Huff. — Sosem fogod kitalálni. Szívvel, komám, érted? Szívvel.

És úgy nézett körül, mintha ő sóhajtotta volna a passzátszelet.

Peterdi Pál

CÉL: A LAKÓTELEP!

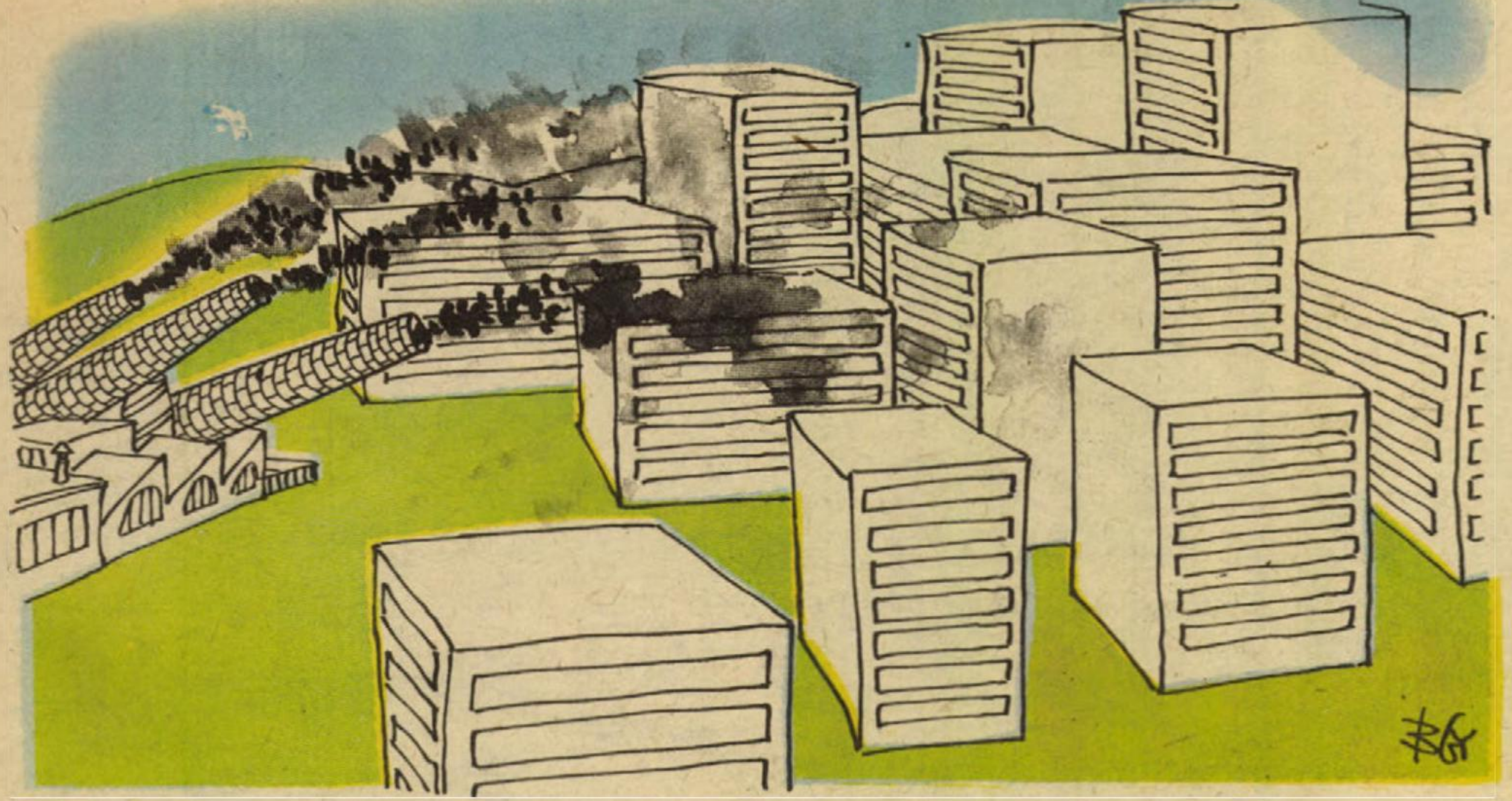

BARÁTNŐK

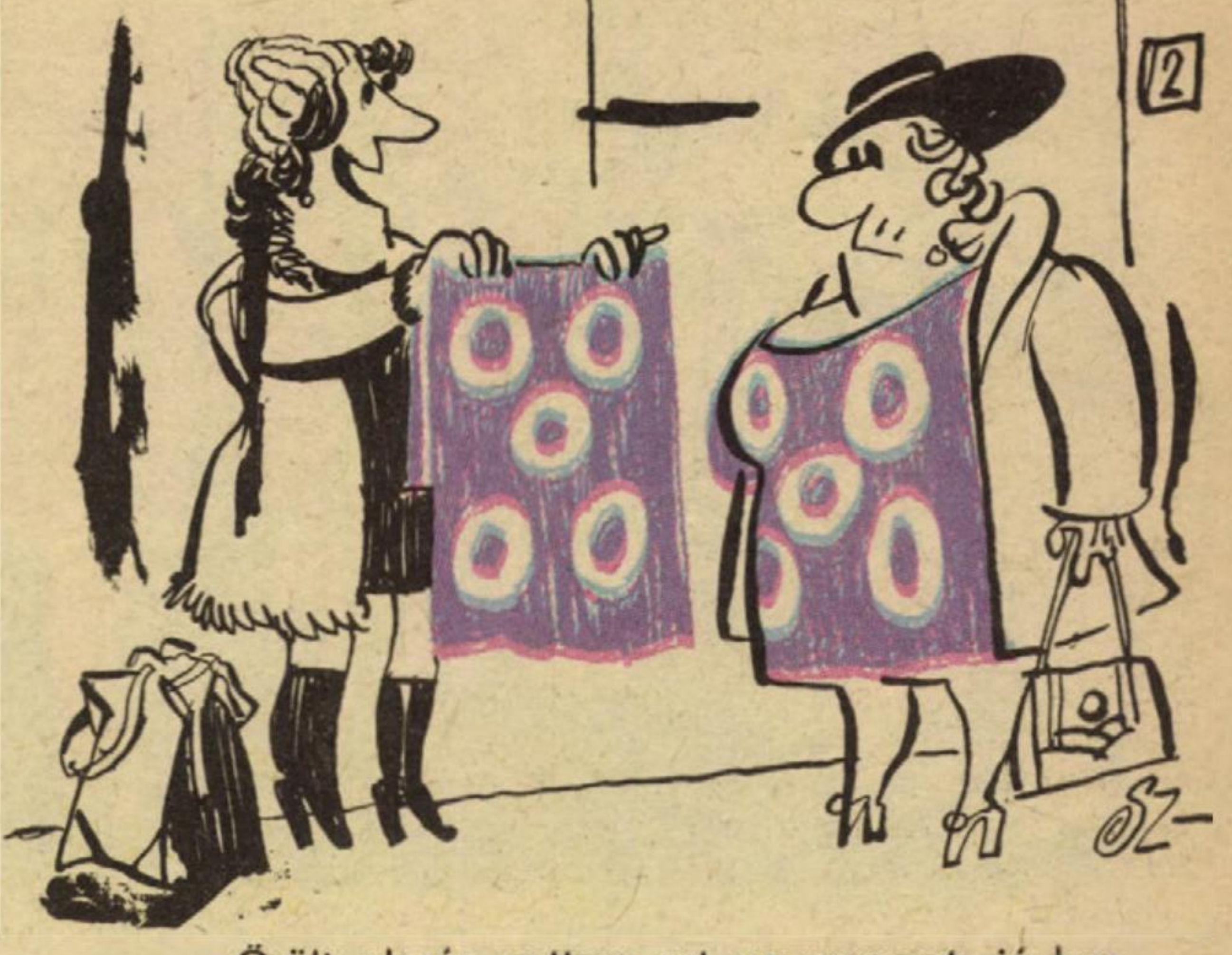

– Őrült olcsón vettem ezt az anyagot, jó lesz feltörlő ruhának!

Levélváltás a munkaruha becsületéről

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Szaktársammal, beosztásunknál fogva, ügyeleti szolgálatot tartottunk. Munkánk végzése közben betértünk egy eszpresszóba, hogy álló fogyasztóként feketét igyunk. A presszó dolgozói belépésünk után, amint az öltözékünket meglátták, felszólítottak, hagyjuk el a helyiséget: nem szolgálnak ki bennünket. Nem okolták meg, hogy miért. Kértük a panaszkönyvet, hogy sérelmünkről az üzlet felsőbb vezetősége értesüljön. Erre azt válaszolták, hogy a panaszkönyvet csak indokolt esetben adják ki. Kénytelenek voltunk a helyiséget elhagyni.

Gépkocsivezető vagyok, a társam, akivel együt az ügyeleti szolgálatot elláttuk, szakmunkás. A Fővárosi Csatornázási Műveknél dolgozunk. Felszíni ellenőrzésen voltunk, tiszta, kék munkaruhában, nem a csatornából jöttünk fel. Úgy látszik, egyes helyeken még mindig nincs meg a munkaruha becsülete. Vagy talán osztálykülönbség szerint bírálják el a vendéget?

Kedves Olvasónk!

Az eszpresszóról, amelybe önök betértek, egy kollégám (akit előzetes helyszíni szemlére felkértem), a következő jellemzést adta: *„II. osztályú üzem, III. osztályú szinten. Az asztaloknál illuminált vendégek iszogatták a rövid italt, a sűrű cigarettafüsttől alig lehetett látni. Az állva fogyasztott dupla fekete minősége gyenge volt. Összbenyomásom: jobban esett kijönni a presszóból, mint oda bemenni.”* Tehát legfeljebb az önök javára lehetne osztálykülönbségről beszélni, ha ilyen ügyben ez egyáltalán helyénvaló lenne.

Elképzelem azonban, hogy a presszó dolgozóinak magas fokú az öntudata, és ezért nem szolgálták ki önöket. Nyilván meg akarták akadályozni a munkafegyelem megsértését; munkaidőben ne igyon feketét a dolgozó! Tudják a kötelességüket: talán még arra is vigyáznak, hogy beszeszelt vendégeknek ne szolgáljanak ki rövid italt, csak éppen kollégám ottjártakor nem vették észre, hogy a vendégek többet ittak a kelleténél. Sajnálatos, hogy elmulasztották önöknek ajánlani: menjenek haza, öltözzenek szmokingba, és utána a pultnál állva elfogyaszthatják a feketét.

Esetleg azért nem szolgálták ki önöket, mert „külföldi vendégeket” vártak, de ez nem valószínű. Erre ugyanis még akkor sem hivatkoztak, amikor az önök hivatali felettese a presszó dolgozóitól telefonon magyarázatot kért. Igaz, azzal mentegetőztek, hogy: „Valószínűleg balhé volt előtte” és ezért történhetett meg az eset, amiből viszont arra következtetek, hogy a színhely nyilván a „balhé” gyakoriságát tételezi fel és arra mindig lehet hivatkozni.

Az egyik nap, délelőtt, az önök panaszát személyesen is ellenőriztem. Betértem a rendesen berendezett eszpresszóba, a vendéglátóipar nem keveset áldozhatott rá. (Csak a vendégeire nem áldozott eleget!) A pultnál, állva, tonikot kértem, de nem fogyasztottam el: elment a gusztusom tőle. A kiszolgáló kartársnő ugyanis, a pult túlsó felén, töltés közben, a hosszú pohárba olyan mélyen belenyomta a tonikos üveg nyakát, ameddig csak belefért és az üveg külsejére óhatatlanul is leragadt piszkot és tisztátalanságot azzal a tonikkal áztatta le, amelyet nekem a pohárból meg kellett volna innom. A pultnál csoportosuló vendégtársaim, férfiak és nők, nem voltak ilyen kényesek. A pult előtt körben állva deciszám vedelték a tömény szeszt. Korántsem tiszta civilruhában, gyűrötten, ápolatlanul és hangoskodva. Őket és még jónéhány ülő vendéget is haza kellett volna küldeni szmokingért, ha már a presszó annyira rátartí.

Mert ne csak a fizikai dolgozók tiszta munkaruhájára legyenek annyira kényesek a VIII. kerületi Kalász eszpresszóban!

Földes György

SZAKÉRTELEM

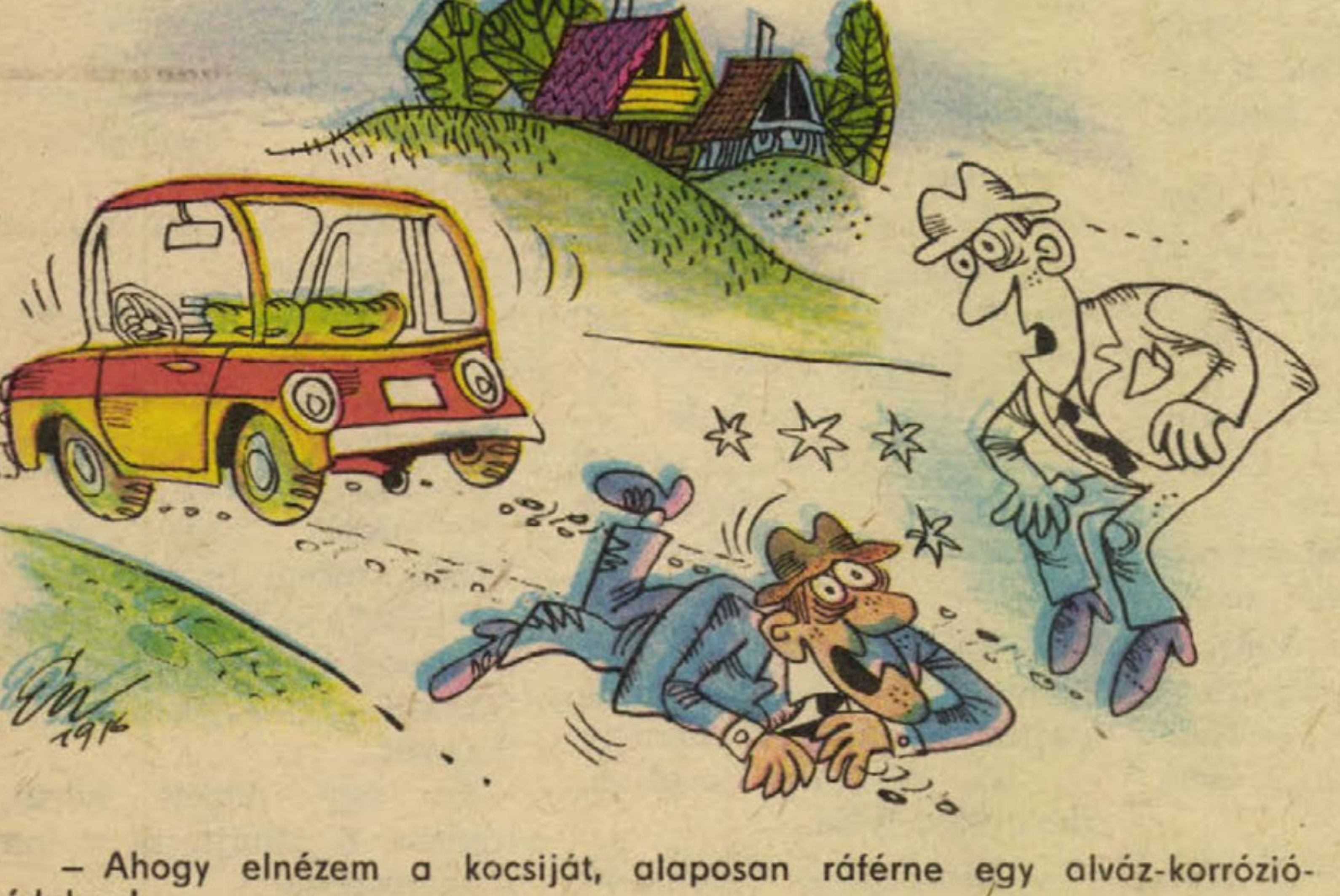

– Ahogy elnézem a kocsiját, alaposan ráférne egy alváz-korrózióvédelem!...

ESZMÉNYI KARTOTÉKRENDSZER

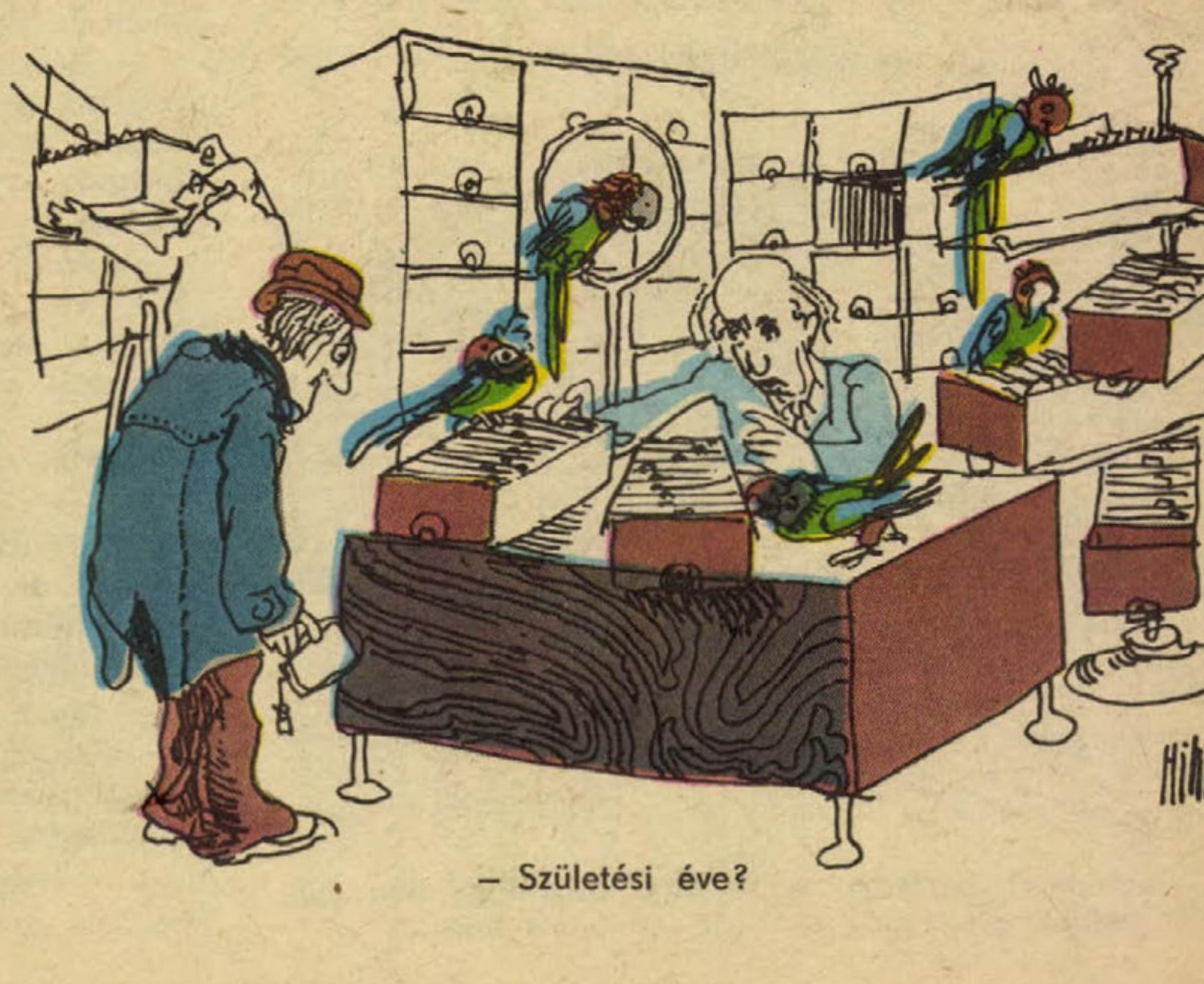

– Születési éve?

Mire tanít a Kenguru?

A kenguru, jelen esetben nem állat, hanem egy új magyar film címe. S feltehetően azért adták neki ezt a címet, mert az „idő" szóval kapcsolatos több társítás (volt már: Jelen idő, Az idők kezdetén, Ballagó idő) nem jutott eszükbe. A filmen egyébként Kengurunak becéznek egy Kánya nevű fiatalembert, akit a modernség meg a fiatalokra jellemző lezserség kedvéért Varjúnak szólítgatnak. A Kenguru tanulságokban leggazdagabb filmjeink egyike.

Megtanítja például a mai fiatalokat, hogyan kell beszélnie a mai fiatalnak, ha modern és menő akar lenni. Jó vagy nálam, ez a kezdődő szerelem vallomása. Lesmárollak — így közli az egyik fél a másikkal azt a tényt, hogy szándékában van megcsókolni.

Pozitív tanulság: a derék és becsületes kamionsofőr — ha szolgálati útja Paksra vezet — nem hagyja magát eltéríteni Balatonboglárra az úton felszedett autóstopos csajtól, bármilyen jók is egymásnál.

Ugyanezen ügy negatív tanulsága: ilyen esetben jobb elkérni a csaj címét, — ha van neki és nem csövez —, hogy ne kelljen hosszú szomorú órákat eltölteni Pesten és Bogláron a hiábavaló keresgéléssel.

Megszívlelendő az is (hiszen nemcsak a Hungarocamion derék sofőrjeivel, hanem velünk, egyszerű magyarokkal is megtörténhet, hogy kimegyünk nyugatra és onnan vissza, Pestre, egyenesen a Makk Hetes eszpresszóba), hogy ha egy kétes külsejű egyén odalép az asztalhoz és azt kérdezi: hoztál füvet?, a válasz csak az lehet: nem, ilyesmivel nem foglalkozom. A fű ugyanis a kábítószerek fedőneve. Minden magyar szíve büszkén feldoboghat erre a jelenetre, hogy lám, ebben is utolérjük a nyugatot. Mert, ha a kamionos nem is foglalkozik kábítószercsempészéssel, akadhat, aki foglalkozik, különben meg sem kérdezték volna tőle.

Következő tanulság: egyedülálló fiatalemberek nem merészkedjenek a Mátyás téri eszpresszóba leülni és sört inni, mert legizgalmasabb leánykereskedelmi ügyleteiben zavarhatják meg az olasz lókupeceket. S ha mégis beül valaki, tegyen úgy, mint ifjú hősünk, aki egyetlen szóra távozik, s meg sem kísérli, hogy esetleg rendőrért siessen.

Tanulság még, hogy az a munkás, aki 15 évi munkával és 25 évi OTP-kölcsönnel kis családi házat kapar össze magának, az a gyűjtögetés rabja, tehát kispolgár. Tehát tele van régimódi előítéletekkel és nem kedveli, ha leánya nemi életet él, miközben ő és felesége szorgalmasan dolgoznak a gyárban, hogy összekuporgassák a cukorravalót a titkos pálinkafőzéshez, ami egyébként ugyancsak nem jellemző a munkásosztályra.

Alaptanulság: hosszúhajú fiú is lehet becsületes dolgozó. A kenguru is az, lám nem hagyja el a teherbeejtett lányt.

Még egy alaptanulság: jobb ma egy gépkocsivezetői állás Pakson, kétszobás, komfortos lakással, mint holnap Hungarocamiont vezetni nyugatra.

És még egy alaptanulság: a sematizmus a magyar filmeknek olyan gyermekbetegsége, amely a filmeket felnőttkorban is megfertőzheti, s e ragály ellen teljesen hatálytalan honunk beatzenekarainak kísérőzenéje.

Végül tanulság a rendezőnek:

Aki ügyes operatőr, az nem biztos, hogy jó rendező is. S aki a kettőt együtt csinálja, korántsem bizonyos, hogy alkalmas forgatókönyvírás-társszerzőségre is. Viszont, ha egy és ugyanabban a filmben egyszerre csinálja mind a hármat, akkor helyes lett volna felvállalnia az egyik főszerepet is. Miért pont játszani ne tudna?

Pongrácz Zsuzsa

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

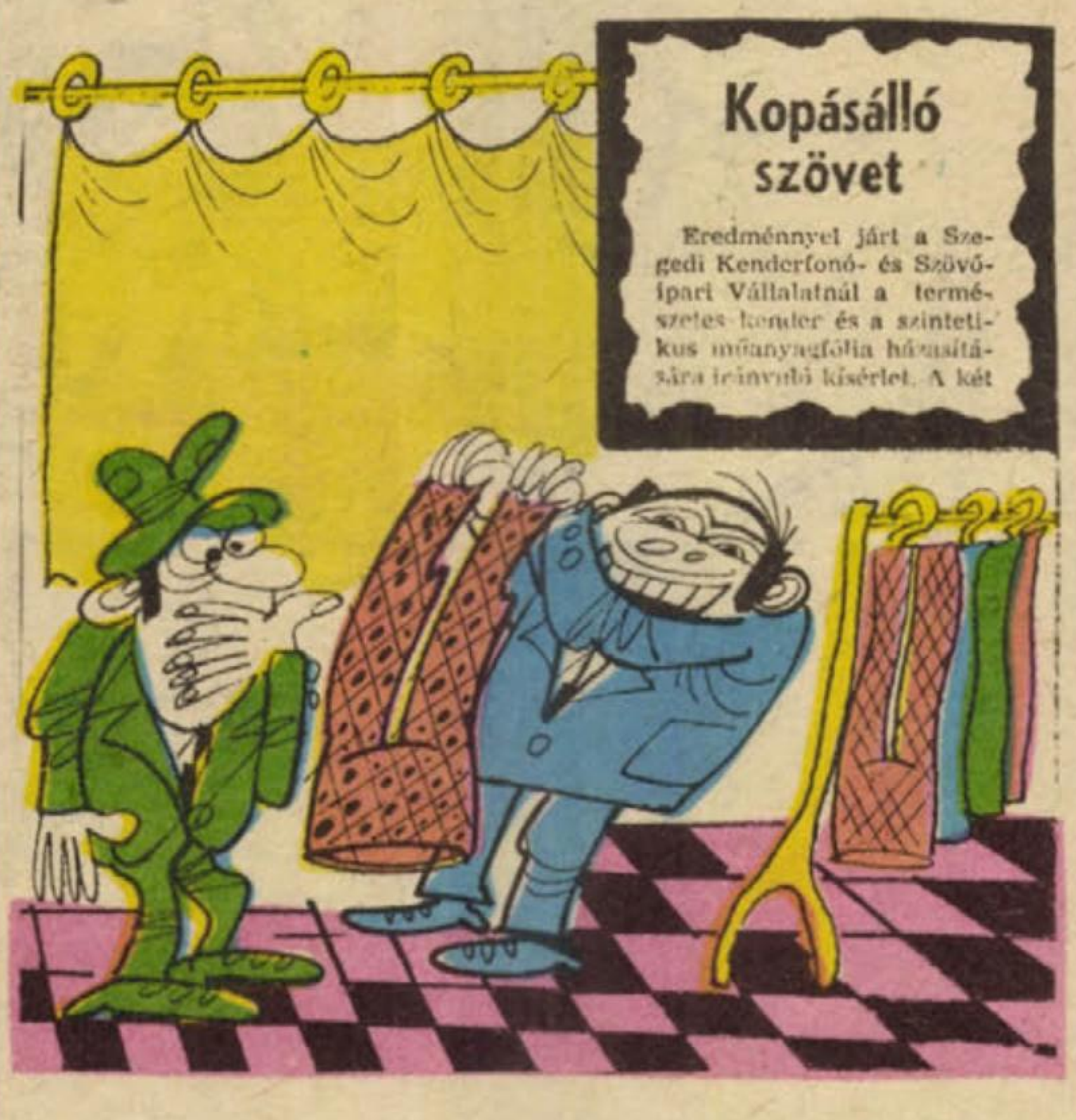
Kopásálló szövet
Eredménnyel járt a Szegedi Kenderfonó- és Szövőipari Vállalatnál a természetes kender és a szintetikus műanyagfólia házasítására irányuló kísérlet. A két

– Garantáltan kopásálló. Kibír ezer értekezletet.

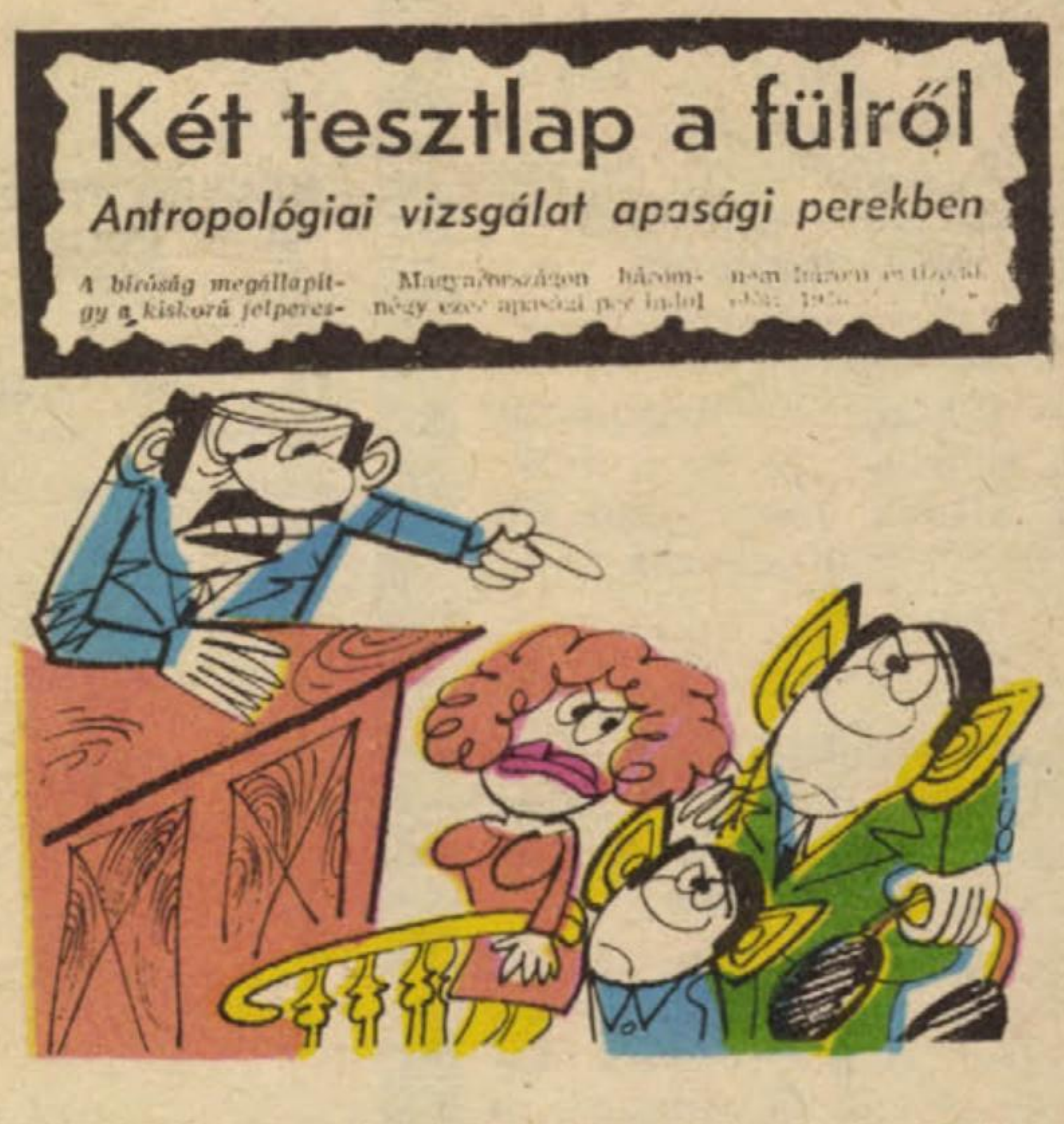
Két tesztlap a fülről
Antropológiai vizsgálat apasági perekben
A bíróság megállapít-
gy a kiskorú felperes-
Magyarországon három-
négy ezer apasági per indul

– Szóval ezért nem akarta levenni a fülvédőjét!

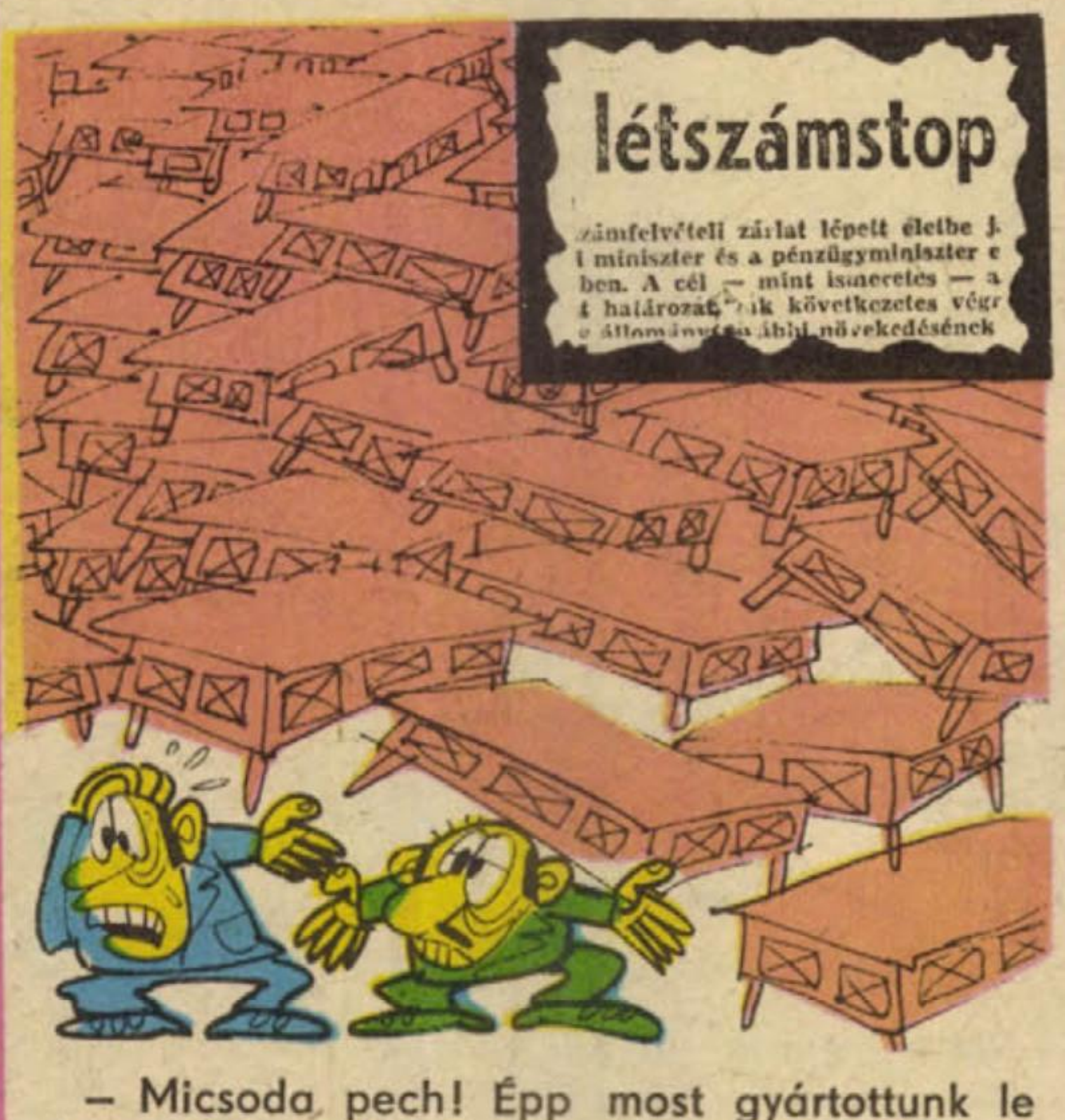
létszámstop
zámfelvételi zárlat lépett életbe j.
l miniszter és a pénzügyminiszter e
ben. A cél — mint ismeretes — a
határozatok következetes végr
e állomány további növekedésének

– Micsoda pech! Épp most gyártottunk le tízezer íróasztalt!

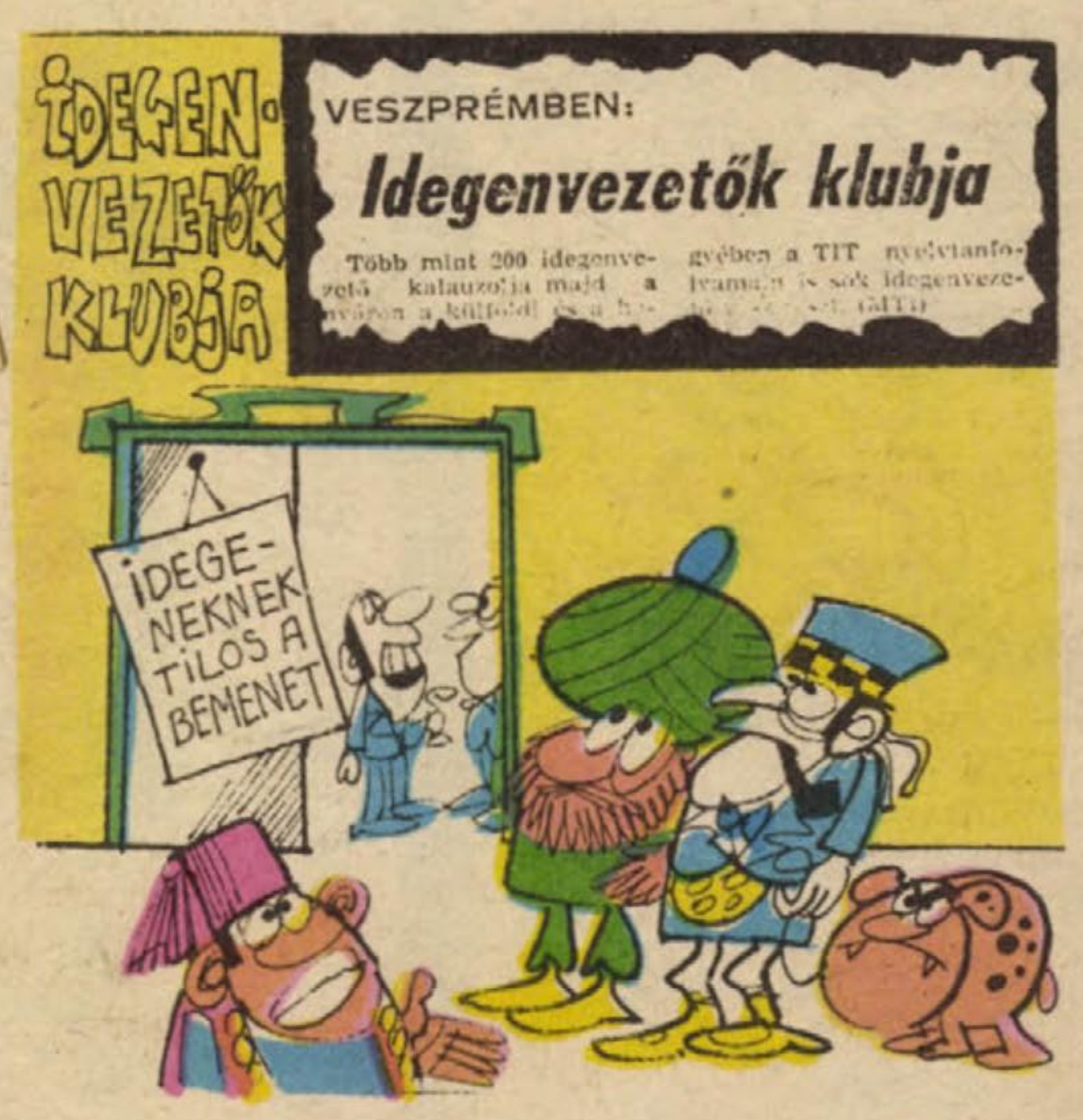
IDEGENVEZETŐK KLUBJA
VESZPRÉMBEN:
Idegenvezetők klubja
Több mint 200 idegenvezető kalauzolja majd a
gyében a TIT nyelvtanfolyamain is sok idegenveze-
IDEGENEKNEK TILOS A BEMENET

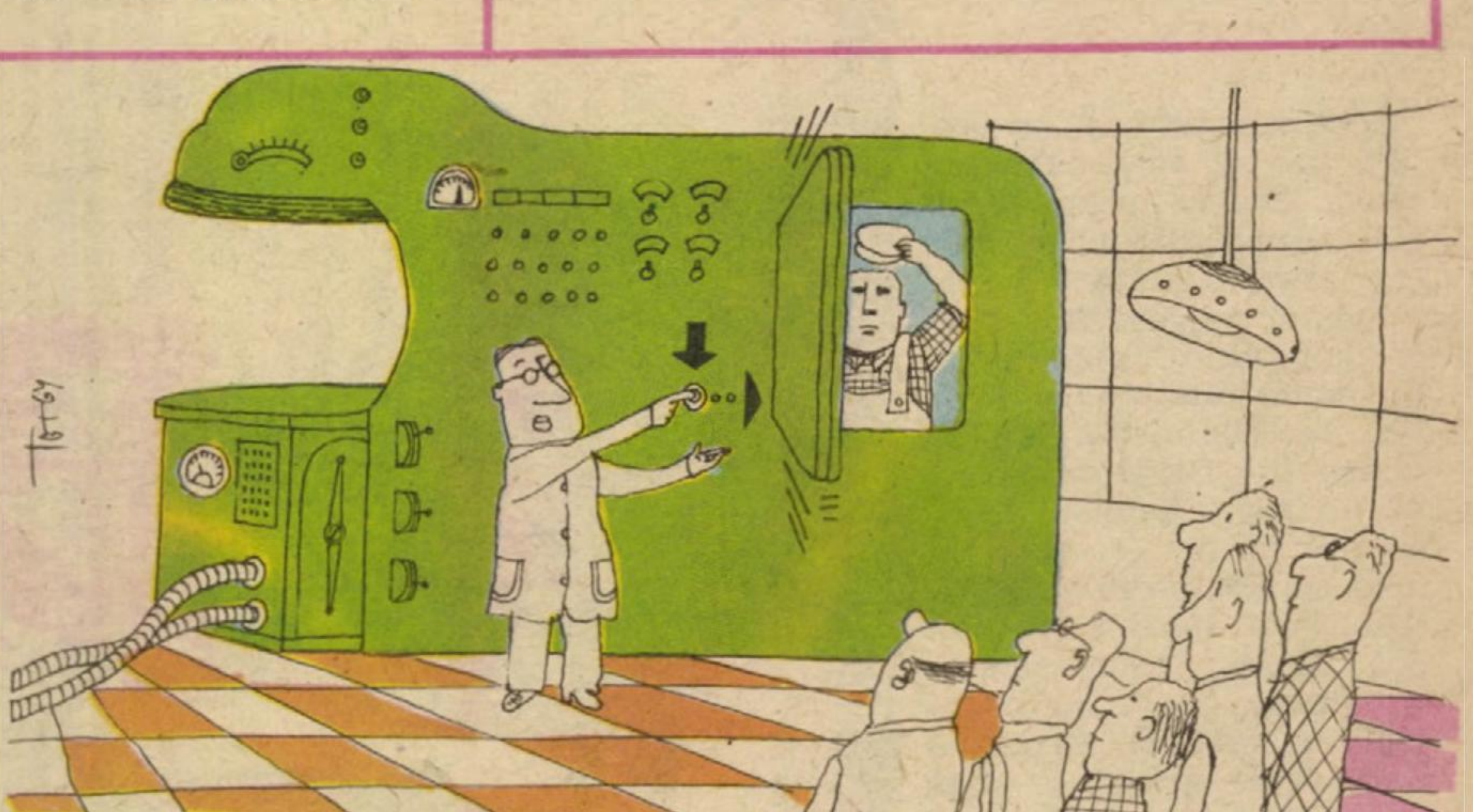

IMPORTGÉP

– És ha itt megnyomnak egy gombot, előugrik a szakember, aki ért a kezeléséhez!

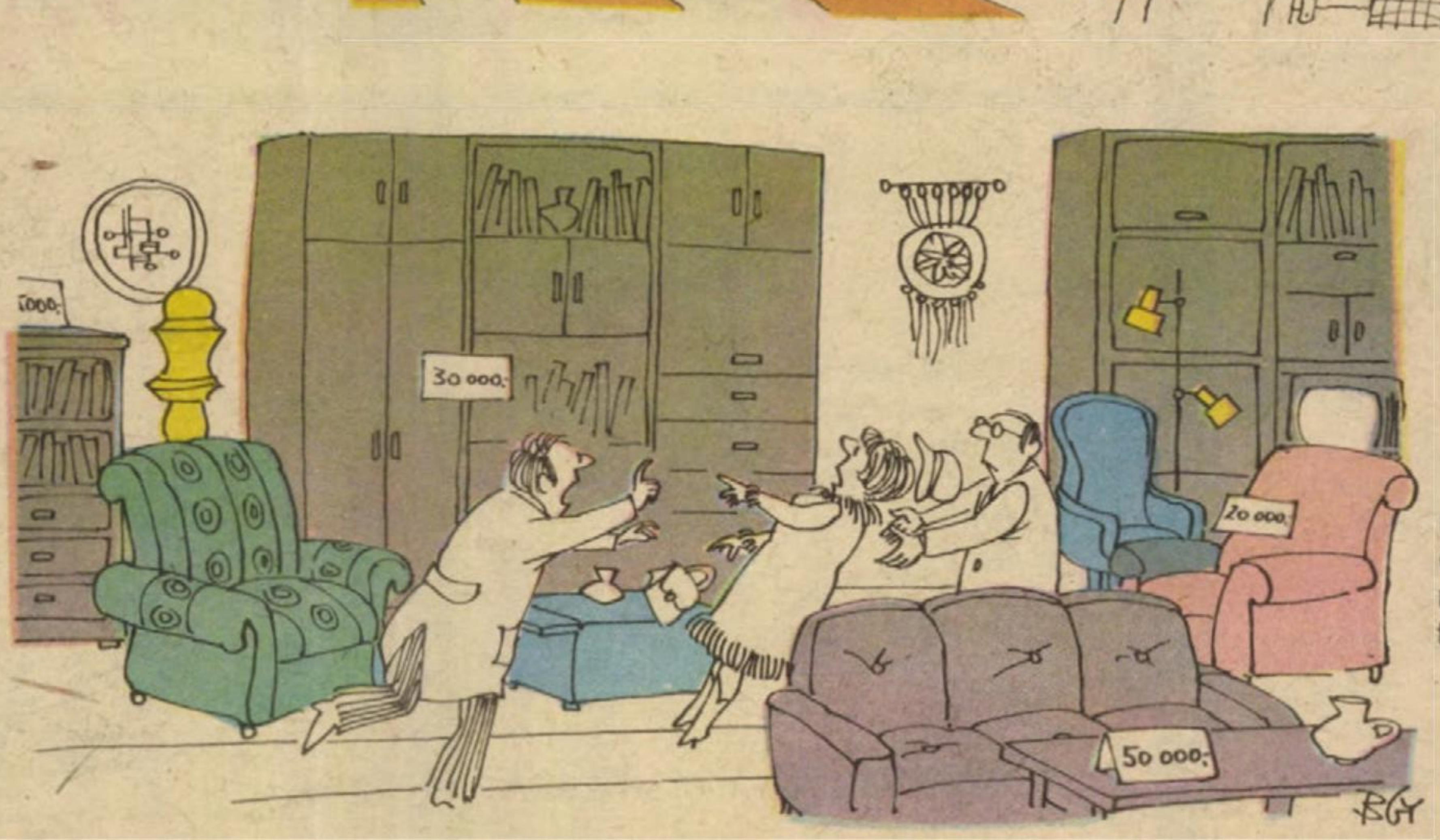
5000,-
30 000,-
20 000,-
50 000,-

A DOMUSBAN

– Az ég szerelmére, nehogy az ötvenezer forintos bőrgarnitúrára ájuljon!

TRIBÜN

A tizenhét éves Johnny Moore most került be a Texas Egyetem kosárlabdacsapatába. Az egyetemi újság sportrovatvezetője megkérdezte, milyen célokat tűzött maga elé.

A válasz:

— Először is bajnokságot akarok nyerni a fiúkkal. Utána meg majd elkezdek borotválkozni.

*

Wayne Belisle, a minnesotai Harcos Szentek profi korongcsapatának menedzsere mondta:

— Hetek óta nem tudom kifizetni a játékosok bérét, mégis vállalták, hogy tovább játszanak, ingyen is vállalják a munkát, amíg a csapat szénája rendbe jön. Rengeteg szurkolótól hallom, hogy azért nem jár profisportolók mérkőzéseire, mert a játékosok anyagiassága undort kelt benne. Ezen az alapon most minden meccsünket százötvenezer szurkolónak kellene végignéznie.

Még mondják, hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze.

*

Köztudomású, hogy Anna, az angol királynő lánya kitűnő lovas, kétszeres Európa-bajnok. Nos, egy ismert angol főúr örömmel tapasztalta, hogy a legutóbbi díszebéden Anna mellé ültették. Már jóval kevésbé örült, amikor észrevette, hogy a hercegnő másik oldalán egyik sporttársa ül, és Anna — neki hátat fordítva — kizárólag a túlsó szomszéddal cseveg, természetesen a lovakról. A hercegnő csak a kávénál fordult a főúr felé, akkor is csak egy pillanatra.

— Adja ide a cukrot, kérem — mondta.

A főúr bosszúja félelmetes volt. Benyúlt a cukortartóba, két kockát kivett, a tenyerére tette és Anna orra alá dugta.

*

Bernd Kannenberg, az 50 kilométeres gyaloglás müncheni győztese, egyik versenyén elvétette az útvonalat. Hogyan?

— Amikor negyvenhat kilométernél egy bezárt kapuhoz értem, rögtön sejtettem, hogy valami nincs egészen rendjén.

(p. p.)

KEDVEZŐTLEN ADOTTSÁGÚ TÉESZ

– Most szétosztjuk a téesz múlt évi nyereségét!

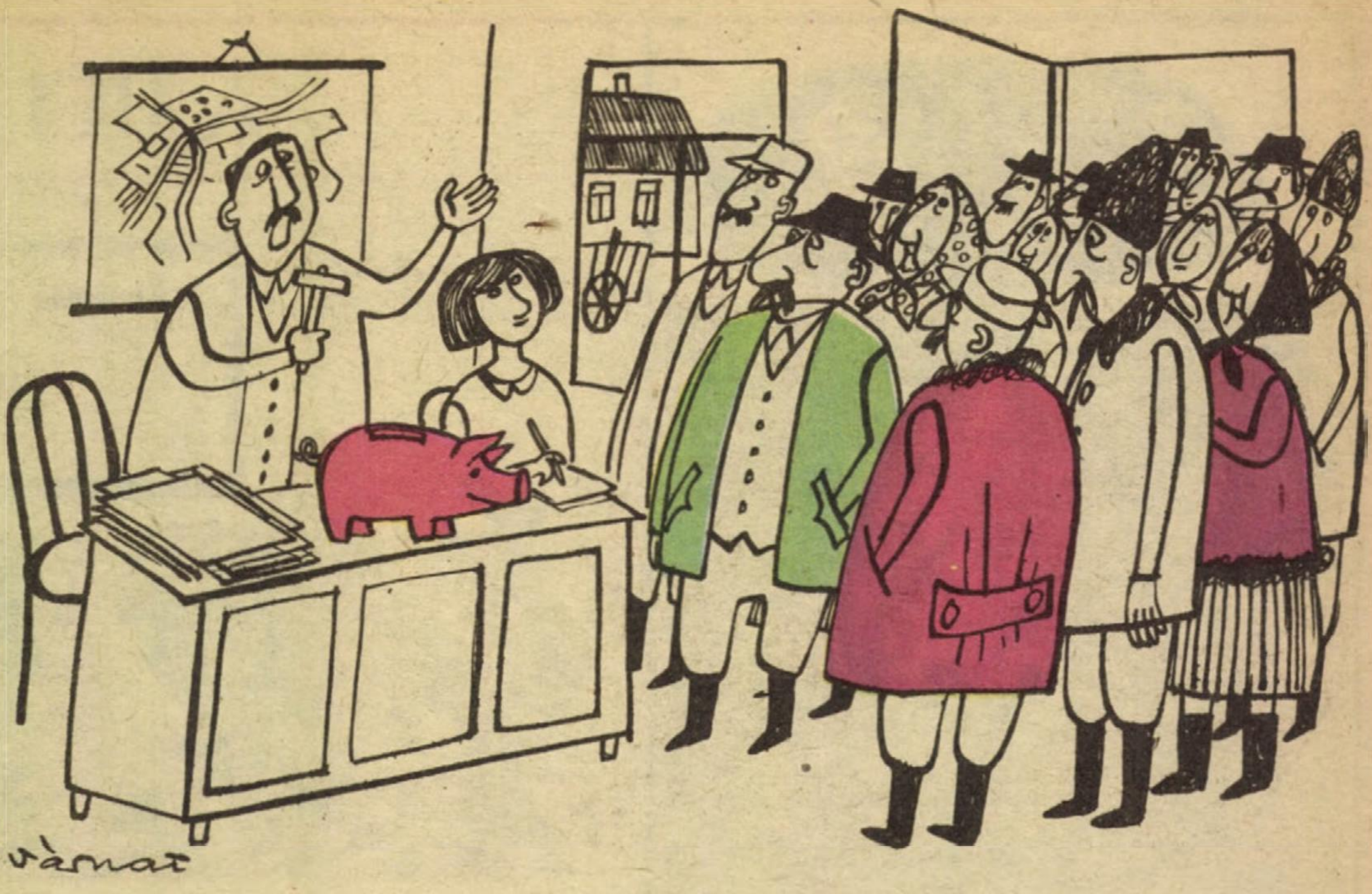

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

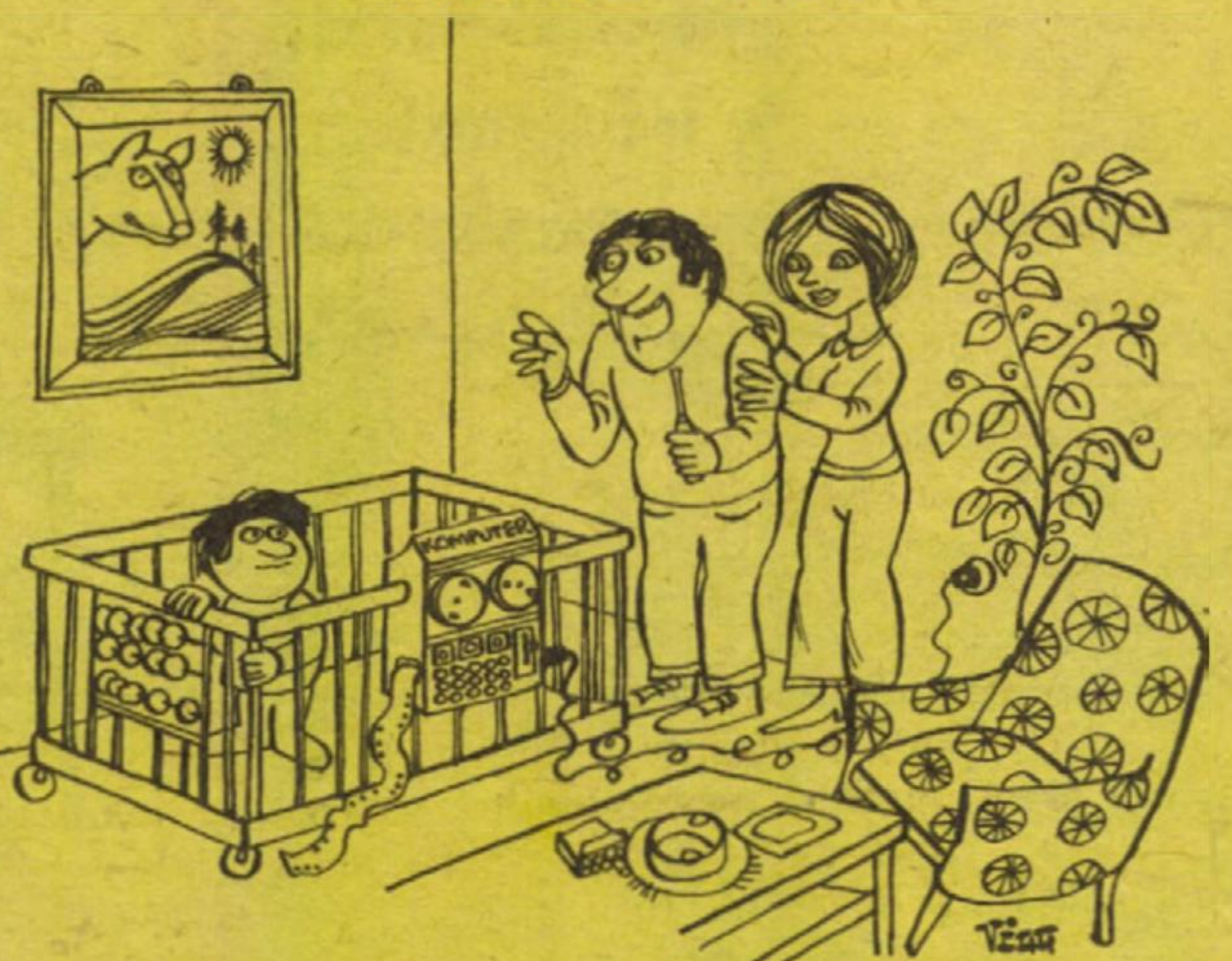

– Mit szerelt fel neked az apuci?

A NAGY MŰTÉT

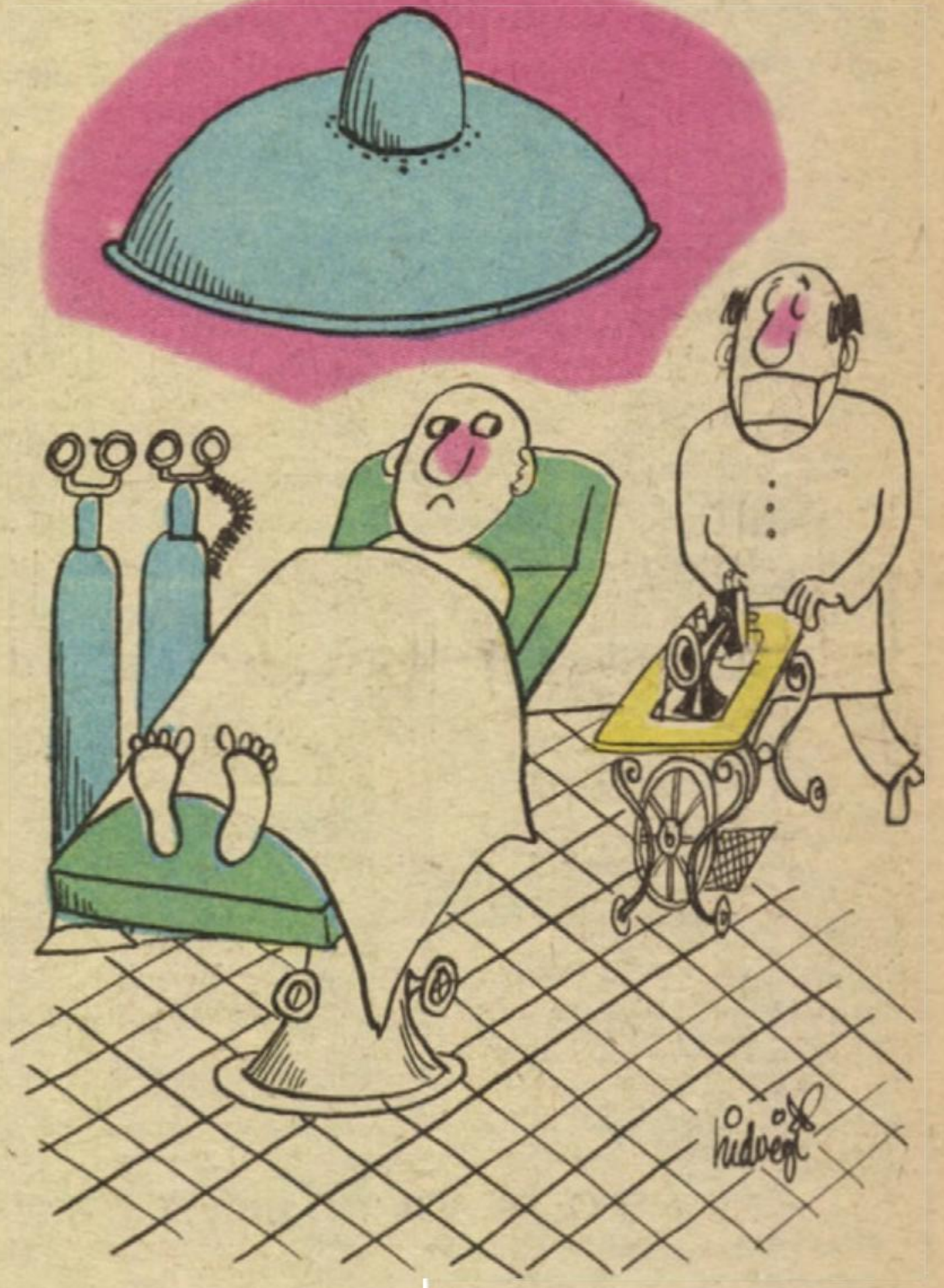

SZÁRNYVONAL

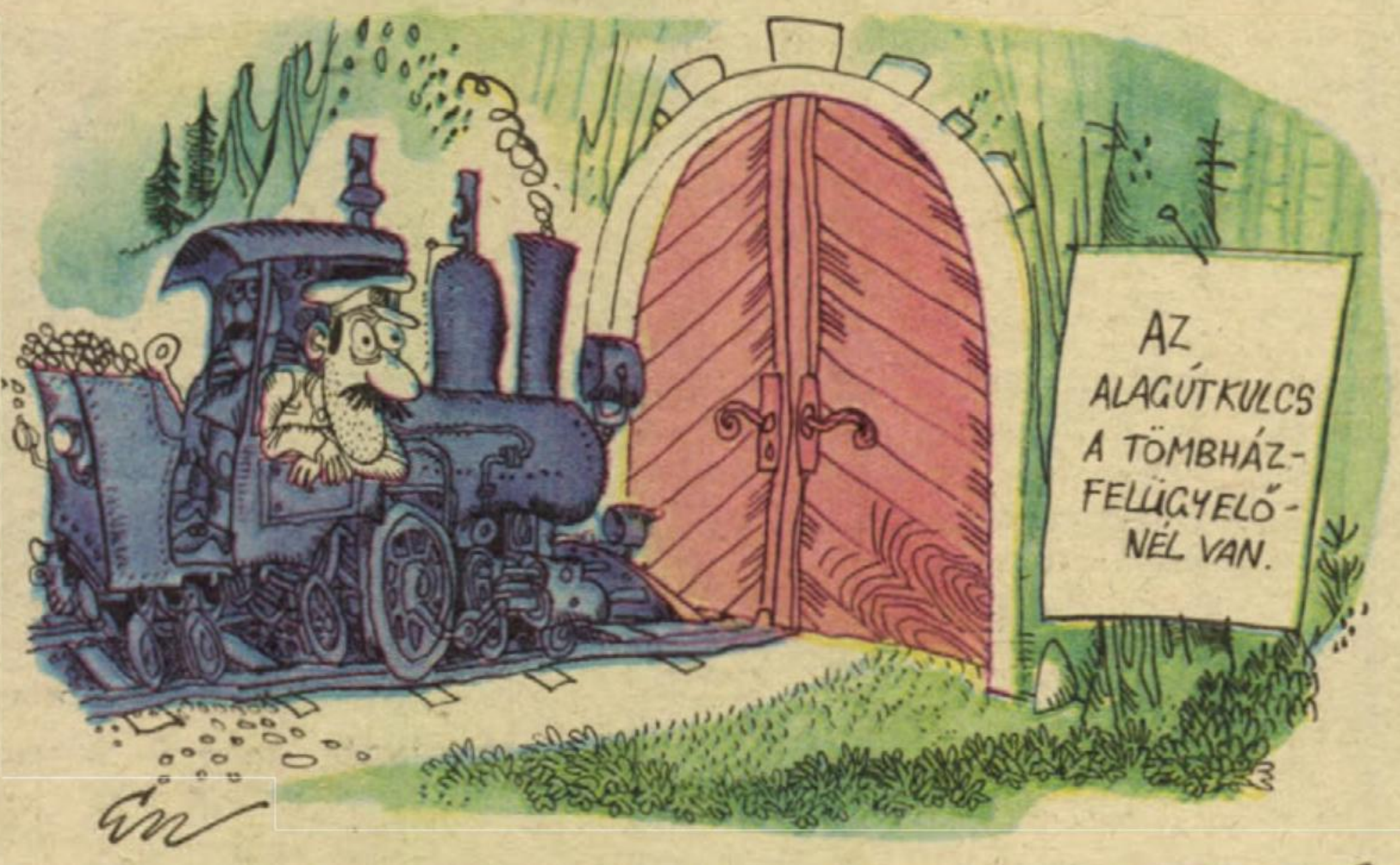
AZ ALAGÚTKULCS A TÖMBHÁZFELÜGYELŐNÉL VAN.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— *Barátom, ajánlom, mielőbb csinálj egy jó házasságot, már csak a sok adósságod miatt is!*

— *Azt már nem! Ha a hitelezőimnek pénz kell, házasodjanak meg ők!*

– Látod, fiacskám, mondtam, hogy ne tanulj folyton. Most mit csinálsz ennyi ésszel?!

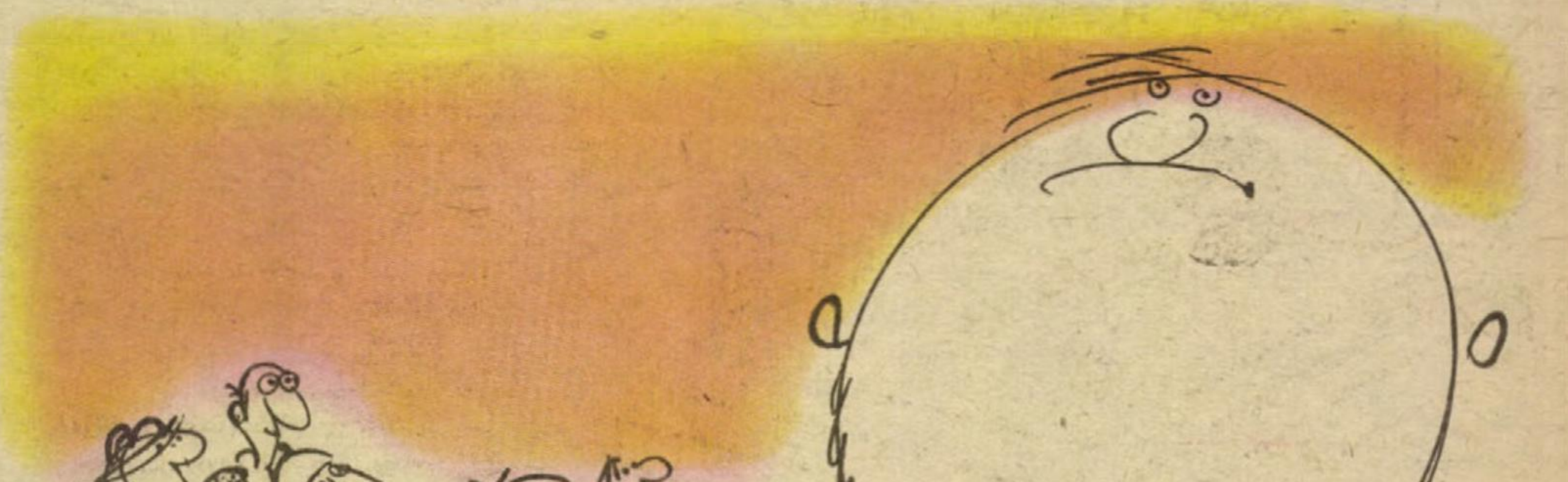

BUNDÁK

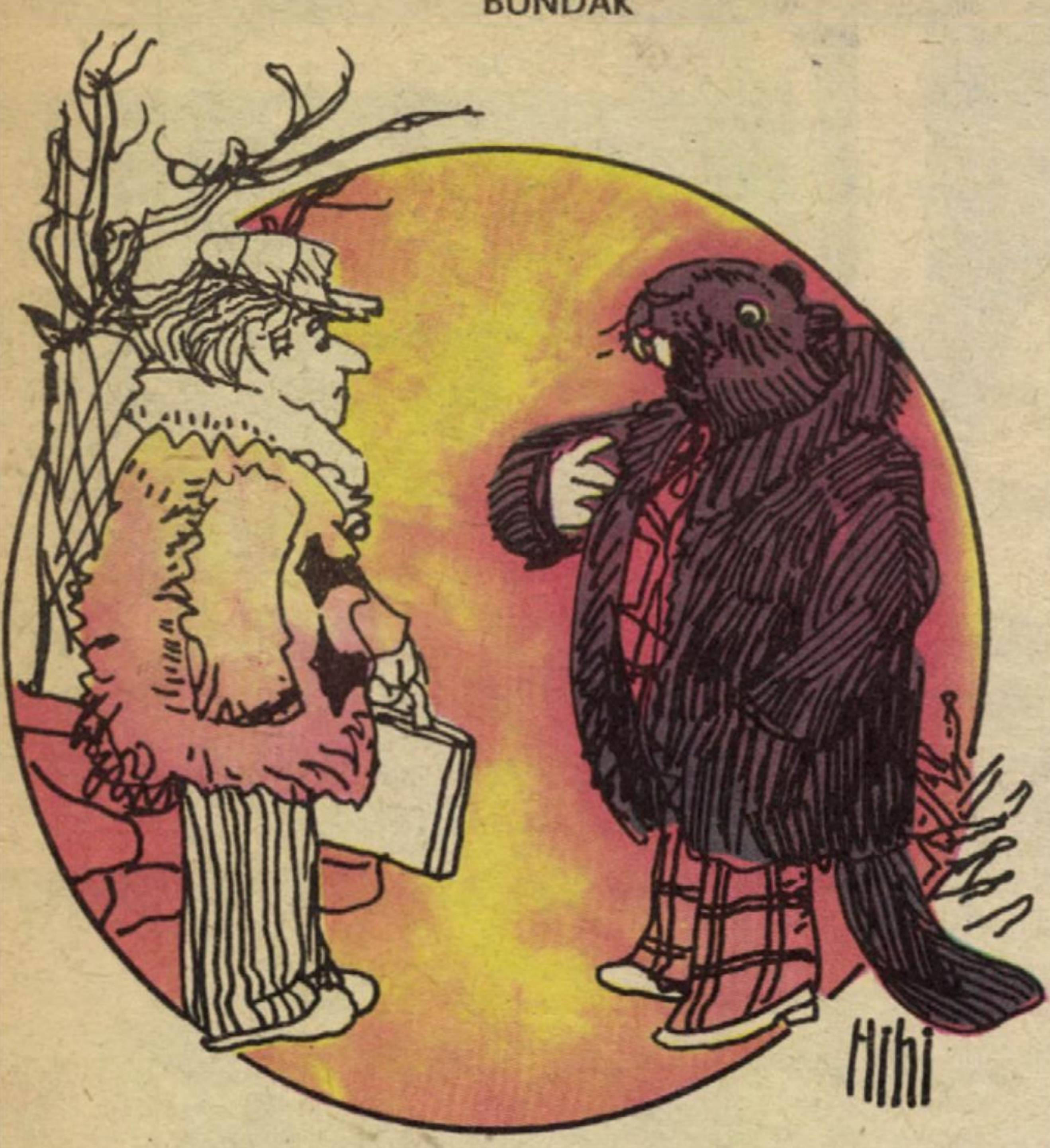

– Ez nem szintetikus, hanem valódi hód.

ÖNVÁD

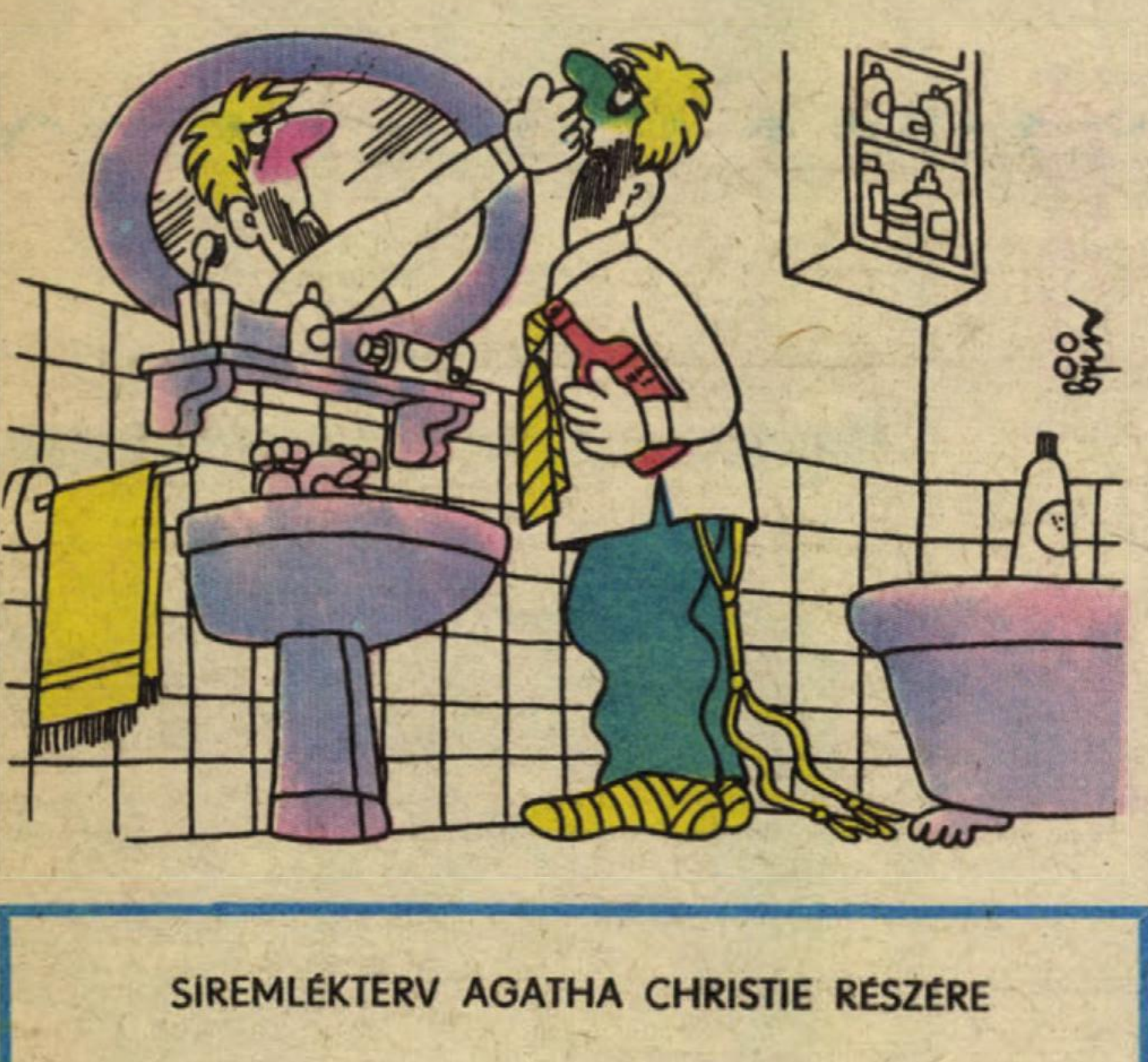

SÍREMLÉKTERV AGATHA CHRISTIE RÉSZÉRE

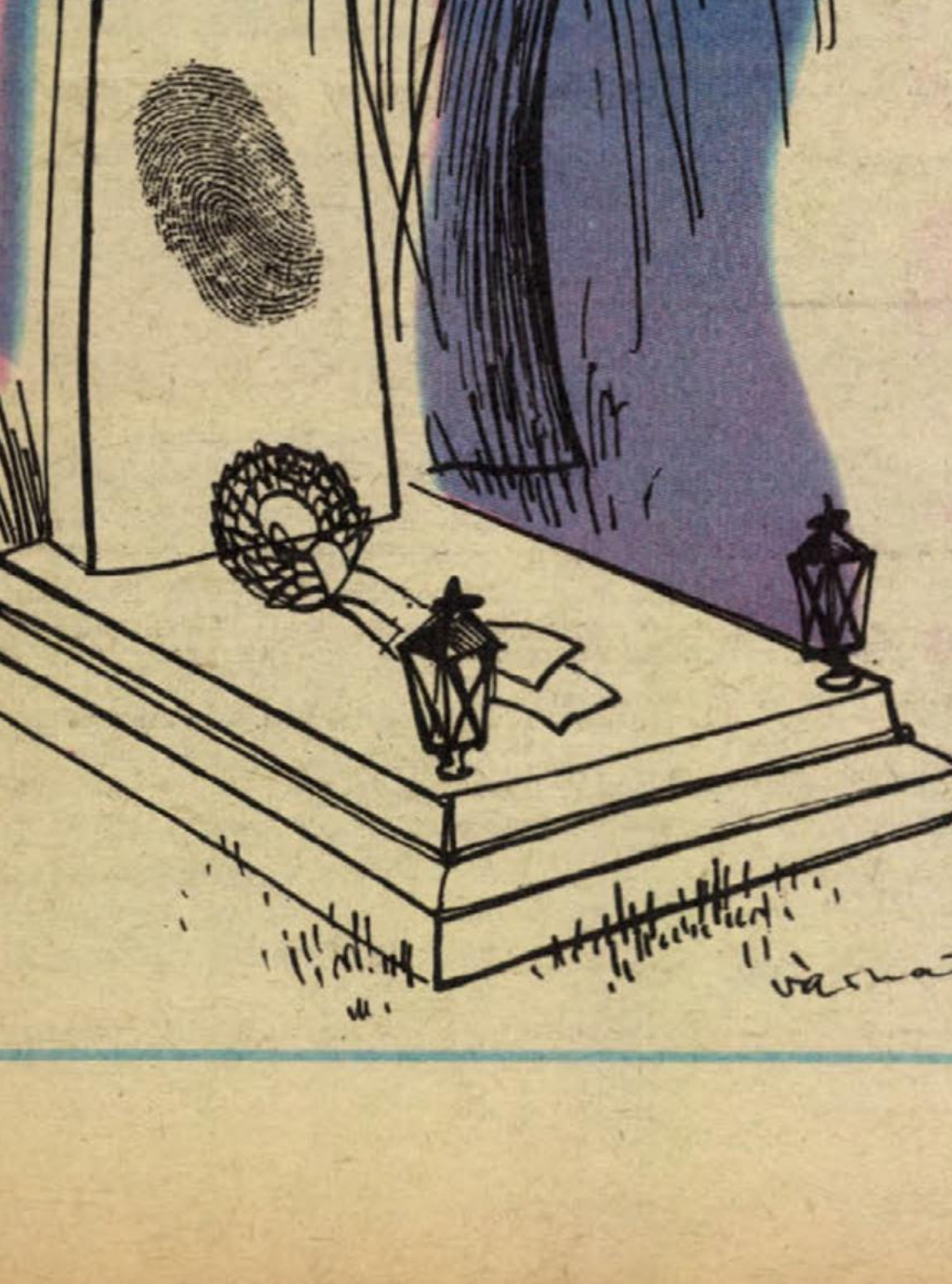

LÉTSZÁMZÁRLAT

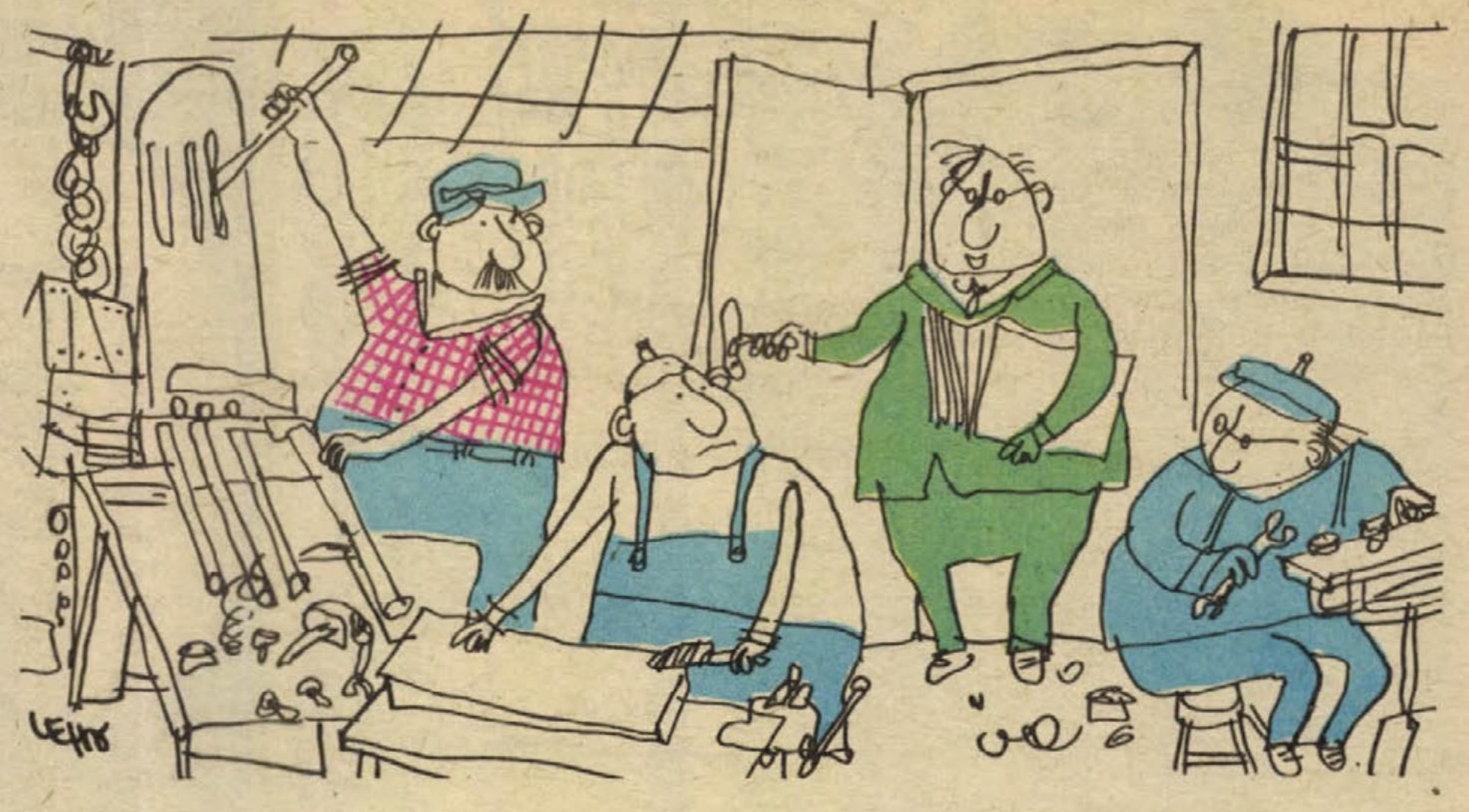

– Holnaptól mindennap jöjjön fel valaki az irodába, hogy szép lassan beletanuljanak az utókalkulációba!

Hajtóerő

A minap, reggel, szól a telefon a lakásomon. A vonal másik végén Hudák hangját vélem felismerni:

— Mi újság? — kérdi. — A házaséleted?

— Zavartalan.

— Igazán? — A hangján hallom, hogy nem ezt a választ várta. — Mert mintha a madarak azt csipogták volna, de... nekem igazán megmondhatod... és az a fiatal kislány a kávéházban, akivel üldögélni látnak??

— Az a lányom, te ökör! — mondom mérgesen a telefonba. — Akarsz még tudni valamit?

— Semmit — mondja Hudák, teljesen letörve. — Akkor tárgytalan.

— Le ne tedd a telefont! — ordítok bele a kagylóba. — Előbb magyarázzad meg, mi az, ami tárgytalan?!

— Egy kitűnő kereseti lehetőséget tudtam volna ajánlani neked — közli Hudák. — De így nem aktuális. Ha a magánéletedben nincsen semmi zűr. Esetleg... nem kártyázol, vagy lóversenyezel mostanában? Akkor talán mégis beszélhetnénk a dologról.

— Mint az őrült, úgy lóversenyezem! — kiáltom. — Még az epsomi derbire is kiutaztam! Azonnal mondd meg, miről van szó?!

— Rendben van — feleli —, akkor találkozzunk. A sarkon, az eszpresszóban várlak. Azonnal jössz?

— Azonnal!

— Tudod — meséli Hudák már az eszpresszóban —, van egy brigádom, és mindenféle munkát vállalunk, munkaidőn túl és szombat-vasárnaponként. Mert persze a brigádomban mindenkinek van munkahelye is, főállásban. A mi brigádunk nem válogatja meg a munkát, de megválogatjuk, hogy ki kerülhet közénk!

— Értem — bólintok. — Csak kipróbált sipisták, szerencsejátékosok, akiknek felborult a családi élete. Ebbe a brigádba hívsz? Na hiszen, megtisztelsz az ajánlatoddal! És mivel foglalkozunk majd? Betörés, vagy nehezebb meló? Embert is ölünk majd idővel?

— Mindennel foglalkozunk, amivel pénzt lehet keresni, tisztességes munkával — mondja nyomatékosan Hudák. — Falat bontunk, takarítást vállalunk, ami adódik. És a brigádunkban van orvos, két főmérnök, ismert újságíró, színész, soroljam még?

— Ne soroljad, inkább magyarázzad meg, mi ez az őrültség?

— Rájöttem — mondja Hudák —, hogy azoknak az embereknek van leginkább pénzre szükségük, akikkel van valami. Az én egyik főmérnököm például otthagyta a családját, mert beleesett egy fiatal leányba. Nagyon rendesen ment el hazulról: mindent az asszonynak hagyott. Albérletben lakik most és mindent megtesz, hogy anyagilag összeszedje magát. A legjobb ablaktisztítónk, havonta négyezret keres a brigádomban. Érdekel, hogy az orvosra hogyan akadtam rá?

— Érdekel!

— A Nők Lapjában, a levelezési rovatban egy fiatal lány tanácsot kért: szerethet-e egy nála huszonöt évvel idősebb férfit, akinek négy gyermeke van? Engem persze nem a válasz érdekelt, hanem a pasas, kinyomoztam, felkerestem. Azóta minden hétvégén építőanyagot bont egy szanálásra került területen, hogy olcsó téglához jusson, mert házat épít a lánynak, akit a Nők Lapja nem nyugtatott meg, de az orvos megnyugtatta. Folytassam még?

— Zseniális vagy! — mondtam elismerően. — Megkövetlek.

— A rendezett, békés családi élet nem tesz jót a munkaintenzitásnak — foglalta össze Hudák. — Ez a gondolat szülte az én brigádomat és belőlük adódik a hajtóerő! Gondold meg: közénk állsz?

— Tudod mit — feleltem Hudáknak — tartsd fenn a helyemet holnap estig! A feleségem reggel azzal ment el hazulról, hogy este komolyan akar beszélni velem...

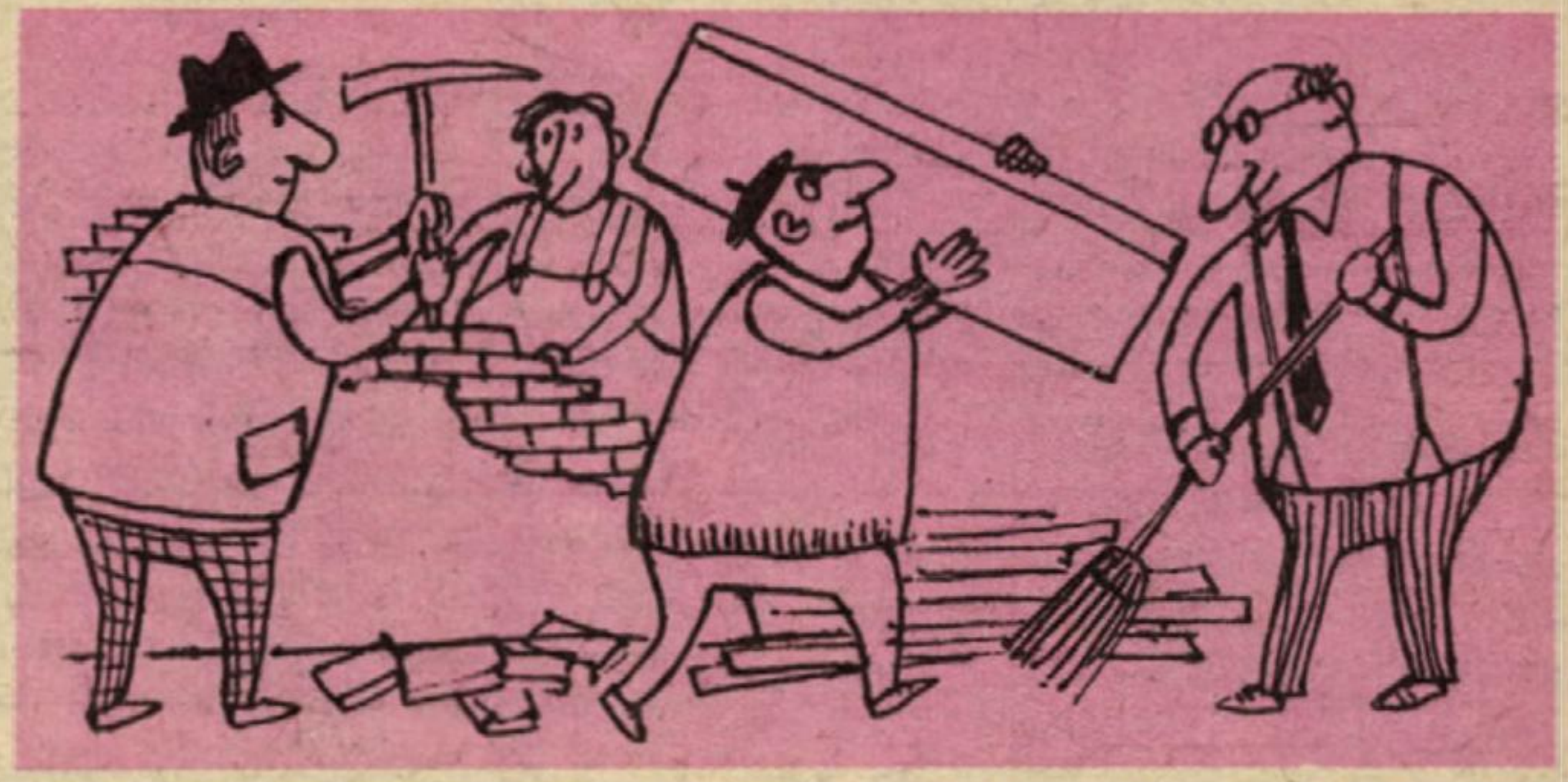

Somogyi Pál

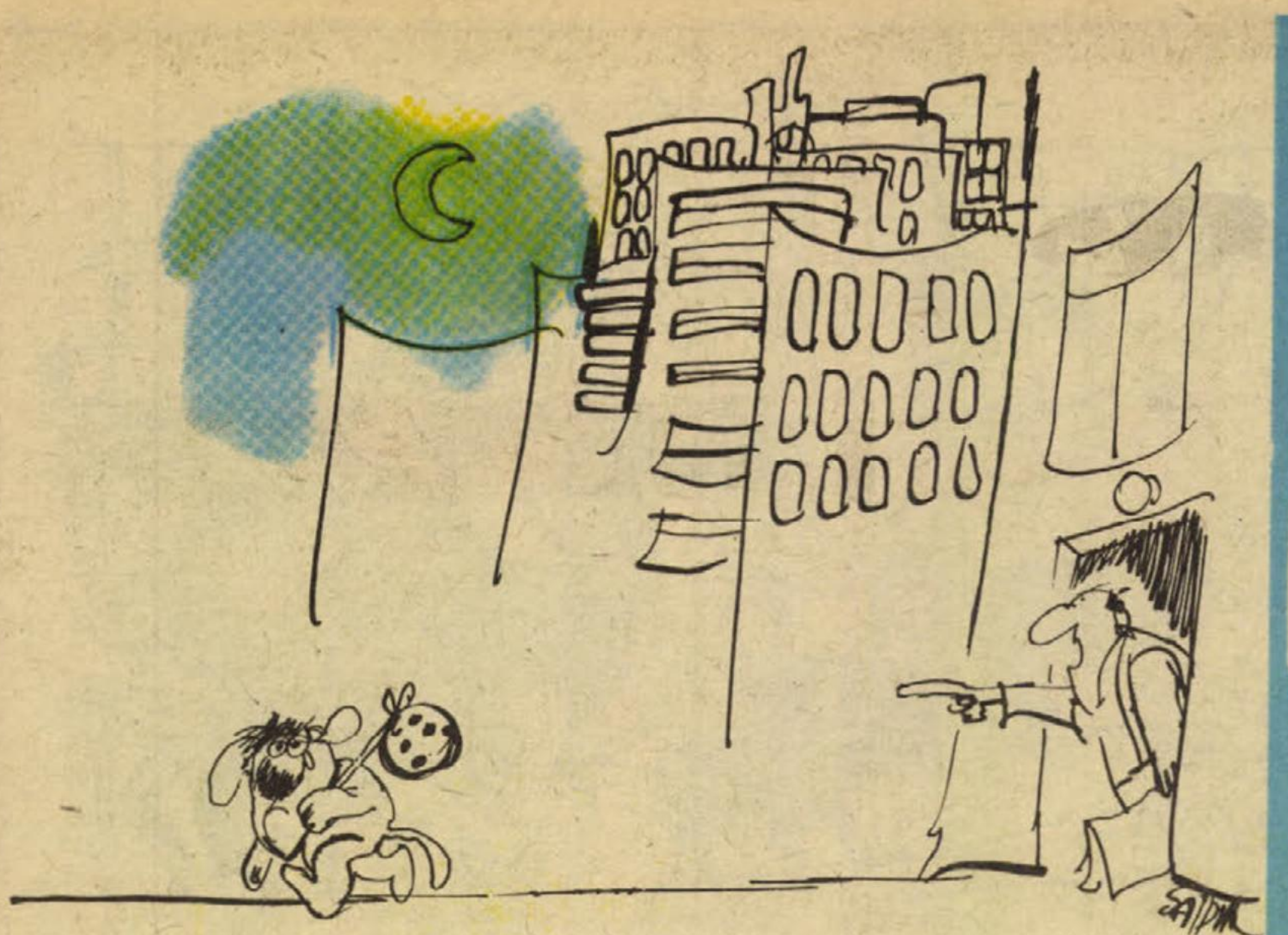

KUTYAÉLET

– Addig haza ne gyere, amíg meg nem kerested az ebadóra valót!

SIKEREM A JÉGEN

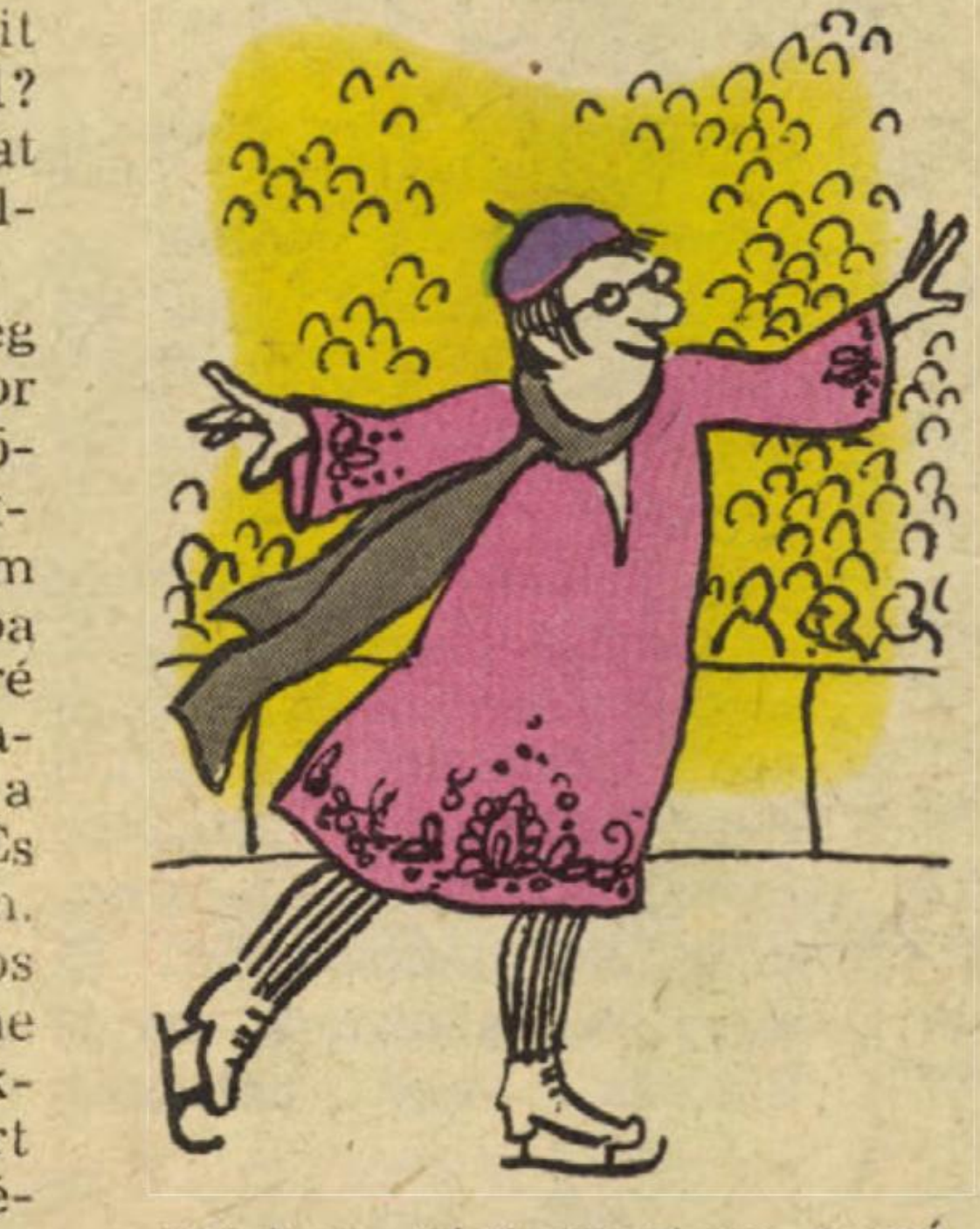

Azt kérdezed, hogy mit álmodtam tegnap éjjel? Hát lehet, hogy sokat forgolódtam, mert nagyon felkavart az esti tévéműsor.

A jég csillogott, a közönség vastapsban tört ki, amikor könnyed mozdulatokkal középre korcsolyáztam. Püspöklila svájcisapkát viseltem (amelyikben a fáskamrába szoktam járni), nyakam köré könnyű alufóliából sálat csavartam, ami hátul egészen a térdhajlatomig lelógott. És persze a kűrruhám. Az igen. Frissen vasalt muskátlipiros hálóinget viseltem. A kelme laza esése, a szegélyeken szikrázó pitykék, s az ujjára varrt magyaros motívumok a legkényesebb nézőket is elragadtatott kiáltásra ingerelték. Kűrruhám pompáját még emelte a deréktájon elhelyezett farzseb. (A jobb oldaliban volt a korcsolyakulcs.)

Szóval ott álltam középen, szoborrá merevedve, mint akit megtámadtak, s védekezés közben úgy maradt, de ez már a gyakorlatom része volt. Amikor elcsitult a vastaps, megérkezett a zene, a Mágikus kalapzsír című daljáték nyitánya. Hatásosan indultam, bemutatva egy dupla trógert, majd kis kört leírva laza kifordulós prizniccel képesztettem el a zsürit és a közönséget. Zuhanórepülésben végigmentem a pályán, s éppen a pontozóasztalnál bontottam ki egy elaprózott, más néven páncélos monoplánt. A lírai rész előtt még mind a négy sarokban csináltam egy-egy mélyen elfektetett stolverket, majd egy intenzíven végrehajtott szaloncsavarral bontottam ki magam a spirálból, így programom lendülete töretlen maradt.

A lírai rész emlékezetes volt. Lebegtem a jég felett, mint egy fátyol, lábmunkám tökéletes összhangban volt a Bakafántos guzlica (nagy sláger!) melankolikus zenéjével. A jegyszedők is sírtak. Pedig a beugrós kanapém még hátra volt! A zenéhez illeszkedve kiviteleztem egy kólikasorozatot, de csakis triplákat, mert azért versenyben kell maradni, utána ritmussal szinte összeolvadva, a palánknál villantottam egy fegyelmezetten szűkre zárt filcet, majd az egyre gyorsuló zenére hatalmas lázgörbéket írtam le a jégen.

Látnivaló, hogy az előírt figurákat milyen szervesen gyúrtam bele a programba, s a kivitelezéssel új fejezetet nyitottam a jégsport történetében. Akik utánam következtek volna, gyakorlatom után visszaléptek. Csak kicsit csúszkálni jöttek ki a bemelegítési időben, hogy mégis lássa őket a közönség.

A befejező rész emlékezetes marad. Mélyen bedöntött, orsózott rizottót csináltam középen, majd a forgást abba se hagyva, suhanva mentem át egy tág treff hetesbe. Szabadonválasztott gyakorlatom végére is csemegét hagytam. Halálforgást csináltam, egyedül. A virágok valósággal ömlöttek, amikor leállt a zene. Villantak a vakuk, csókokat szórtam a kamerába. Szóval nagy siker volt. Kár, hogy csak álmodtam. Reggel aztán a feleségem igazságtalanul lepontozott, azzal, hogy éjszaka sokat rugdostam a derekát. Sebaj, kifütyültem.

Fehér Béla

Megkérdeztük rajzolóinkat:

SZERETNEK-E TÁNCOLNI?

Brenner György:

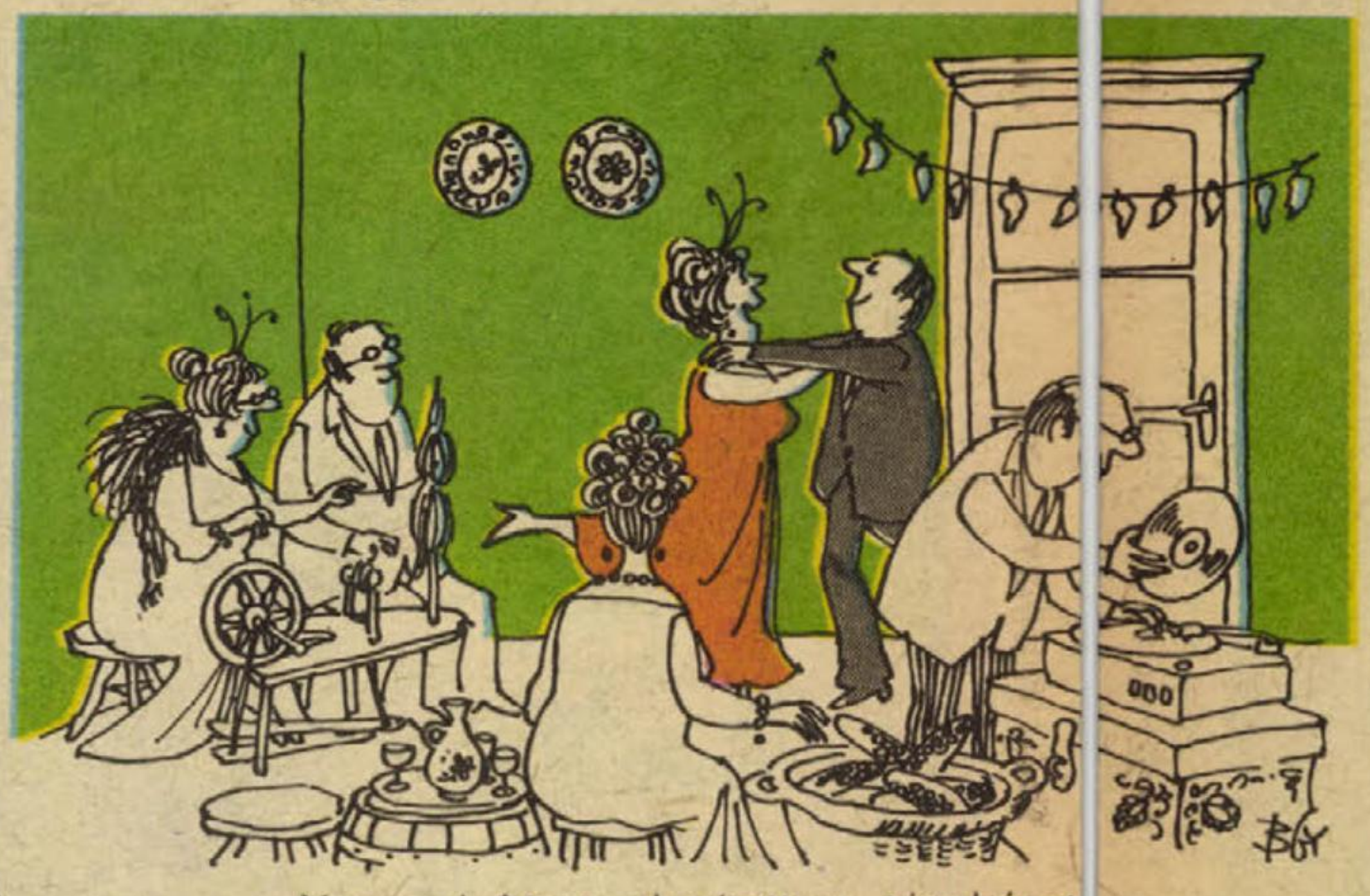

– Nagyon! Most alapitottam táncházat...

Endrődi István:

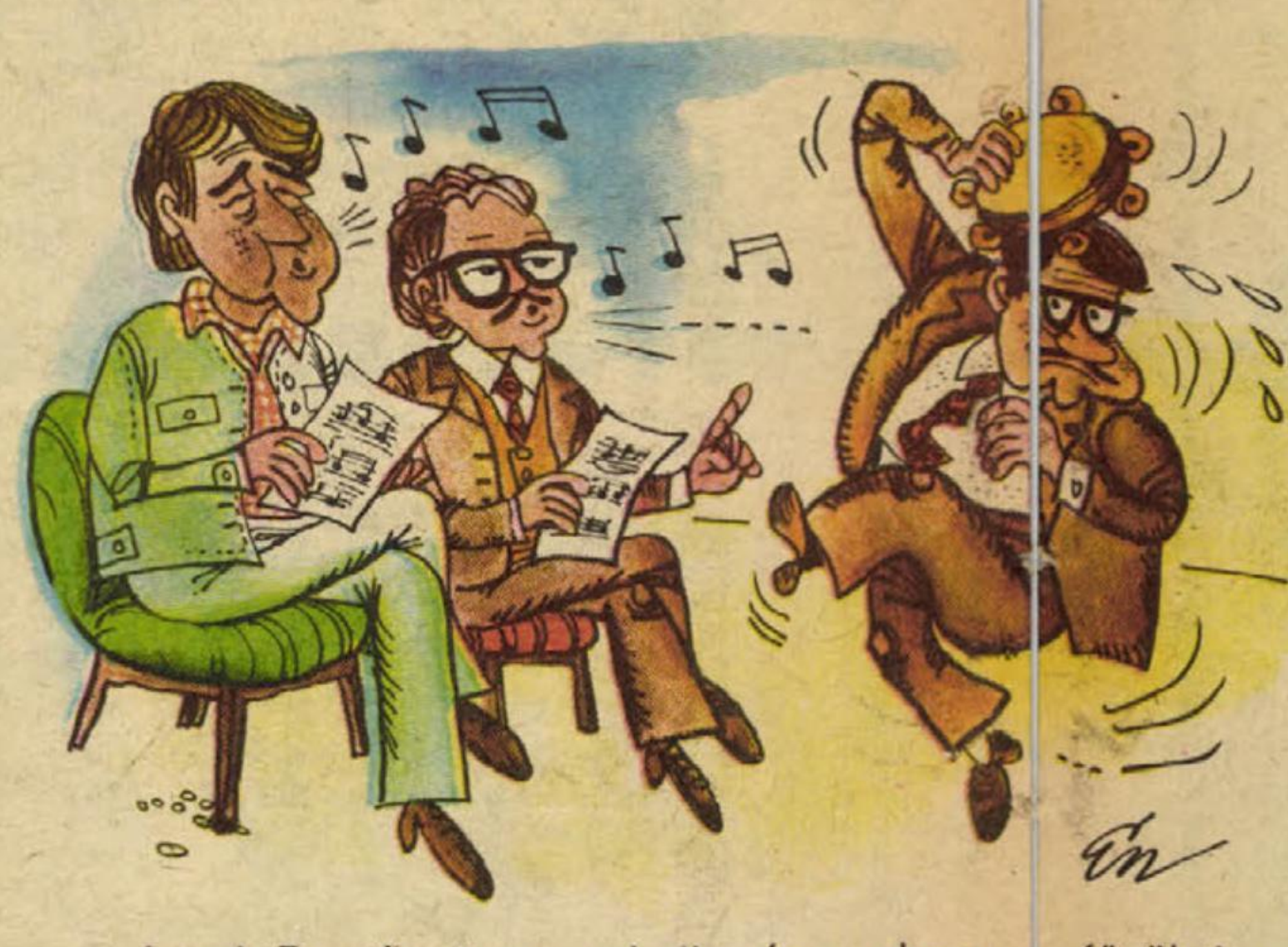

– Igen! Természetesen mindig úgy, ahogy a főnökeim fütyülnek!

Fülöp György:

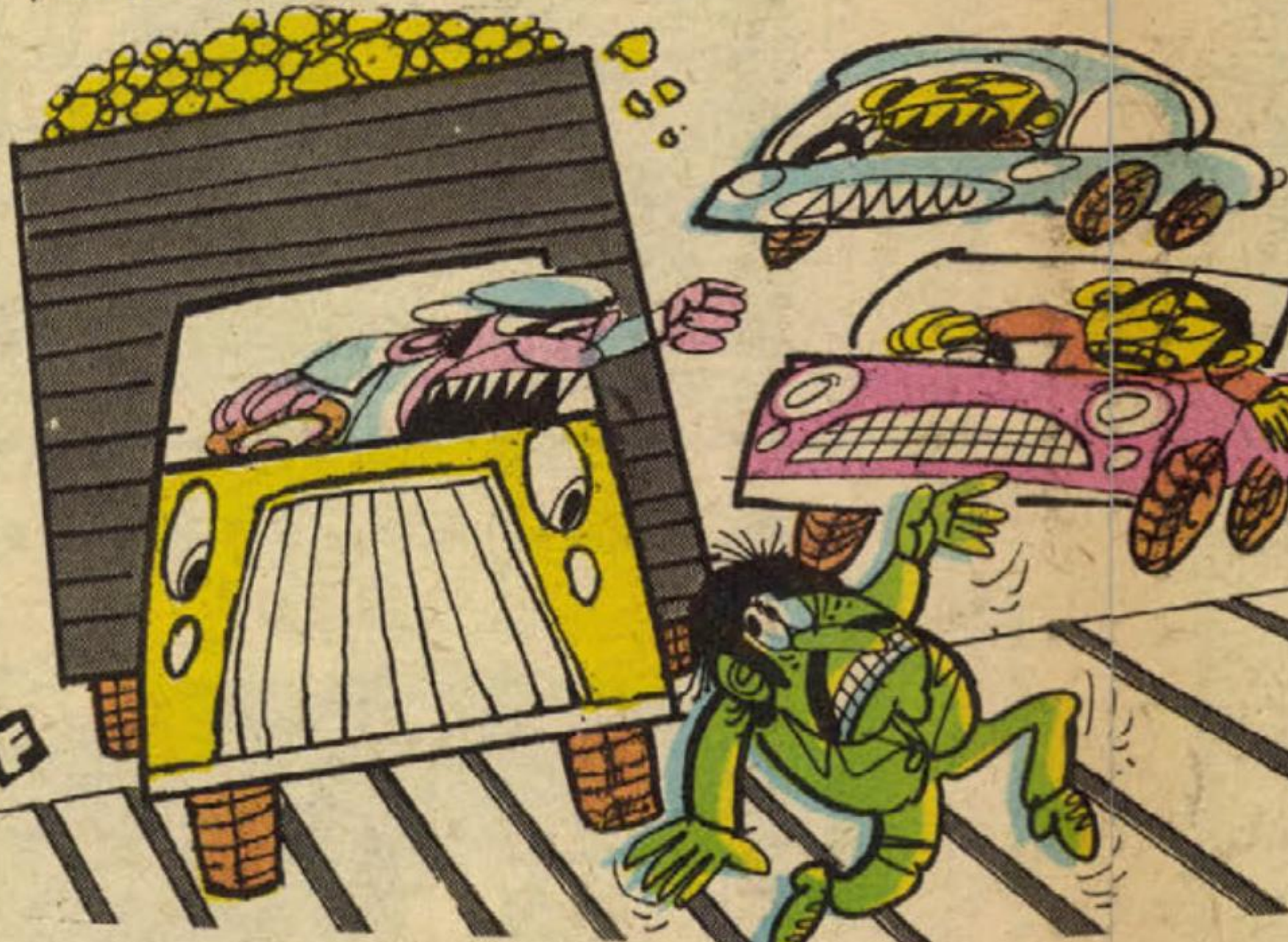

– Farsangi bálon igen, a zebrán nem.

Balázs-Piri Balázs:

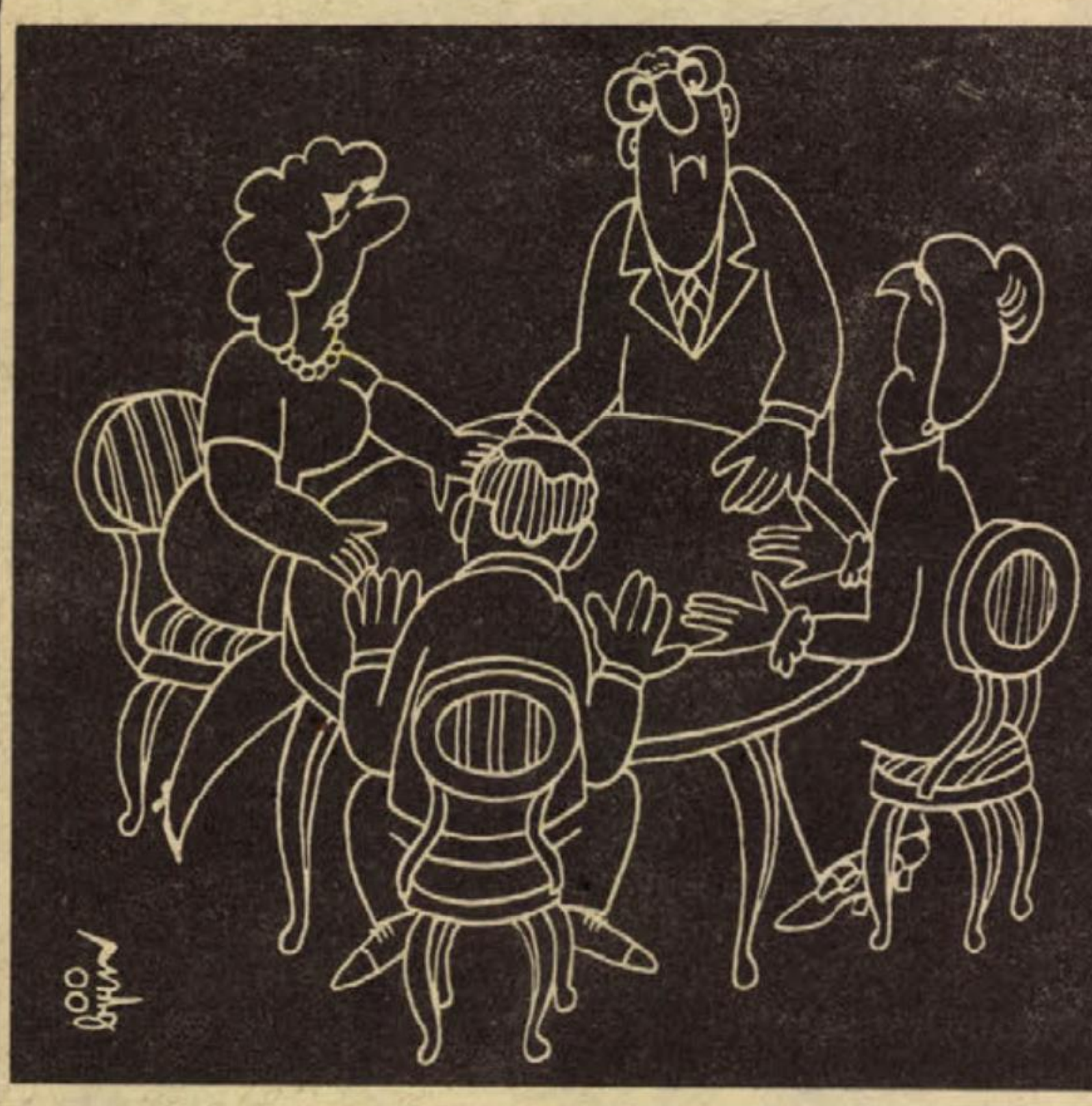

– A múltkor felkértem egy asztalt, de nem táncolt...

Lehoczki István:

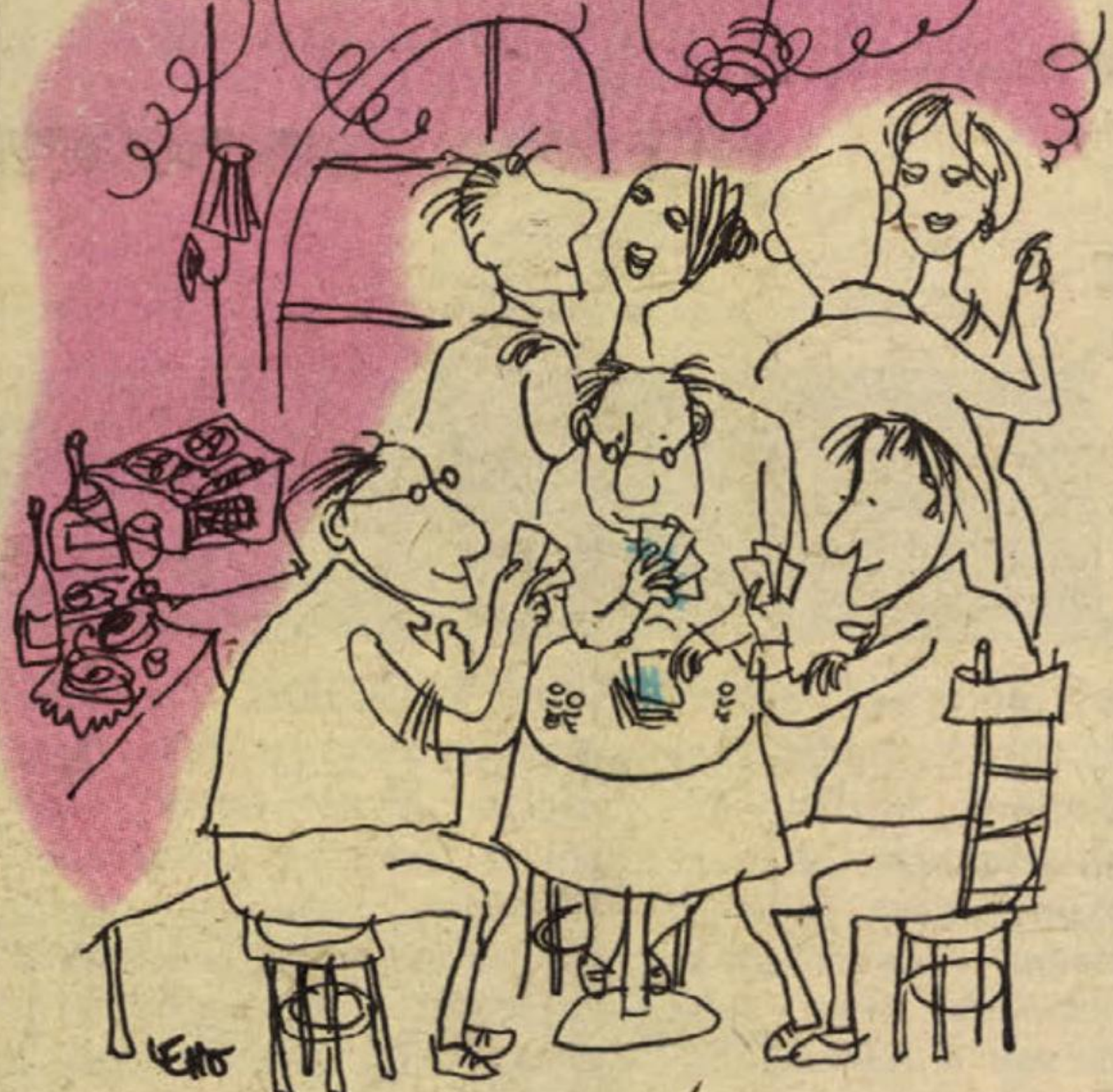

– Imádok, de kizárólag húszfilléres alapon.

Sajdik Ferenc:

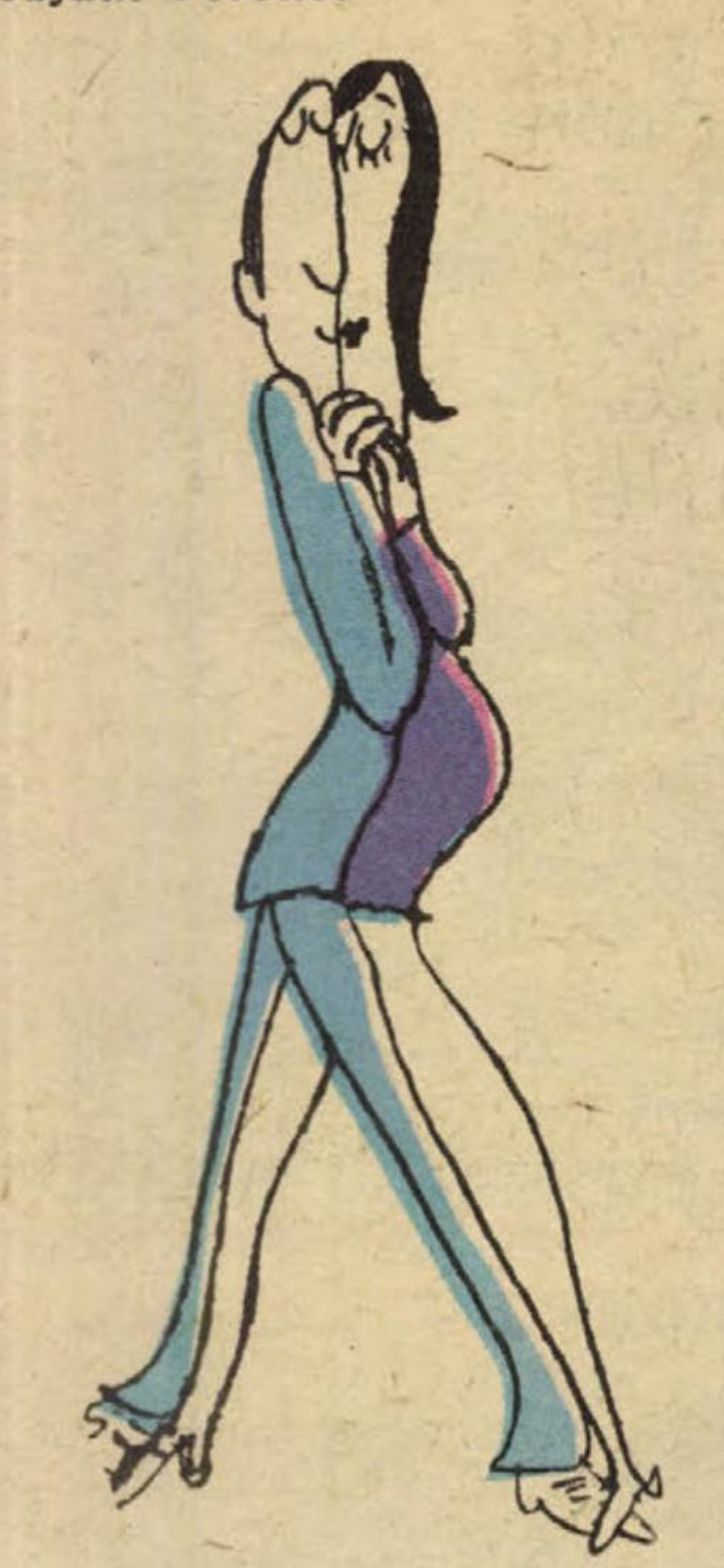

– Igen, de csak régimódian.

Dallos Jenő:

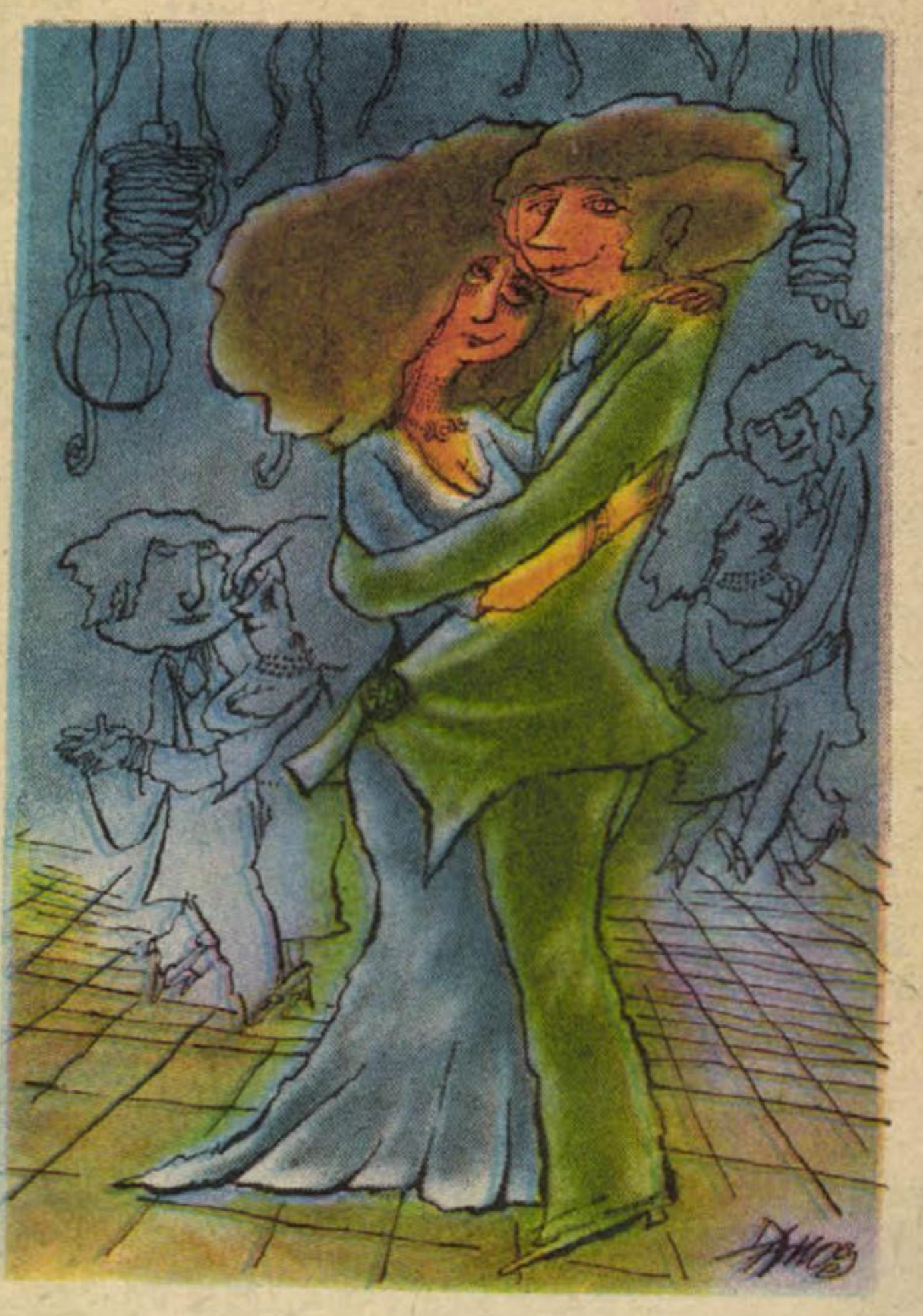

– Igen, mert konfekcióiparunk lehetővé teszi...

Hegedűs István:

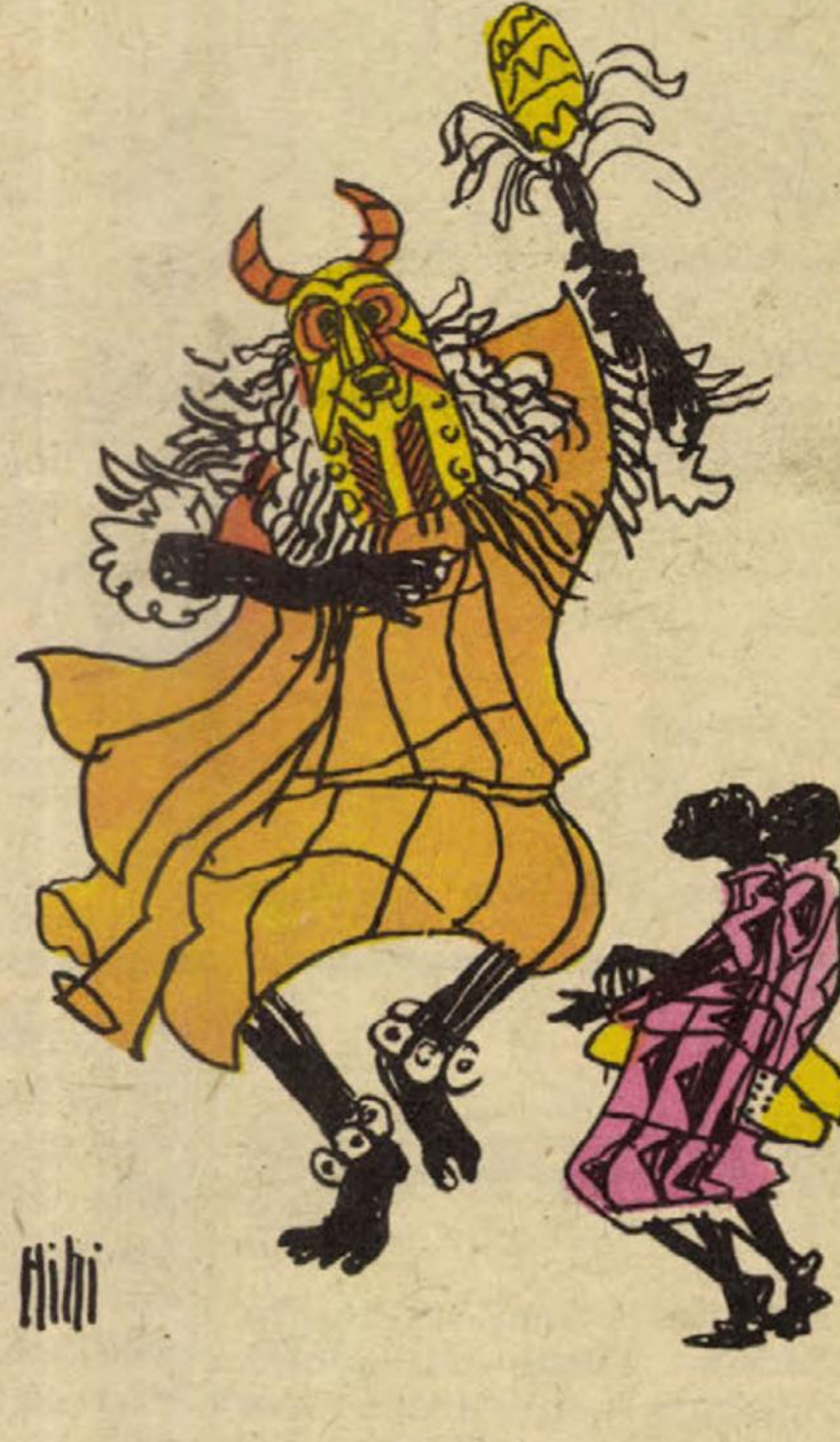

– Csak ha így tudnék.

Barát József:

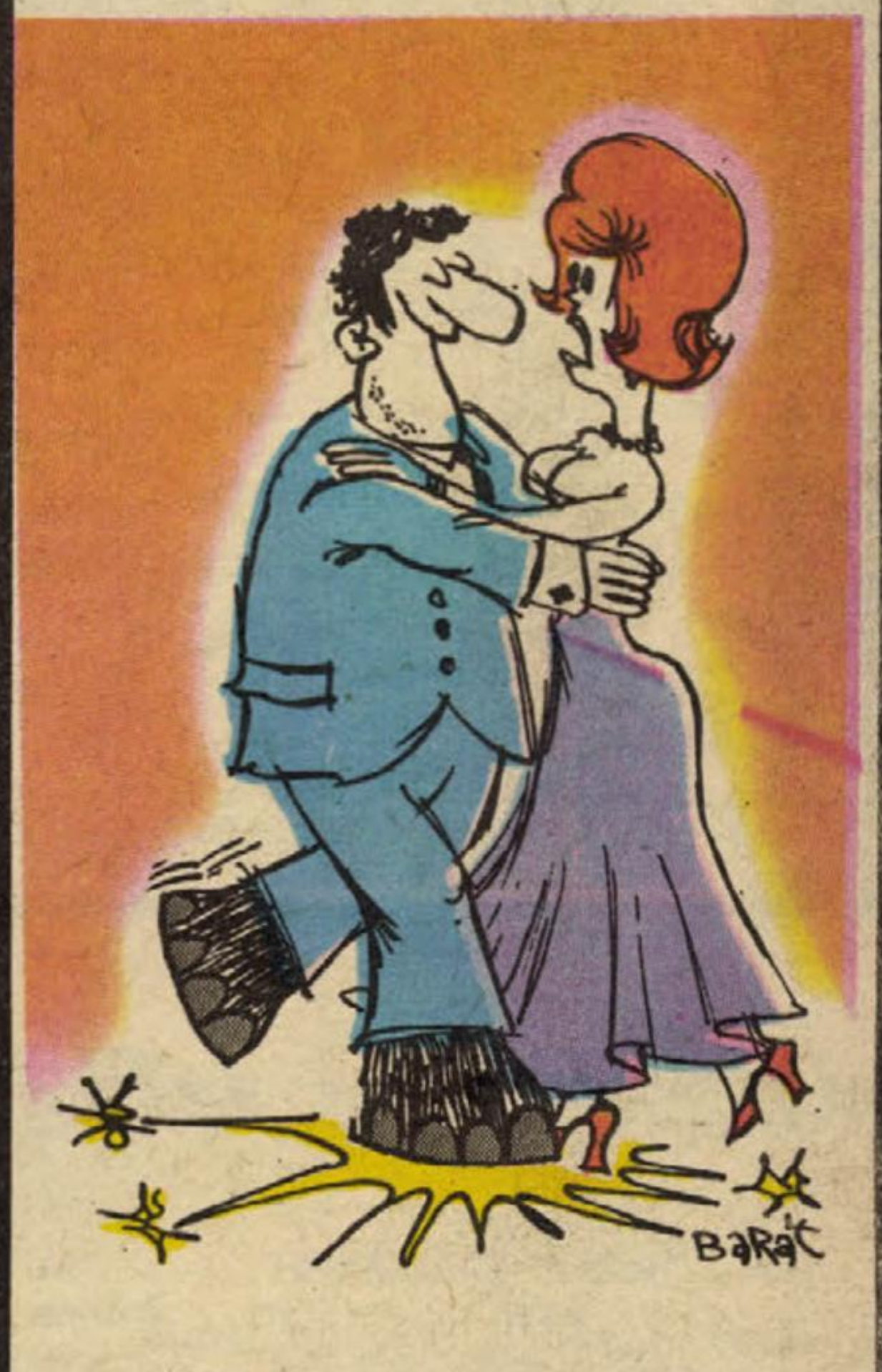

– Igen, mert a mozgáskultúrámat tökéletesíthetem.

MUNKAEBÉD

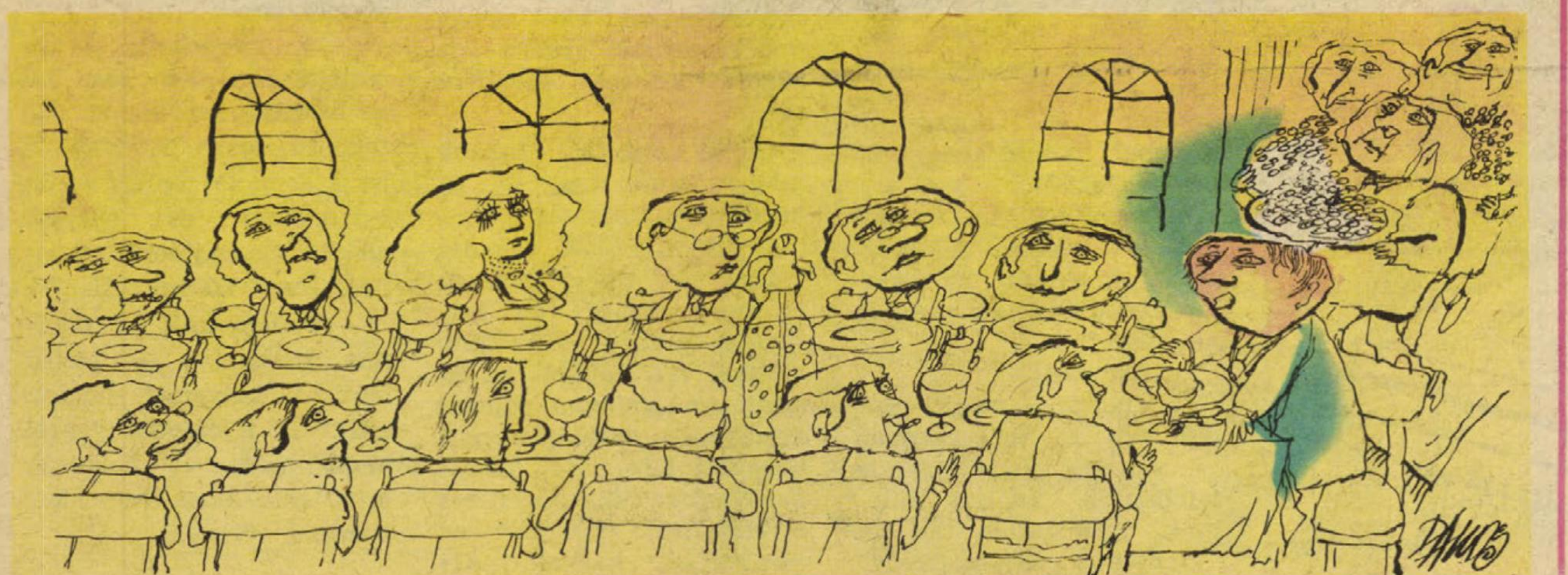

– Takarékossági év van. Fogyasszák egészséggel a pattogatott kukoricát...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az ismert orvos méltatlankodva szól az autószerelőre, aki éppen elkészült kocsija javításával:

— Mondja, barátom, hogy lehet az, hogy maga többet kér egy kis javításért, mint amenynyit én egy-egy páciens után kapok az egészségük helyrehozásáért?

— Hja, doktor úr! Önnek állandóan ugyanazzal a modellel van dolga, míg nekem újabbnál újabb típusokkal kell vesződnöm.

SZÁRMAZÁS FELESBEN

KIEGÉSZÍTÉS EGY SAJTÓVITÁHOZ

Gyere ide, édes fiam és mondd meg nekem, milyen a te szociális származásod?

— Miért mondjam meg?

— Azért, mert egy statisztikai utasítás előírja. Nos, milyen a származásod?

— Szellemi dolgozó.

— Az nem lehet. Mi a papád foglalkozása?

— Esztergályos.

— Na, akkor ne beszélj marhaságokat, fiacskám. Hiszen te munkásszármazású vagy.

— Apai részről. De az anyám technikus. Laboratóriumban dolgozik. Szellemi munkát végez.

— Jó, jó, de az apa számít.

— Hogyhogy? Anyu az semmi?

— Ezt nem mondtam. De a szociális származást az apa foglalkozása dönti el.

— Miért? A szociális származás az, hogy kitől származom. Márpedig az anyámtól legalább annyira származom, mint az apámtól. Ha nem jobban.

— Ne okoskodj, édes fiam. Az apa a fontosabb...

— Fontosabb?

— Úgy értem, ebből a szempontból.

— És a női egyenjogúság? A házastársak nem egyformán szülők?

— De egyformán.

— Nahát, akkor legalábbis 50—50 százalék. Tessék beírni, hogy félmunkás. Vagy azt, hogy félszellemi.

— Az apád...

— Már megint csak a papám?

— Az apád mindenit! Vagy egész munkás, vagy egész szellemi. Feles származás nincs.

— És miért nincs?

— Mert erre nincs rubrika. Akire nincs rubrika, attól nem lehet származni. Érted?

— Igen.

— No végre. Beírlak szépen az „A" rovatba. Most pedig menj a helyedre és kezdjük az órát, gyerekek. Írjátok fel, mai témánk: Rákóczi Ferenc, a hős Zrínyi Ilona fia...

novo

ENDRŐDI ISTVÁN:

KÉPESLAP TOLNÁRÓL

ÜVEGSZÖVET KÉSZÜL A SELYEMGYÁRBAN

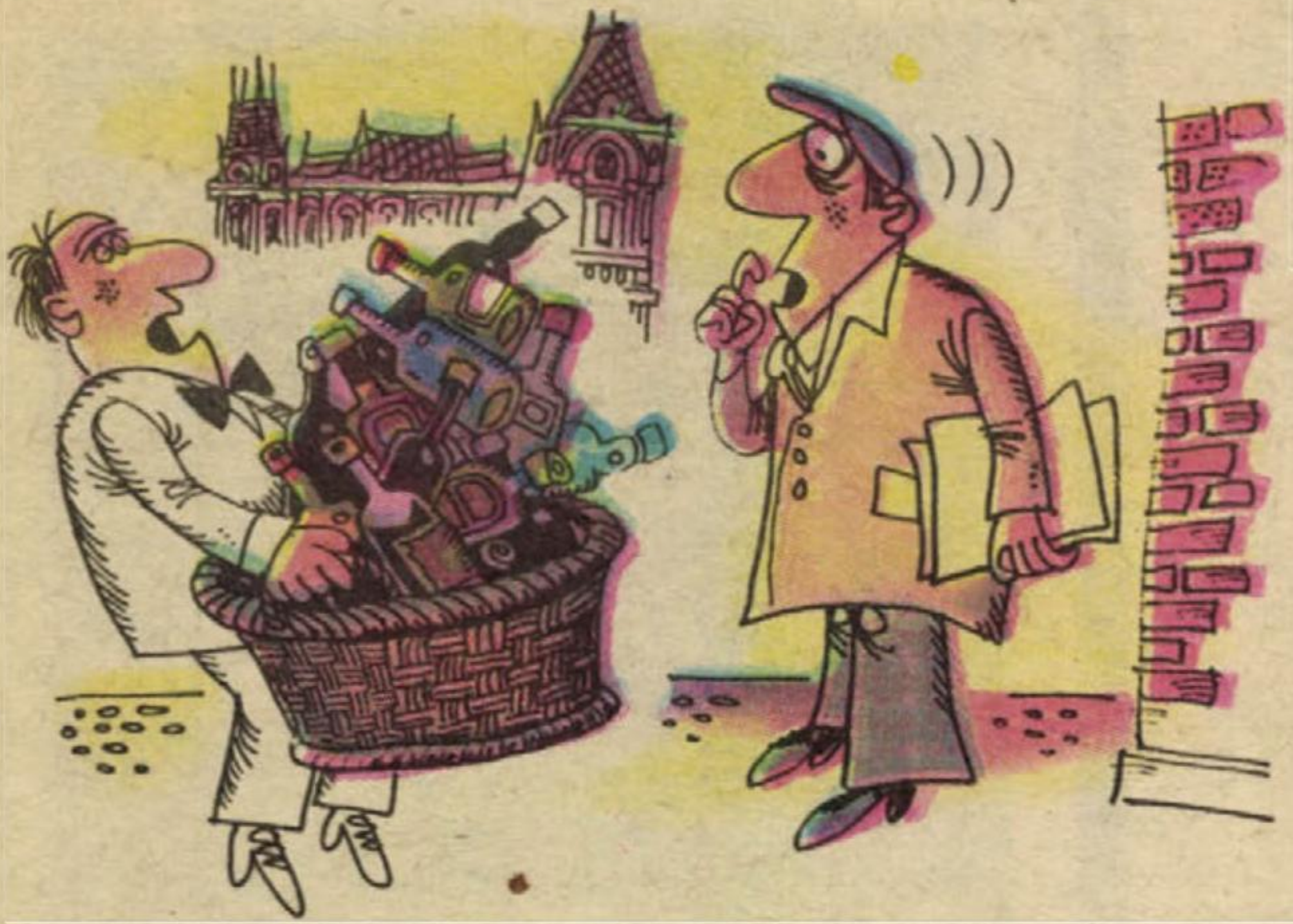

– Ezeket nem vették vissza a közértben, szőjenek belőle nekem egy pulóvert...

ROZZANT, RÉGI A MŰVELŐDÉSI HÁZ

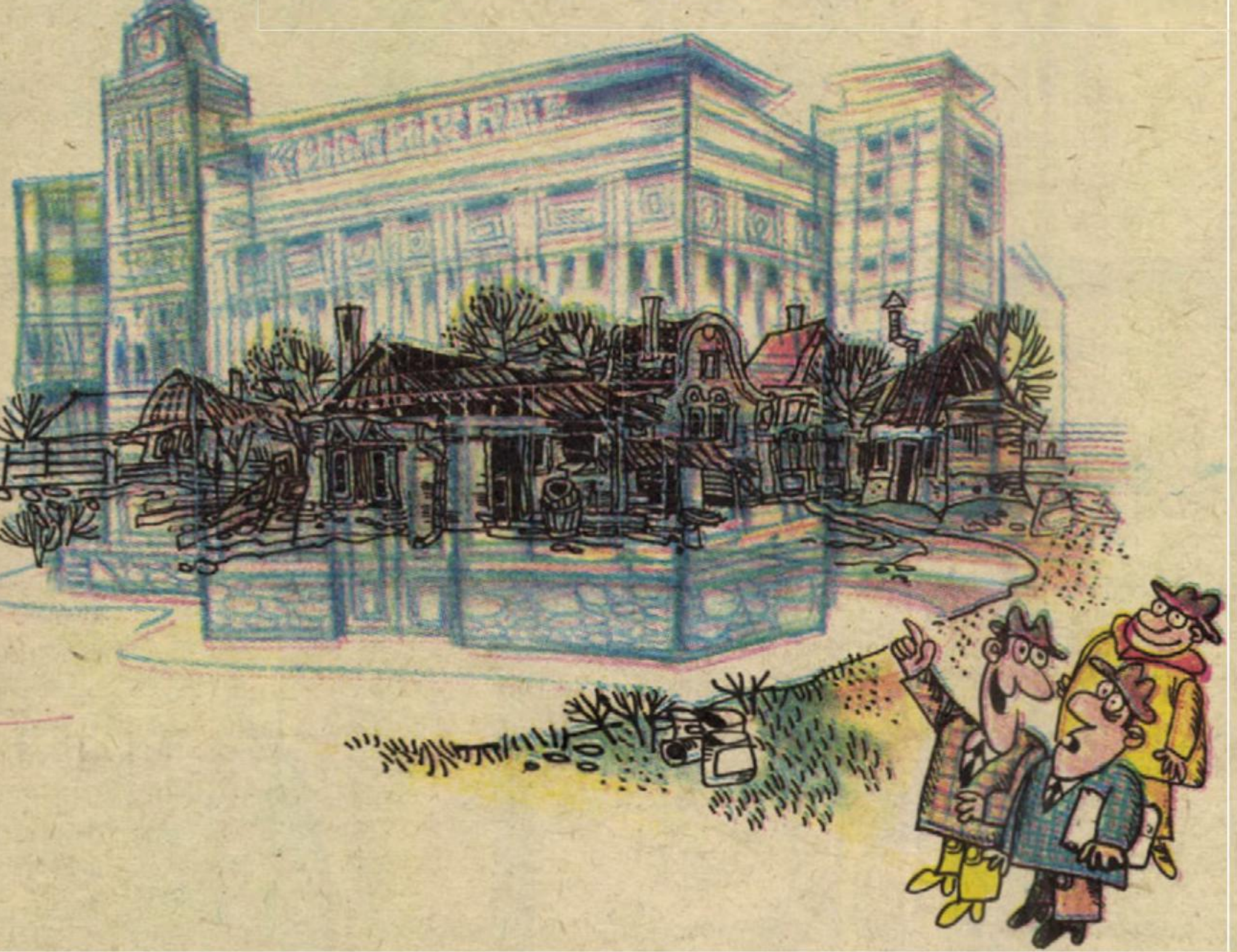

– Építtetni nem tudunk másikat, legfeljebb csak rajzoltatni...

NÉGY ORVOSI ÁLLÁS BETÖLTETLEN

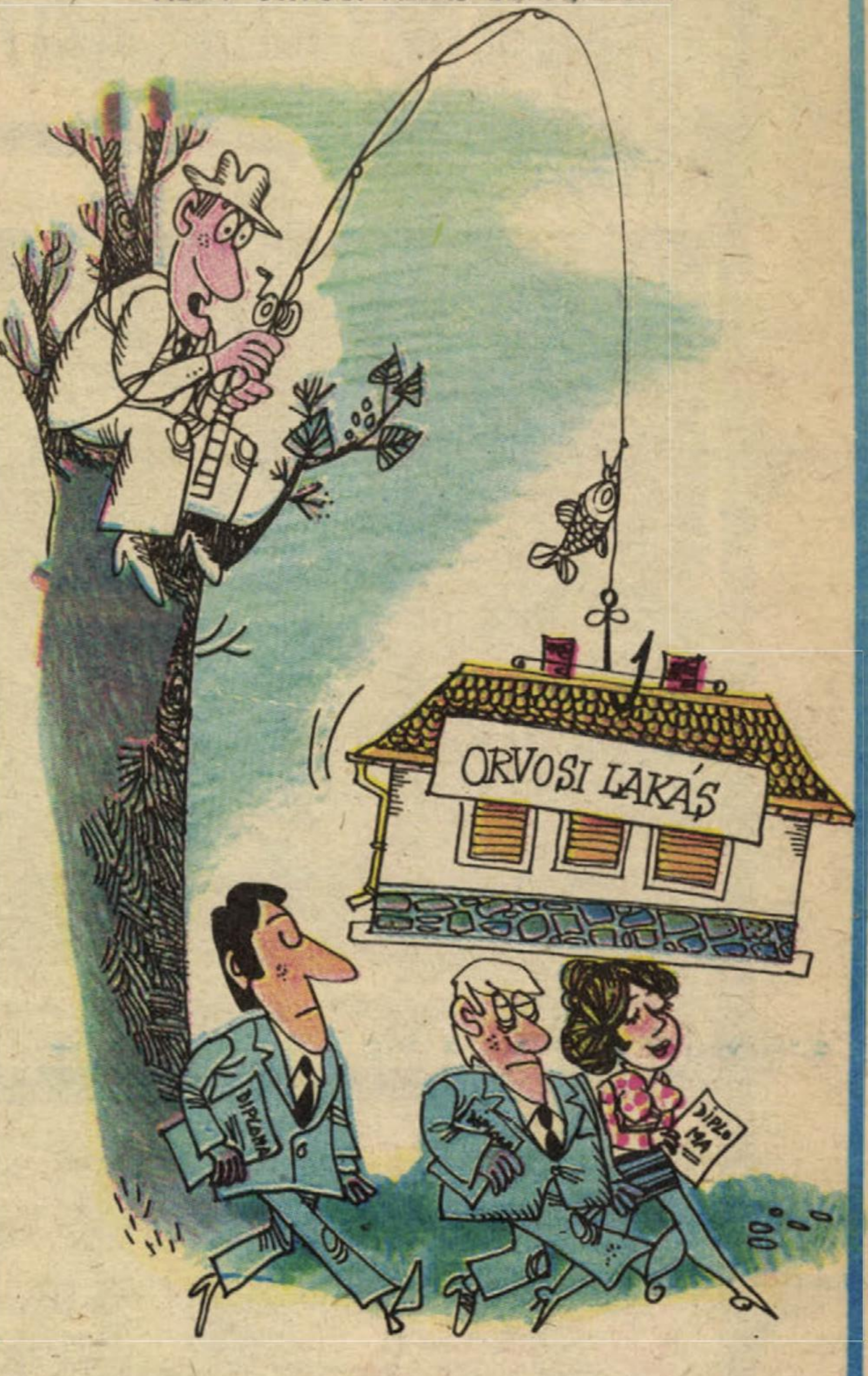

– Rémes, már a négyszobás csalira se harapnak.

ANEKDOTÁK A MŰVÉSZET VILÁGÁBÓL

AZ „ÖREG" GABÁNYI

Gabányi Árpád a színiakadémia elvégzése után Debrecenbe szerződött. A próbafellépésen Ujházy Edének ez idő tájt leghíresebb szerepét, Knabe Farkas Jeremiást választotta, „A miniszter előszobájában" című színdarabból. Az előadás simán és rendben folyt le, Gabányinak hatalmas sikere volt. A közönséget egycsapásra meghódította az új művész. Knabét, a hetvenéves szegény díjnokot olyan élethű reszketegséggel, vedlettséggel, olyan szánalmatkeltőn játszotta, hogy a publikum és a kritika egyhangúan állapították meg egy igazán nagy művész indulását.

Másnap a Színügyi Bizottság összeült, hogy döntsön az új tagok sorsáról. Beszólították az igazgatót és közölték vele Gabányira vonatkozó észrevételüket.

— Az új művész játéka mindenki teljes elismerését kivívta és állandó szerződtetése kívánatosnak is látszanék. Mindazonáltal végleges szerződtetését és működtetését kívánatosnak már csak abból az okból sem tarthatjuk, mivel a művész — hajlott korára és megrokkant testi állapotára való tekintettel — hivatását nem volna képes teljes mértékben betölteni...

Az igazgató eleinte bámult, aztán elkezdett hangosan kacagni és hosszú idő telt el, amíg meg tudta értetni a tisztelt bizottsággal, hogy az ismeretlen „öreg" művész mindössze — tizenkilenc éves.

A RENDJELEK

Régi nagy riválisok voltak a közönség mulattatása terén a hajdani Népszínházban Kassai Vidor és Solymossy Elek. Állandóan azon vetélkedtek egymással, melyikük tud nagyobb bohóságot elkövetni, újabb és újabb trükköt kieszelni a színpadon.

Az egyik operett próbáin Solymossy, egy sokszorosan kitüntetett tábornok szerepében, azt találta ki, hogy rendjelekkel borítja el nemcsak jobb és bal mellét, hanem a hátát is, természetesen majd csak az előadáson. Ezt a szándékát nem árulta el Kassainak, aki azonban azt valahogy mégis megtudta.

Elérkezett a premier estéje. Solymossy, mint zordon hadfi, medáliákkal köröskörül borítva lépett ki a színpadra. De öt perc múlva jött Kassai, egész jobb és bal melle szintén érdemrendekkel teli, de ami oda már nem fért el, azt nemcsak a hátára, hanem arasznyi hosszú, hegyesre kipödört — és masztiksszal megerősített — bajuszára akasztotta.

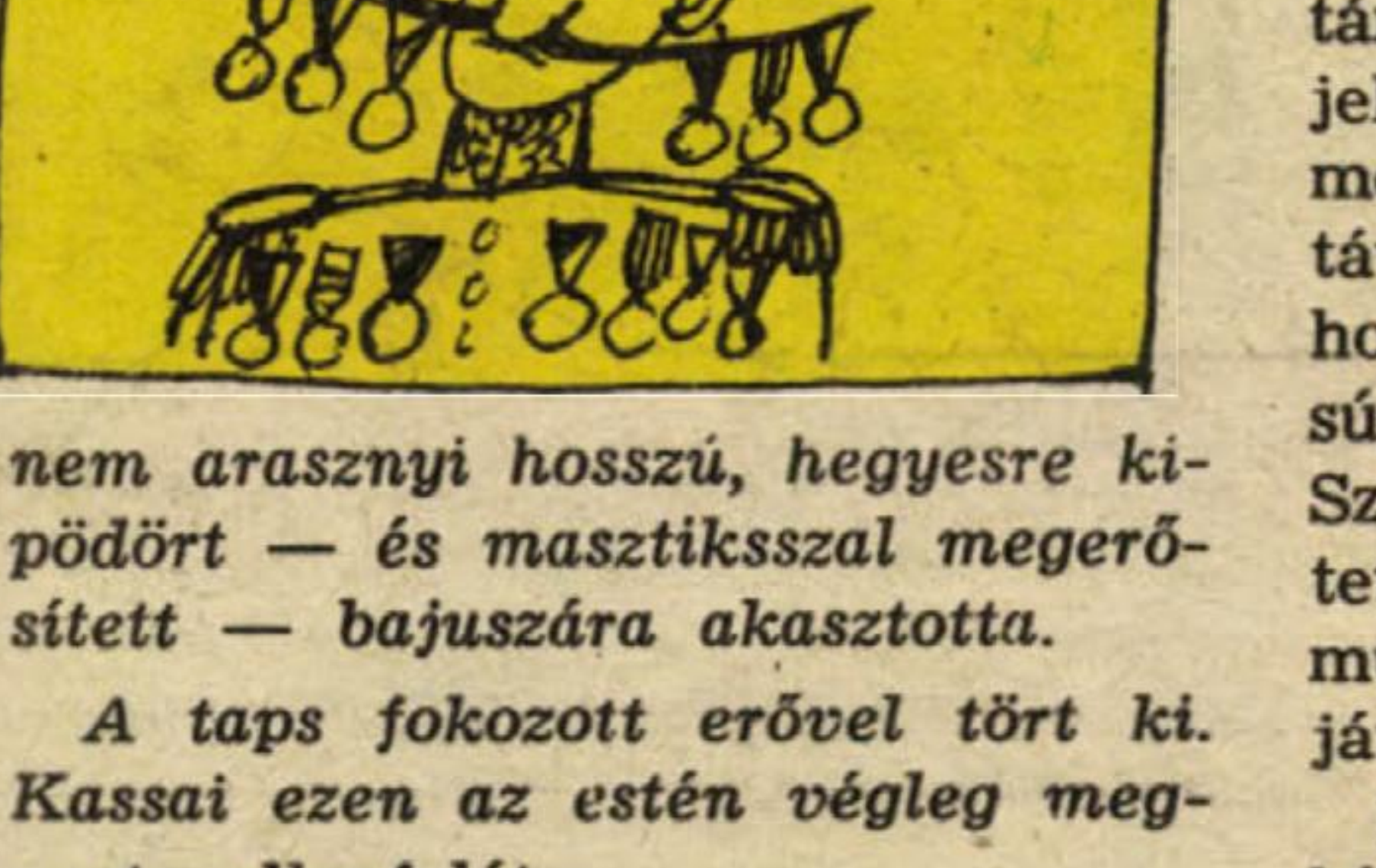

A taps fokozott erővel tört ki. Kassai ezen az estén végleg megverte ellenfelét.

A PAUZA

A régi kolozsvári színházban történt, amikor Szentgyörgyi Pista bácsi már híres kedvence volt a közönségnek. Hegedüs Gyula — a Vígszínház későbbi nagy művésze — csak mint kezdő segédszínészke fungált a társulatnál. Valami klasszikus tragédiát adtak, Szentgyörgyi a hős szerepét játszotta, kinek egyik nagy jelenését a színpad hátterében, magas trónuson kellett végigcsinálnia, Hegedüs pedig — mint mellékszereplő, kinek néhány szava volt csak — közelében állt e jelenet alatt.

Pista bácsi már abban az időben sem volt híres szereptudásáról. Egy estén fokozott mértékben szorult rá „színpad alatti" pályatársának jóindulatára és lélekjelenlétére, de bizony még így is megtörtént, hogy az aránylag nagy távolság következtében néhány hosszabb szünet állott be, amíg a súgó többszöri erőlködése után Szentgyörgyi a szöveget megértette. Ezeket a pauzákat a kitűnő művész különböző drámai arcjátékokkal töltötte ki.

Hegedüs, aki az egész darabot kívülről tudta, bátorkodott a következő mondatot közelről odasúgni Szentgyörgyinek. De az felháborodva és méltatlankodva szólt oda a hívatlan segítőnek:

— Jegyezze meg, öcsém, hogy a világirodalomban nincs az a pauza, amit én ki ne tudnék tölteni...

(Pánczél György Lajos gyűjtése)

MAFFIA

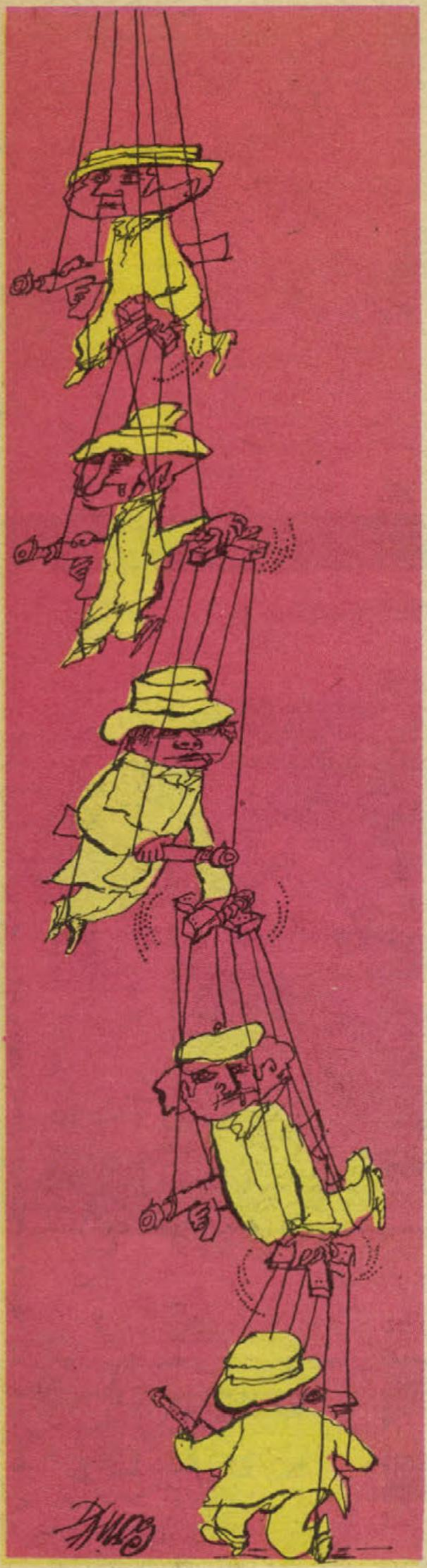

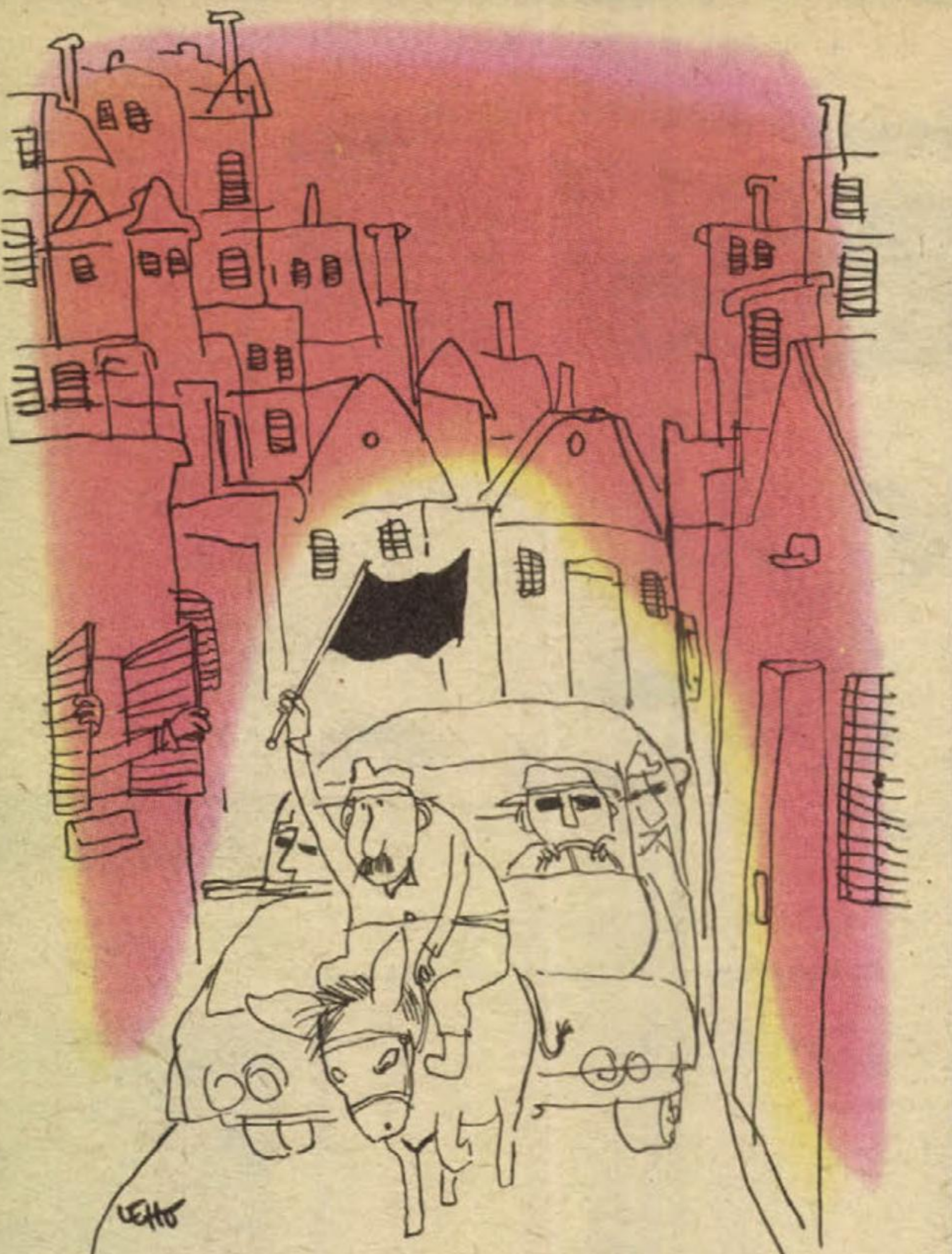

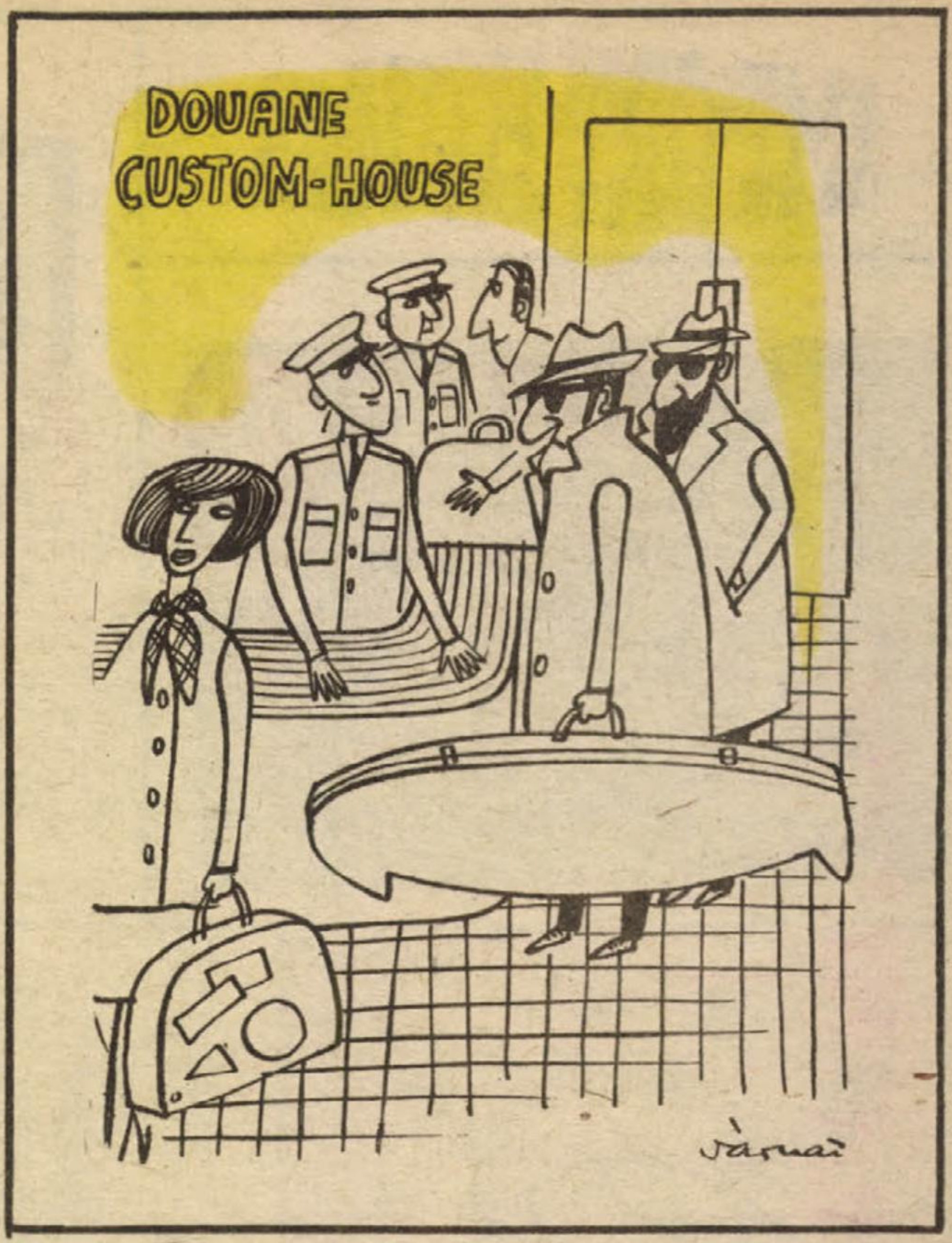
DOUANE
CUSTOM-HOUSE
várnai

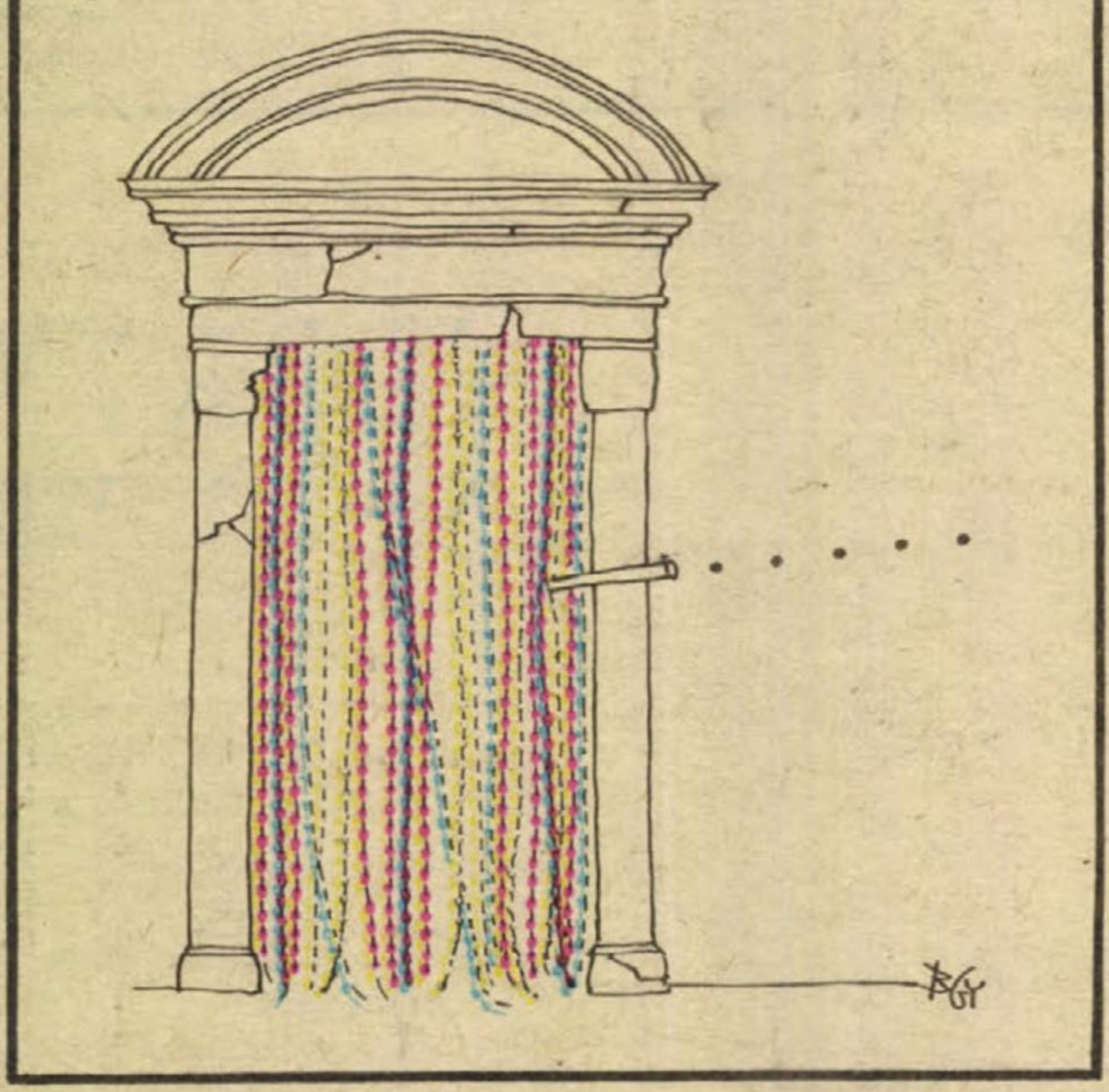

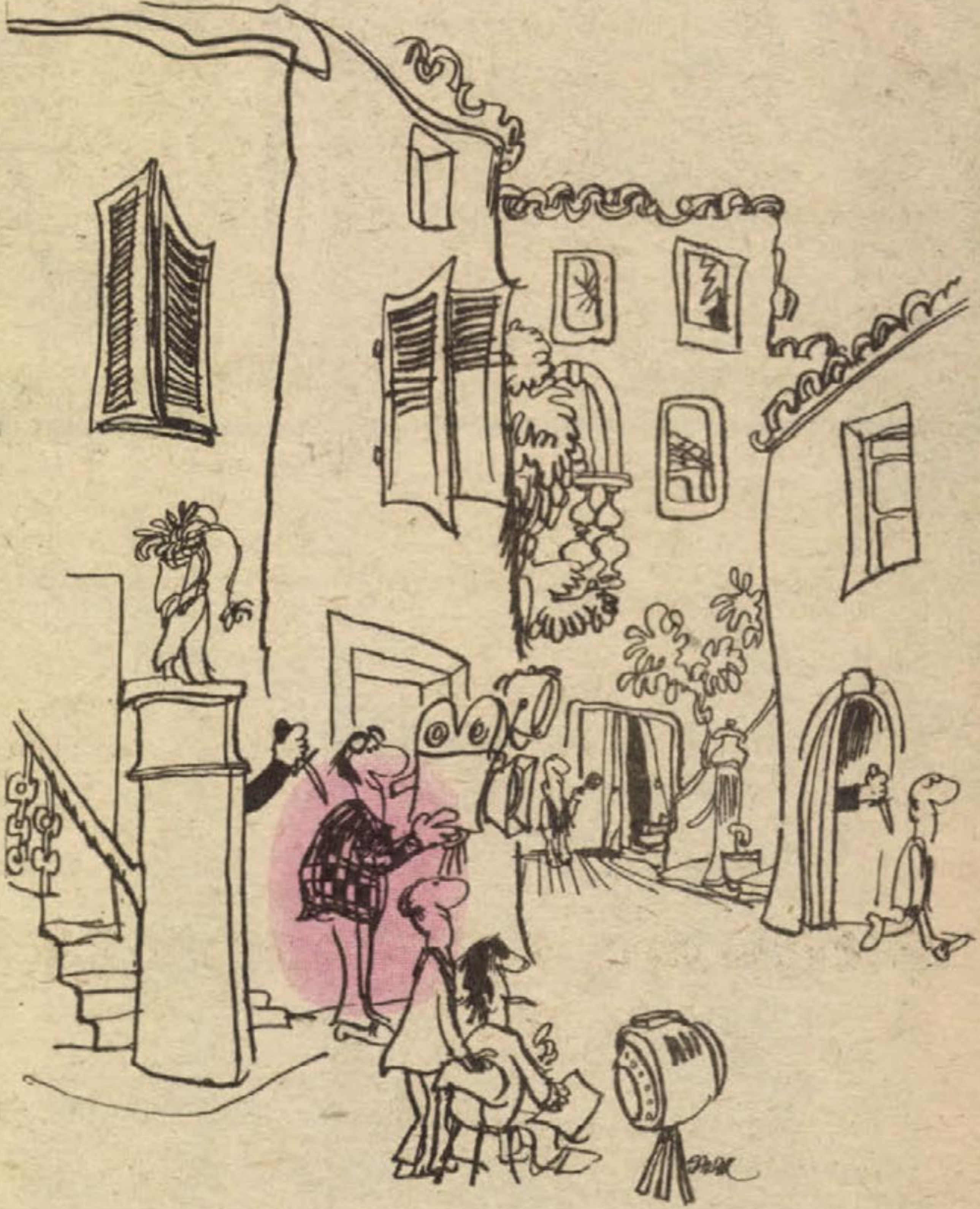

DALLOS,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
BRENNER,
SAJDIK,
FÜLÖP,
HEGEDŰS

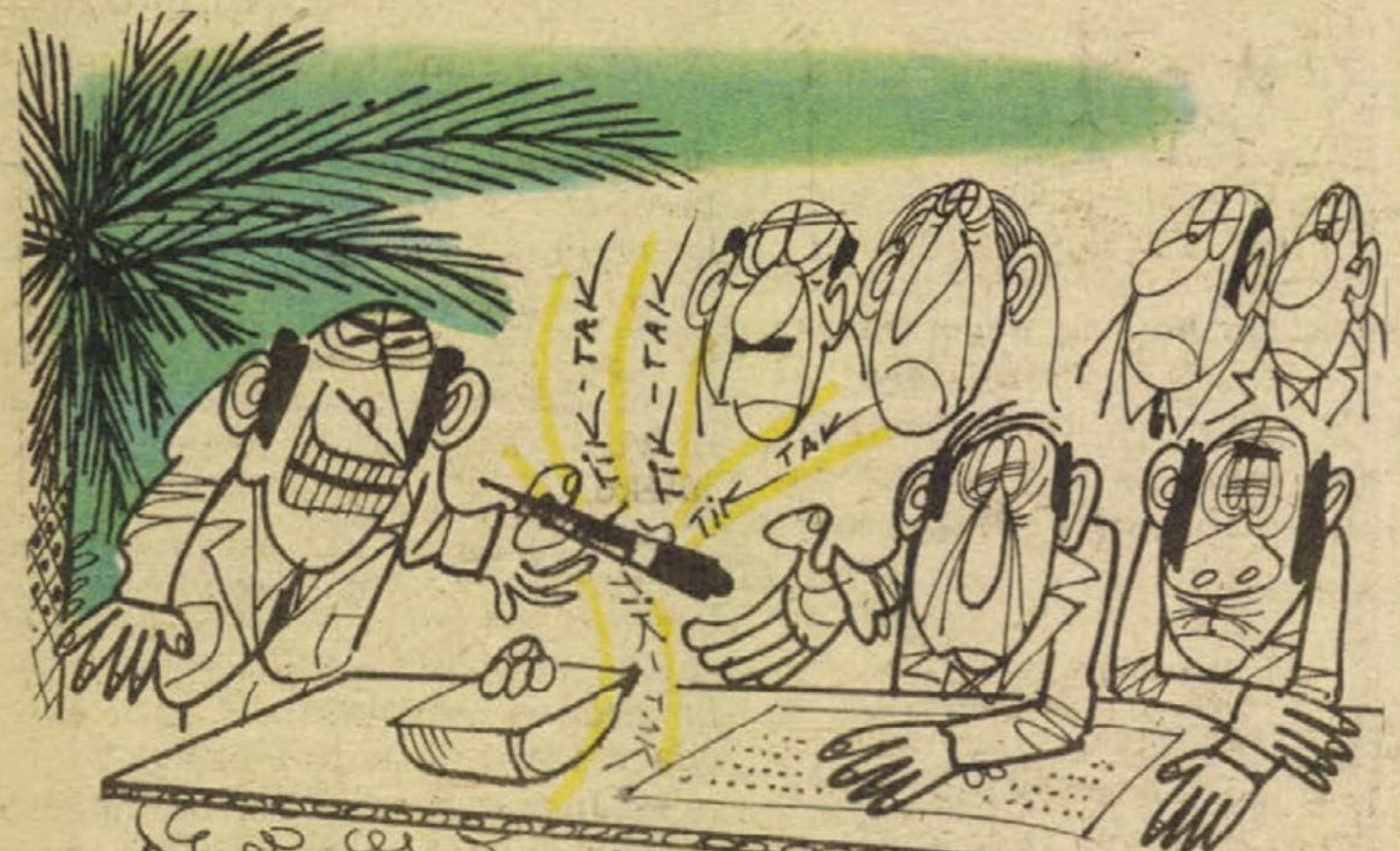
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK-TAK
FÜL

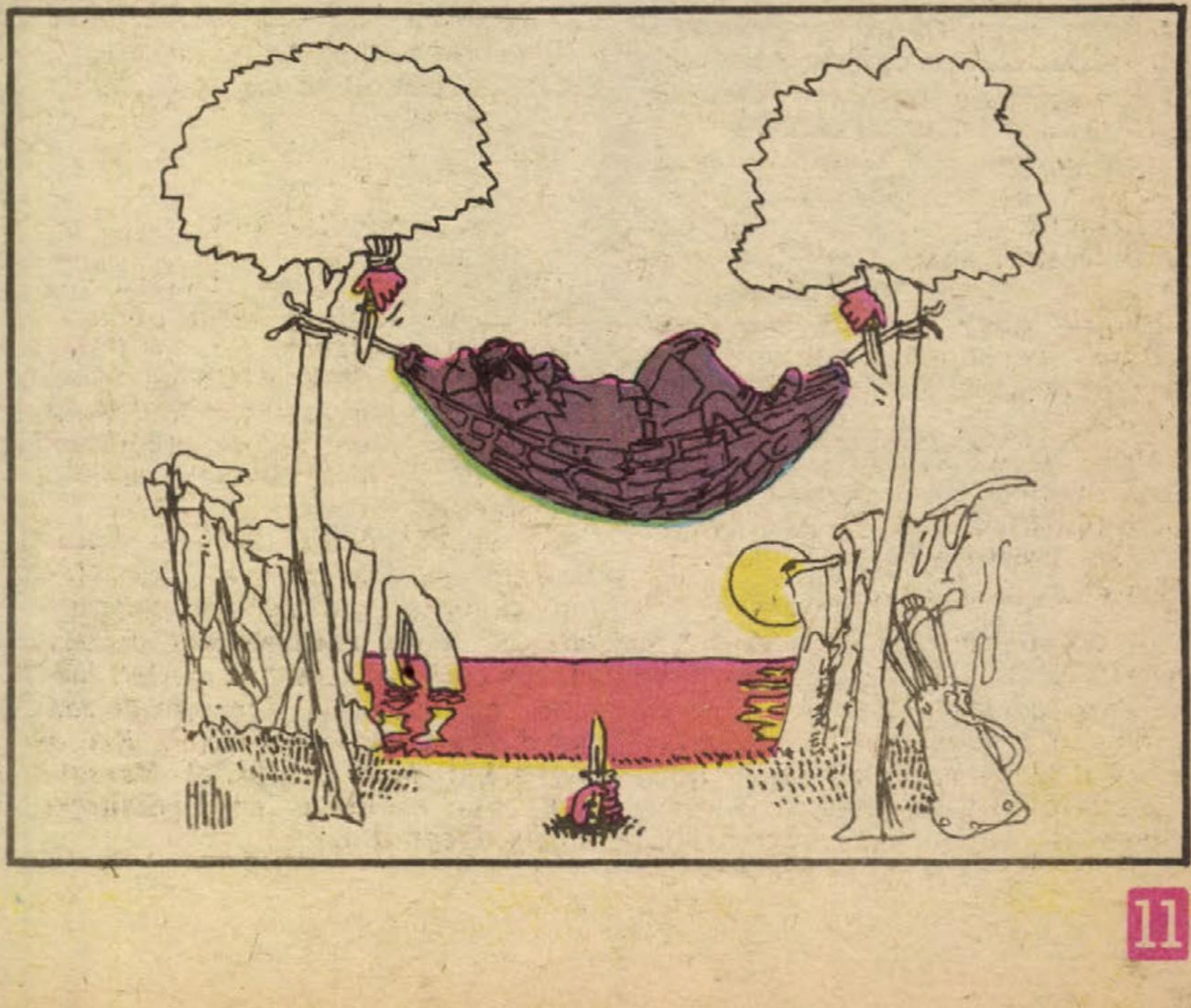

IMPORT HUMOR

RAVASZ AUTÓS

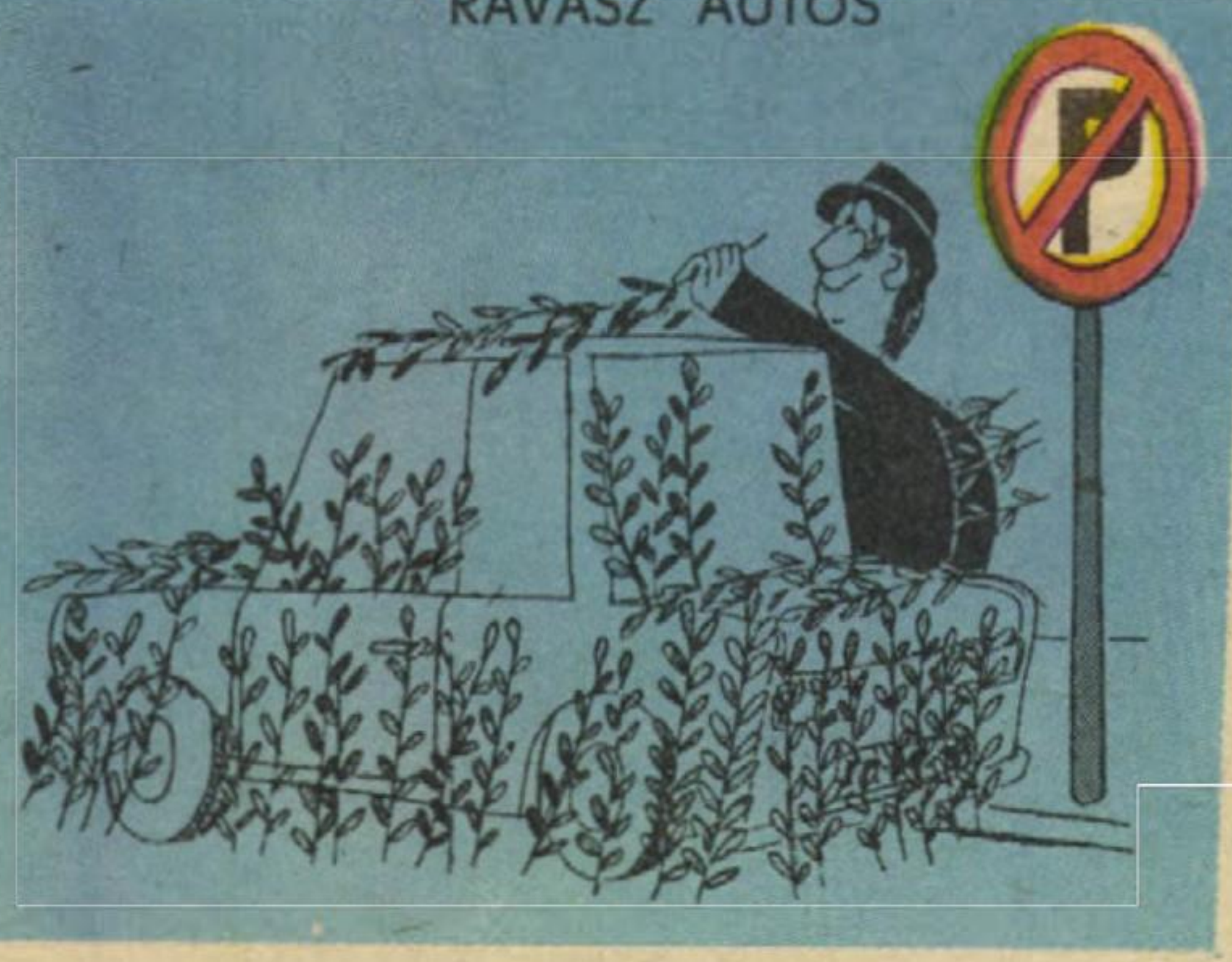

HOLDVILÁGOS ÉJSZAKÁN

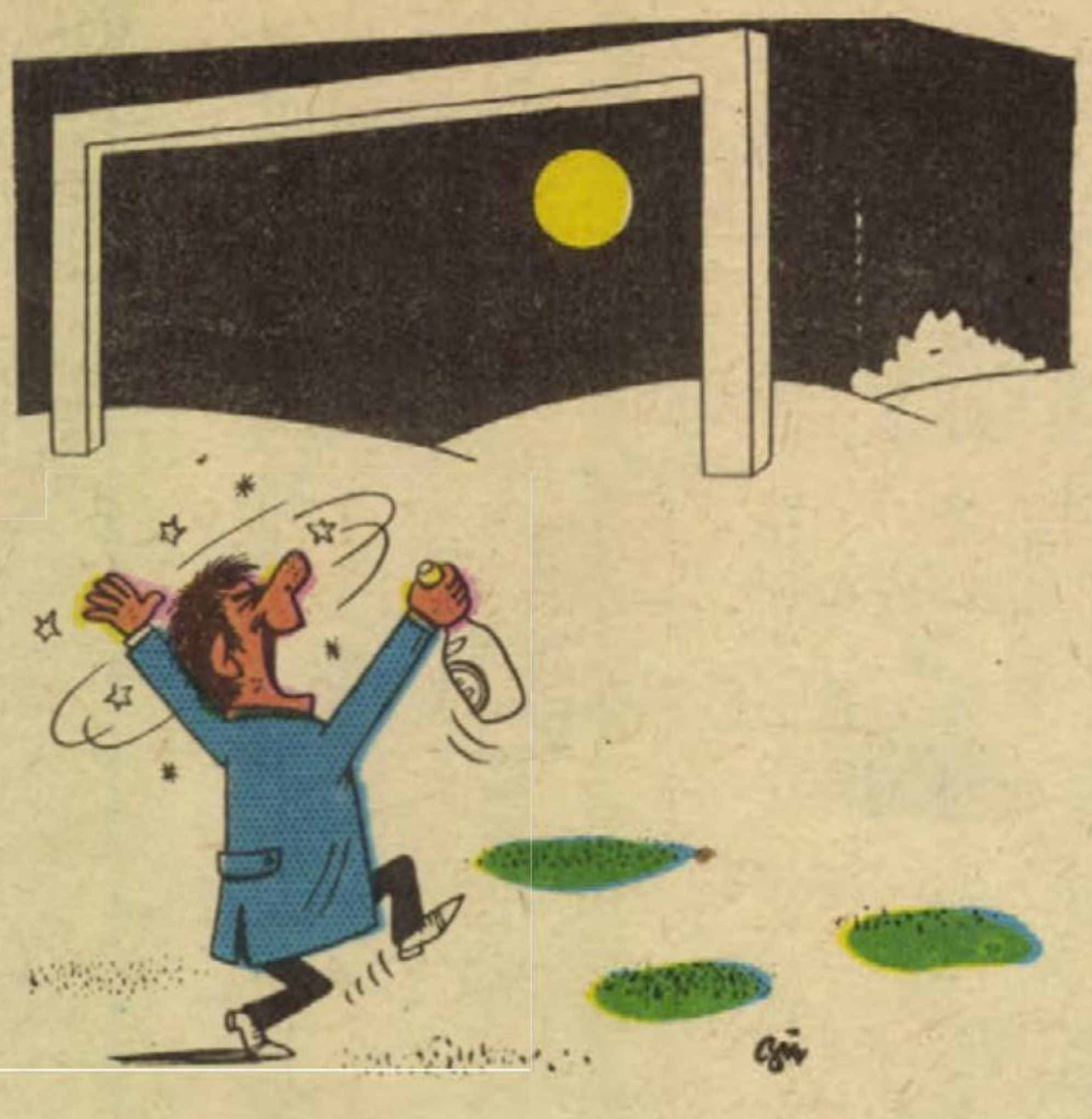

– Gól! Gól! A bal felső sarokban!

HIÚ BETEG

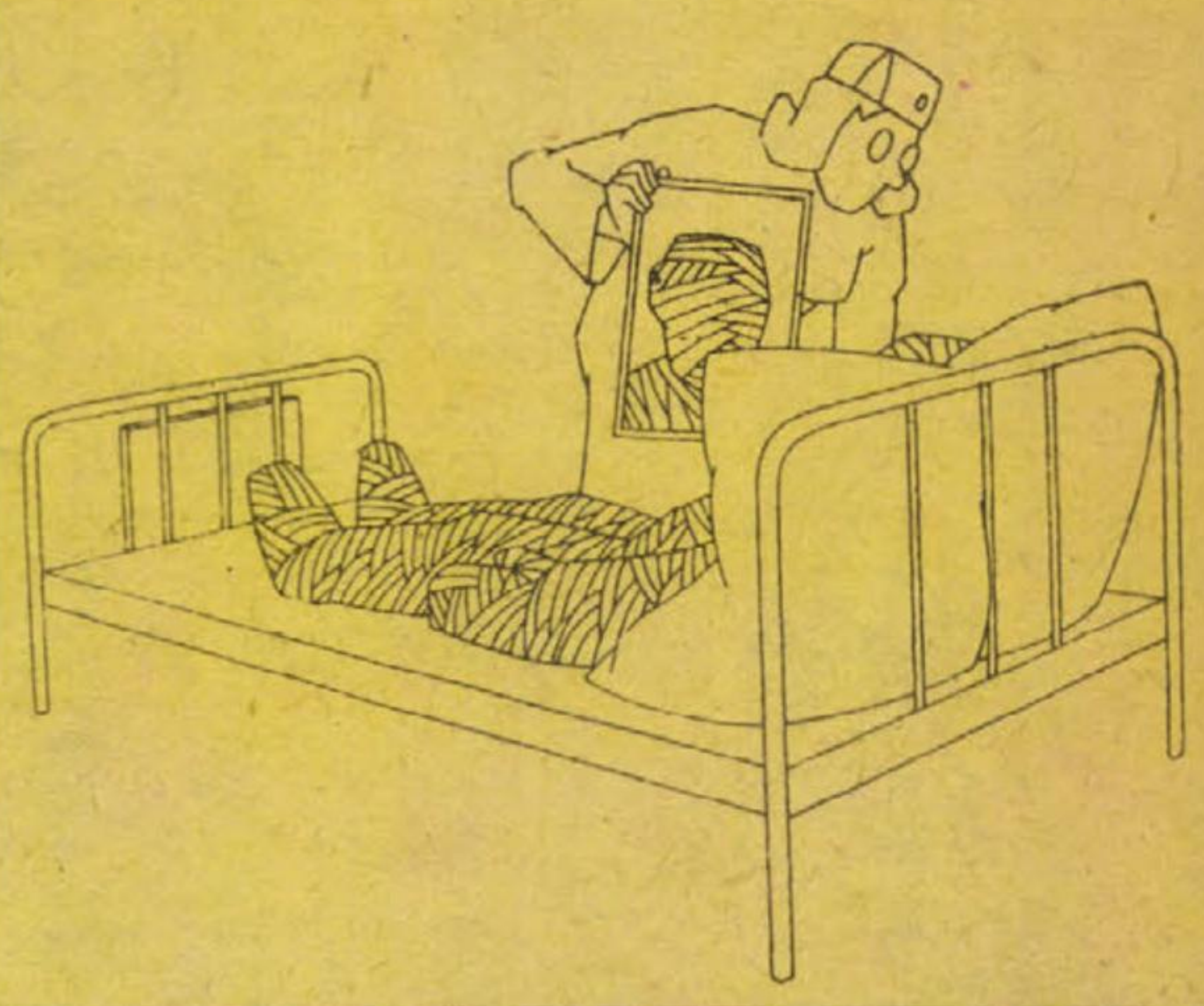

ANYAI OKTATÁS

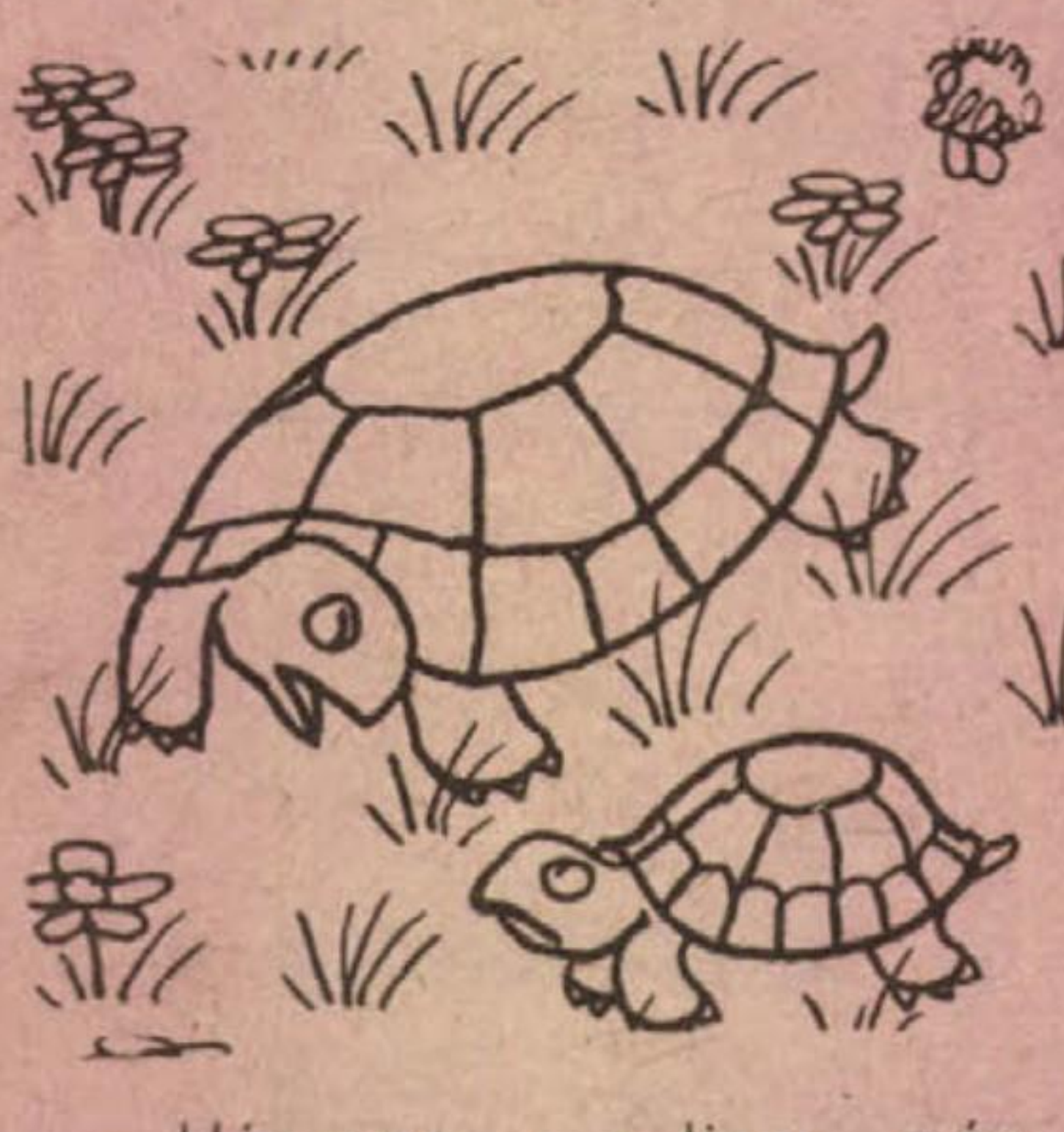

– Hányszor mondjam még, hogy ne csoszogj, ne húzd a labadat a földön...

KEZDŐ KORCSOLYÁZÓ

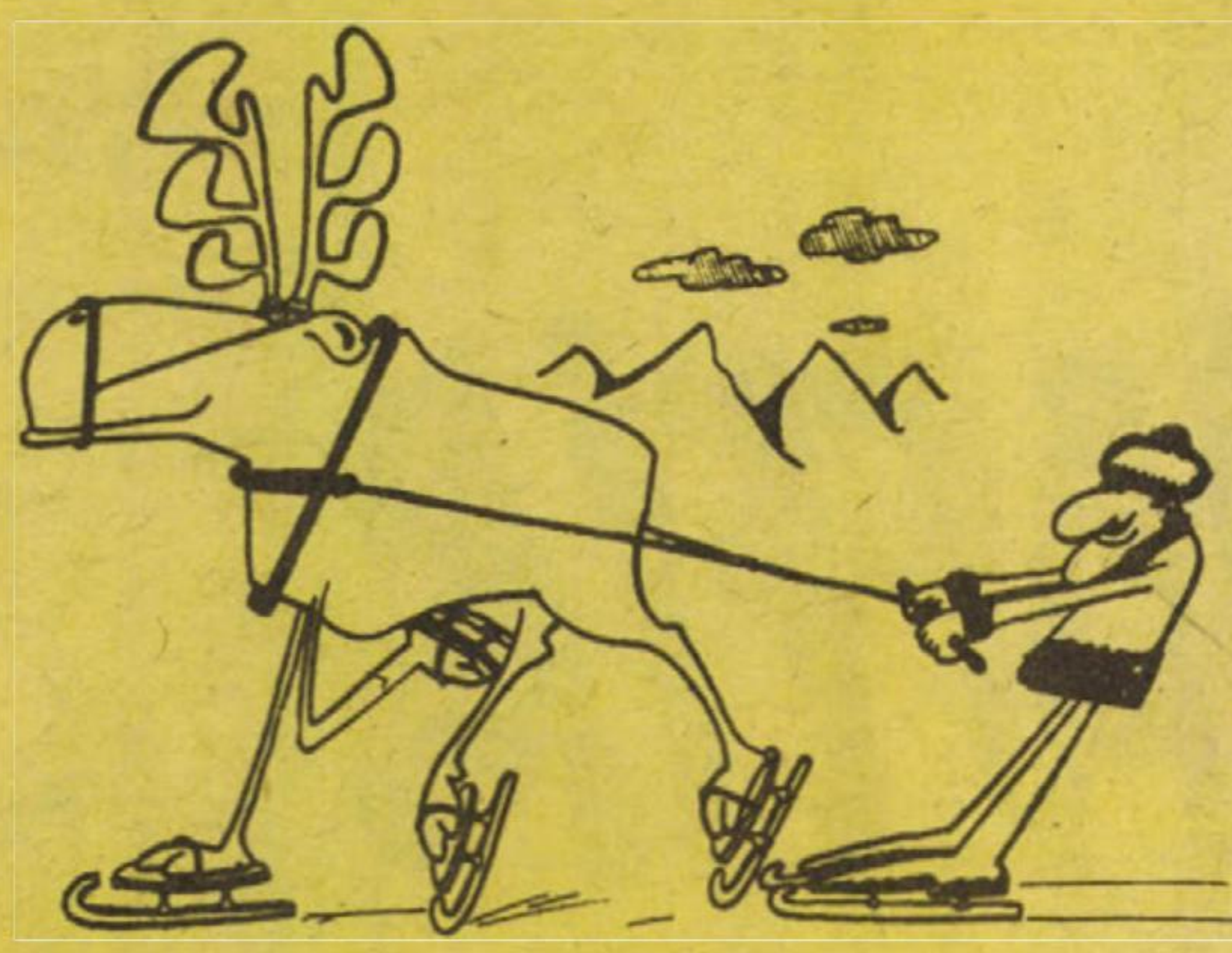

KÍVÁNCSISÁG

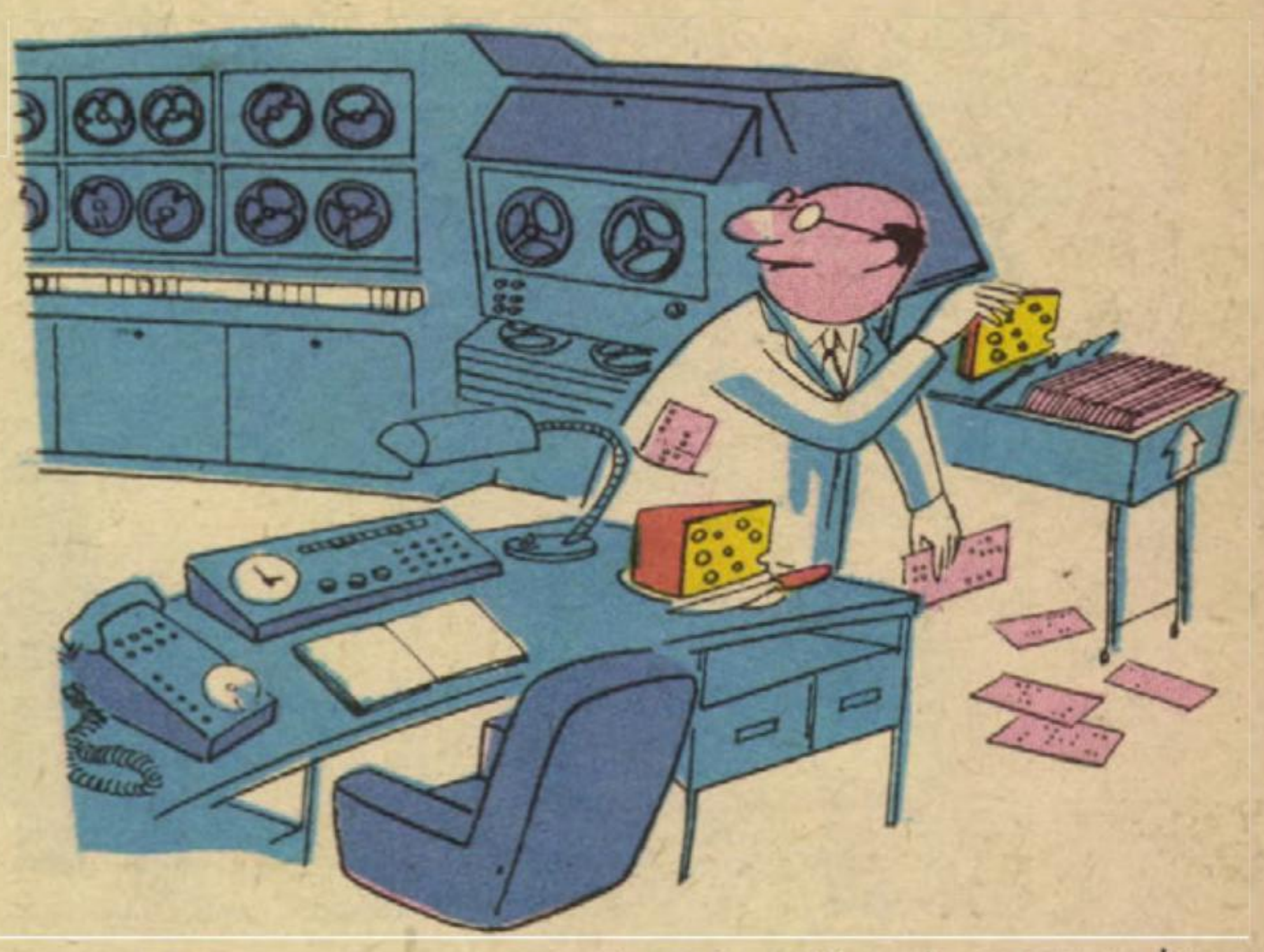

– Vajon milyen eredményt hoz ki a komputer, ha egy szelet sajtot táplálok bele?

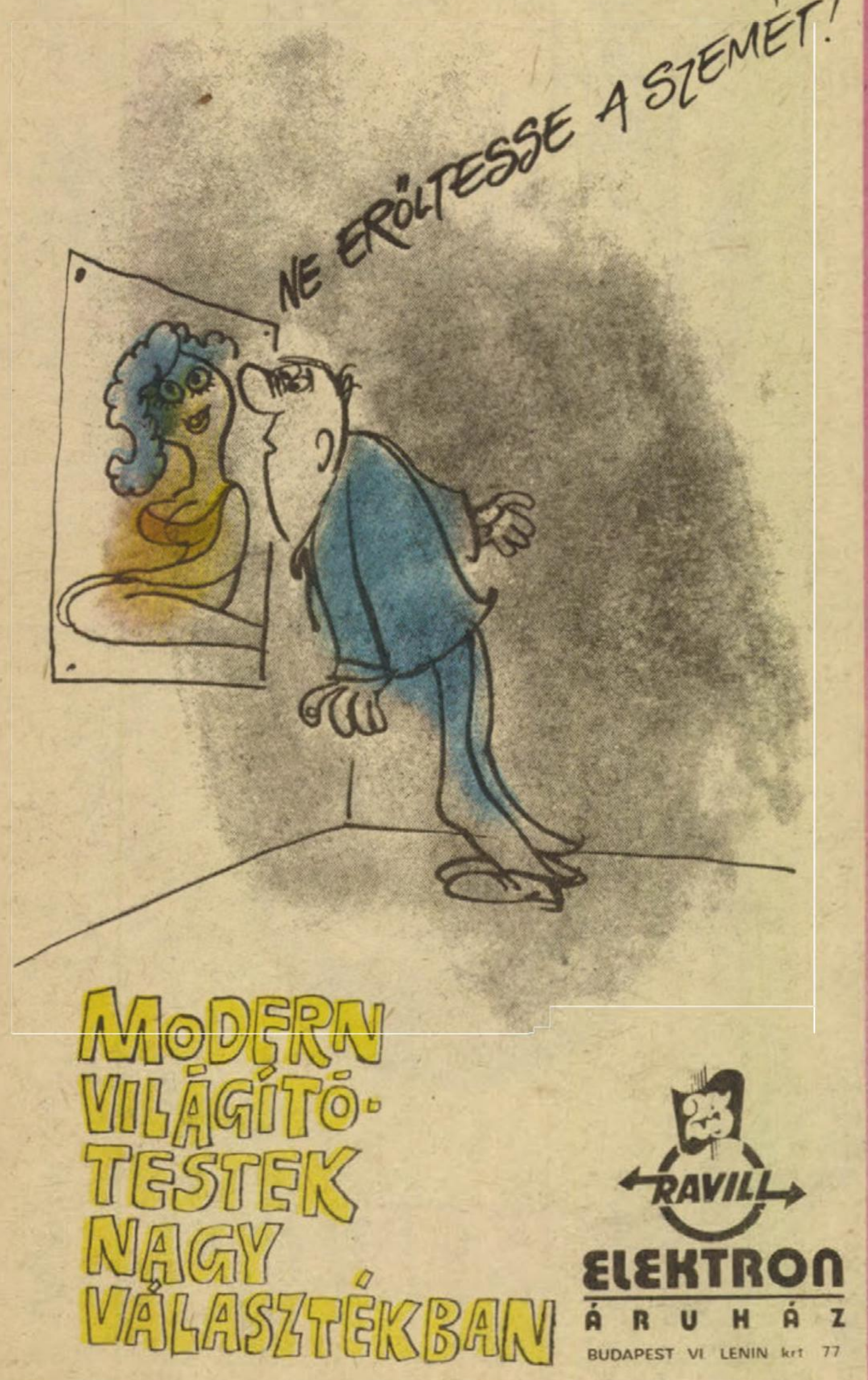

HIRDETÉS HIRDETÉS

SZILÁNKOK

KEZDŐ

A kezdő szélhámos esküdözött a vevőnek, hogy tízezer forintért szerez egy főbérleti lakást. Szerzett is.

ILYEN IS VAN

— A mi házasságunk is az anyós miatt romlott el. Olyan bájos, kedves, házias asszony, hogy beleszerettem.

SCI-FI

— Vajon élnek-e emberek a Földön, s ha igen, ugyanolyan gorombák, udvariatlanok, mint nálunk, itt a Marson?

FURCSA NYILATKOZAT

— Felelősségem tudatában kijelentem, hogy semmiért sem vagyok felelős.

A TECHNIKA KORÁBAN

Ma már a világrészek között nincsenek távolságok, csak egyes emberek között.

KÖZHELY

L. a termelési értekezleten csupa közhelyet mond, de japánul. Felszólalása minden egyes alkalommal nagy figyelmet kelt.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Furcsa időket élünk, kérem szépen. Sokan azt hiszik, hogy minden az autó, a villa, a készpénz.

— És elfeledkeznek a legfontosabbról: a gyengádségről, a szeretetről, a lelki finomságról.

— Pedig enélkül nincs jó házasság. Nos, a mi házasságunkban lesz gyengédség, szeretet, lelki finomság...

— Úgy van. Ezt hozom én. Ez lesz az én stafírungom.

Pardon. Az első beszélgetésünk alkalmával ön úgy nyilatkozott, hogy nem minden az autó, a villa, az anyagiak. Én ezt úgy értettem, hogy mindezekkel a javakkal ön rendelkezik, de a szerénysége tiltja, hogy beszéljen róluk...

— Ha mindketten csak a lelki finomságot hozzuk a házasságba, akkor azt hiszem, hogy tárgytalan az ügy. Volt szerencsém!

— Volt szerencsém!

KRITIKA

Vannak olyan kórházak, ahová nemhogy betegként, de még főorvosként sem szeretnék bekerülni.

IRÁNYÁR

— Mennyibe kerül az autóm javítása? — kérdezte a kocsitulajdonos a szerelőtől.

— Csak irányárat tudok mondani. Körülbelül 50 forint. De lehet, hogy valamivel több lesz. Mondjuk tízezer...

BOLDOGSÁG

— Csak egy hétig szerettem volna boldog lenni.

— És?

— Már évek óta boldog vagyok. És ilyen hosszú távon ez nagyon unalmas...

MUNKAERŐ-VÁNDORLÁS

— 50 évig dolgoztam becsülettel 49 helyen.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

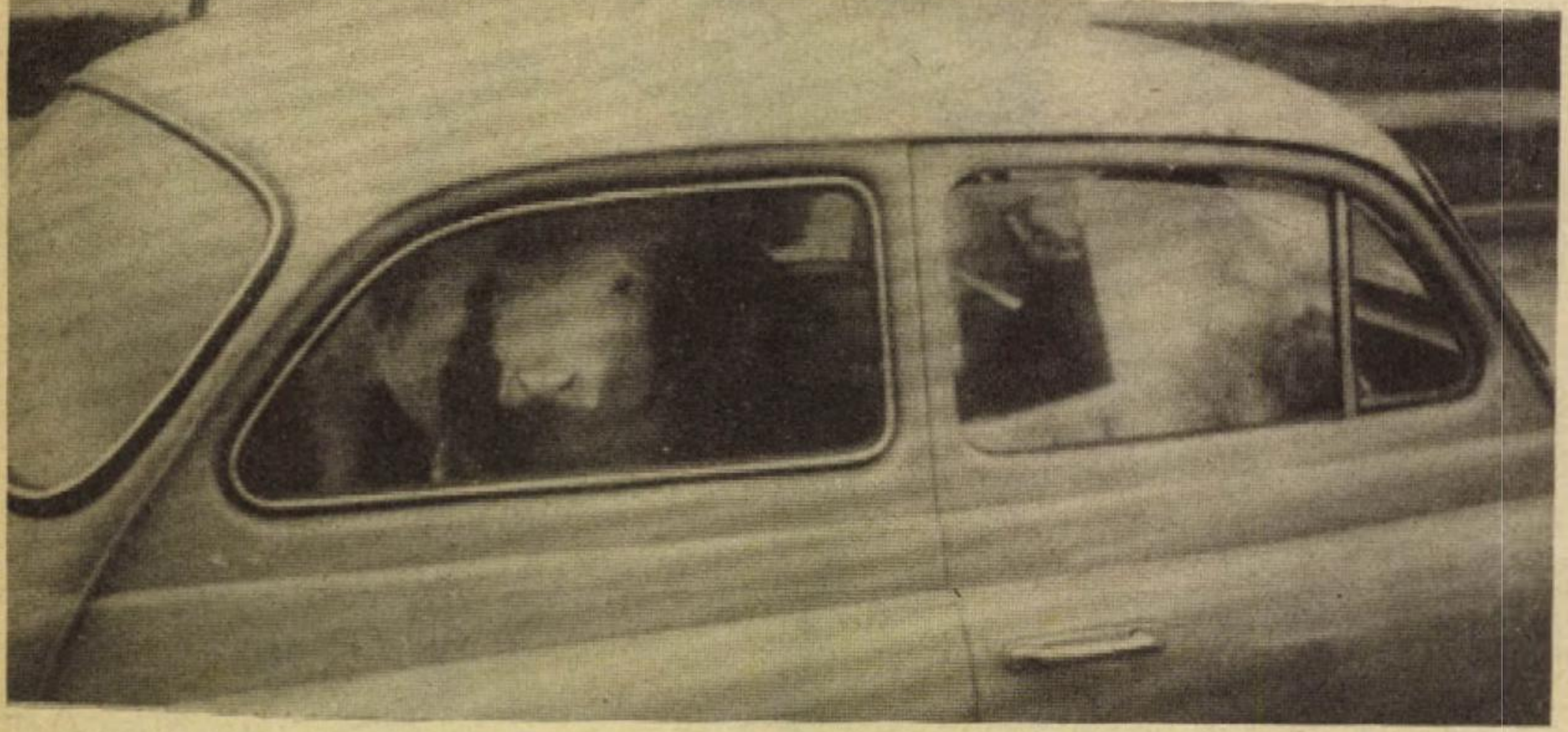

Miért panaszkodnánk? Nem mehet nekünk rosszul, ha már a legifjabb kérődző is kocsin jár.

(Pécsett fotózta Batik Imre)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

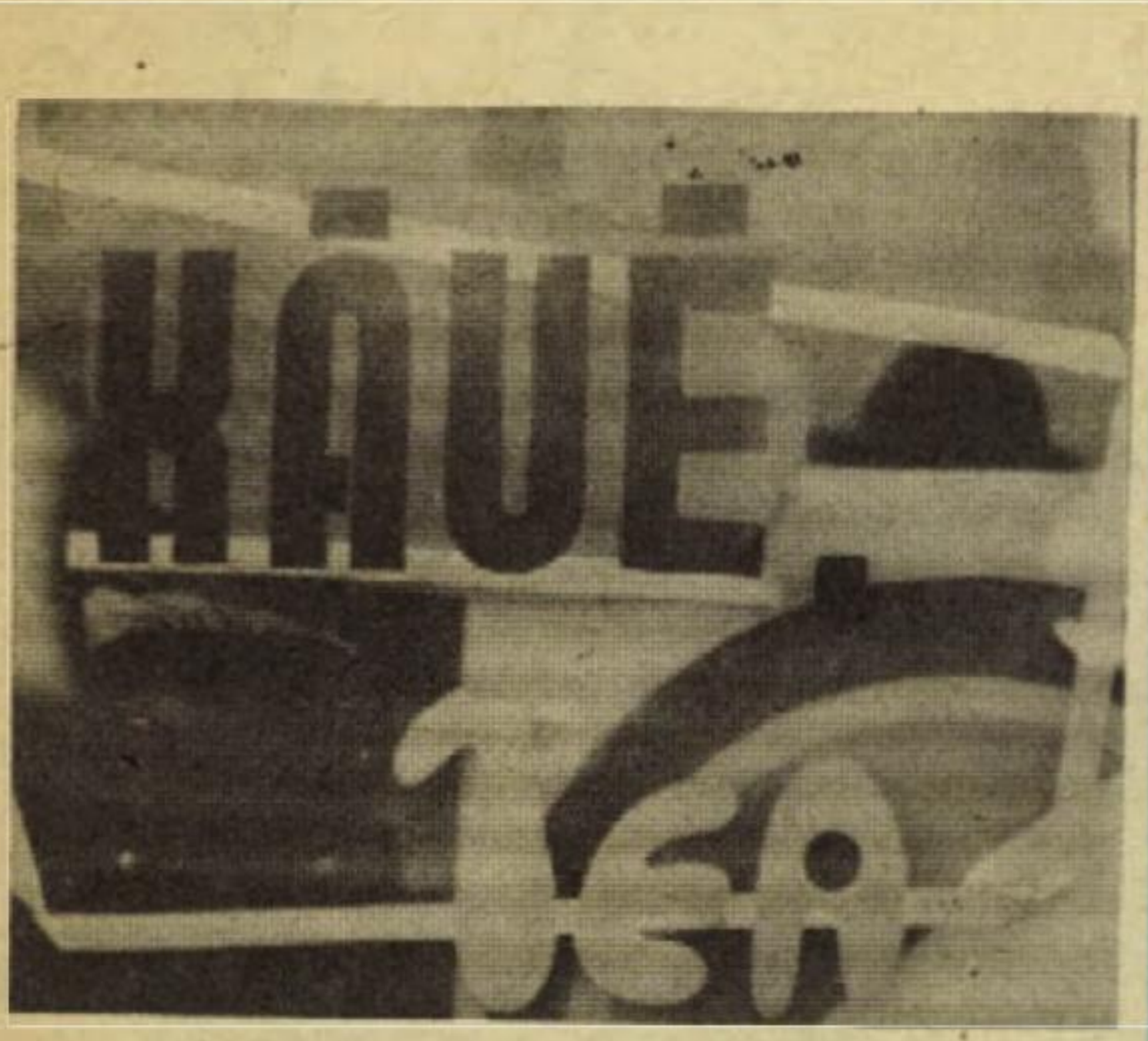

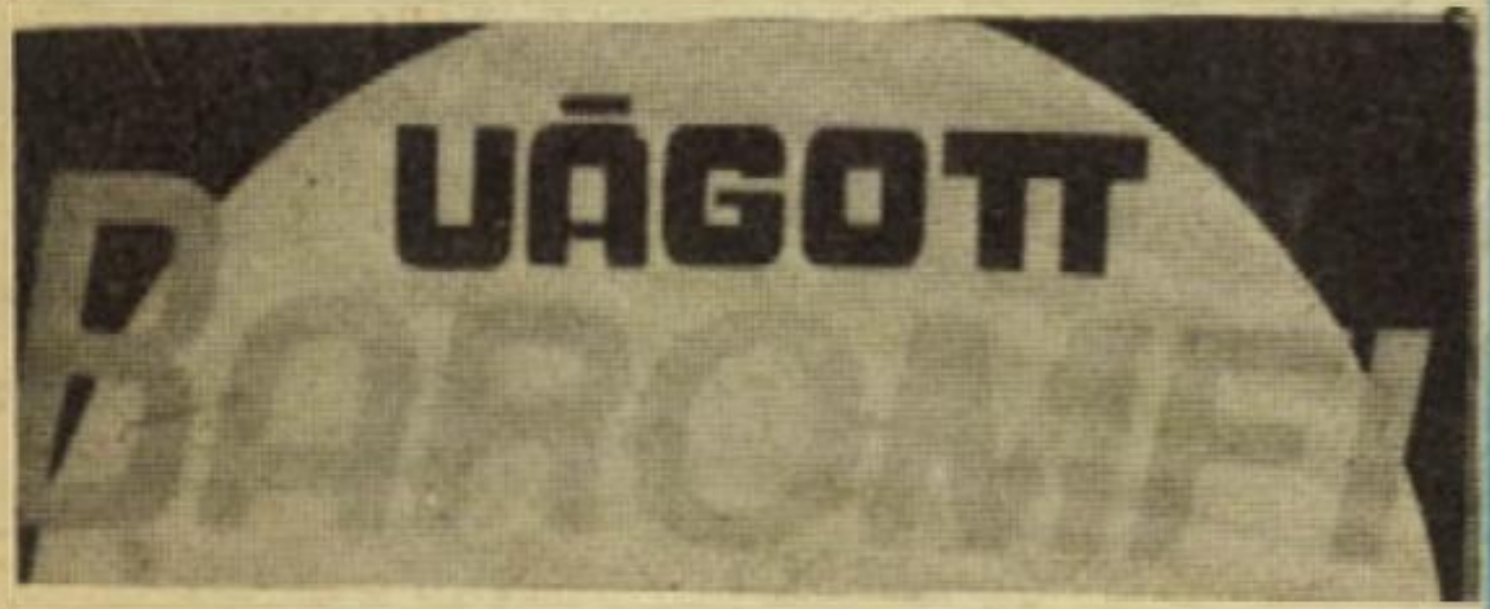

Jóságos ég, Nagykanizsán nem ismerik a v-betűt! Tessék gyorsan utánunk mondani: „Uakond uacog uackán, uadkan uackort uacsorál!"

(A város kirakataiban észlelte Scholcz János, nagykanizsai olvasónk)

Mellékhatásként fejfájás, szédülés, gyomorbélpanaszok, étvágytalanság, hányinger, hányás, hasmenés, bőrkiütés, aluszékonyság, fülzúgás, hallási és látási zavarok előfordulhatnak, valamint zavartság, hallucinatio, depressiós állapotok, vagy más psychés zavarok.

Az említett mellékhatások bármelyikének észleléséről a kezelő orvost értesíteni kell.

Hát nincs az a pénz, amiért bevennénk!

(Egy gyógyszer ismertetőjét beküldte Bozó Endréné, miskolci olvasónk)

Jó munkavédelmi tevékenység — sok baleset!

A jelszó ezek után nem is kétséges: „Védekezzünk a jó munkavédelmi tevékenység ellen!"

(A „Gyári tükör" c. lapból nyírta Komondi György, sárvári olvasónk)

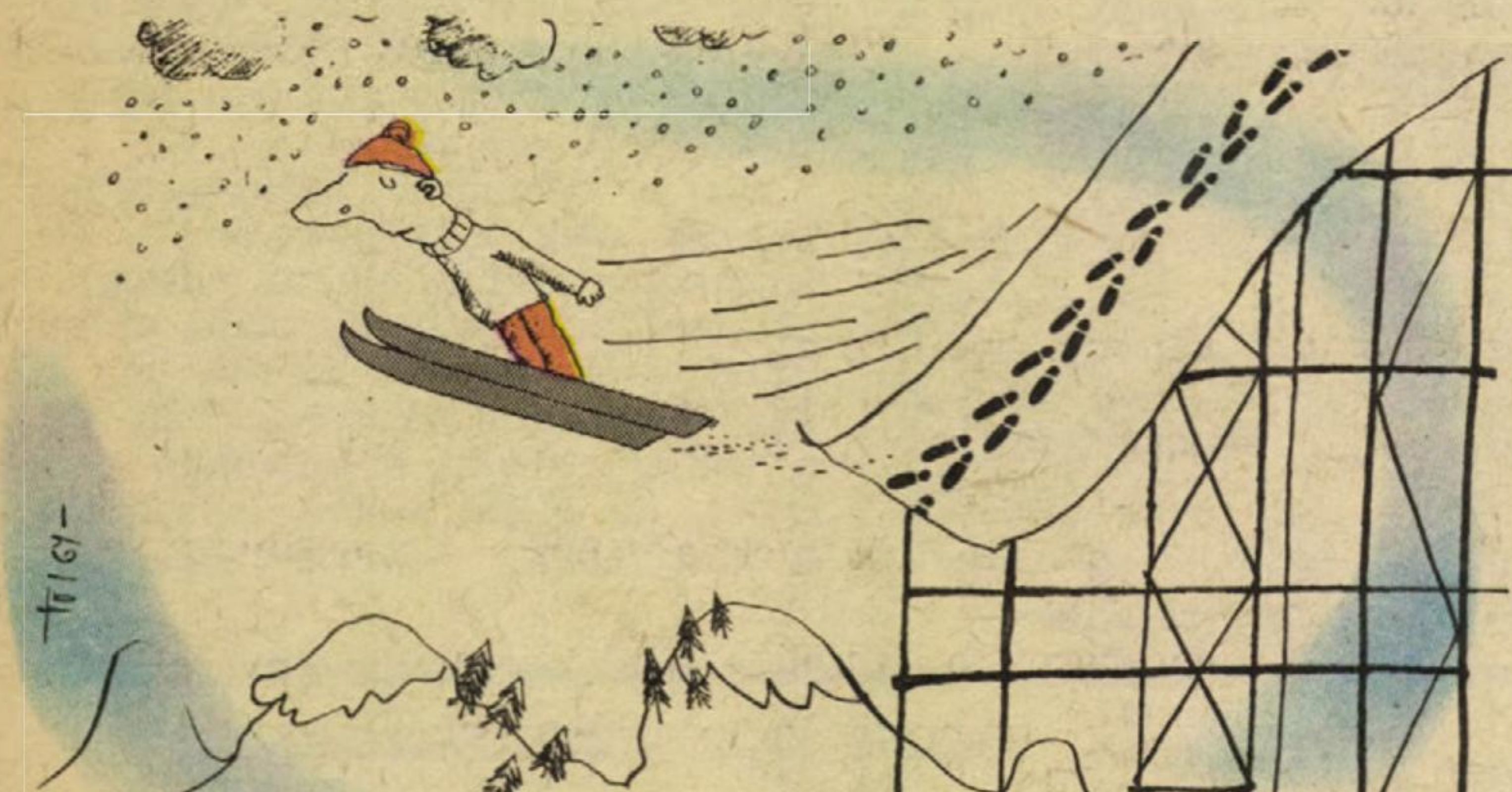

MEGLEPŐ ESET

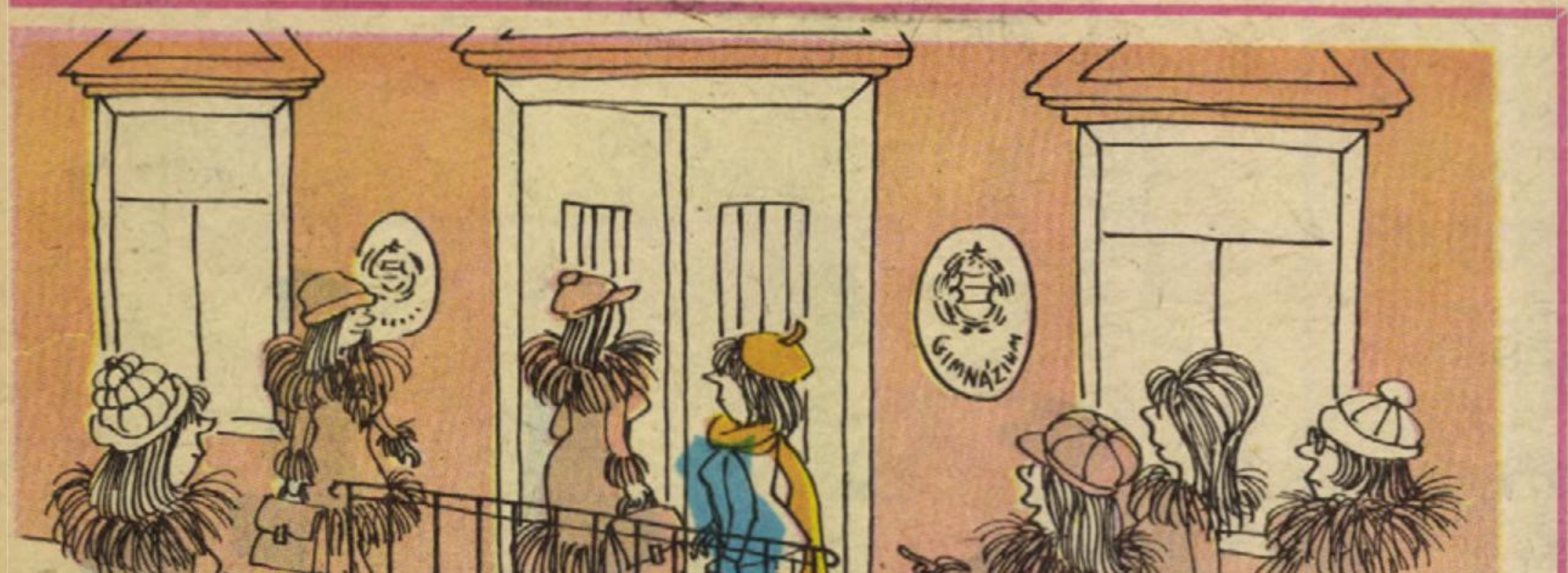

– Kik lehetnek a szülei, hogy még egy nyomorult irhabundája sincs?...

LÉPTÉK

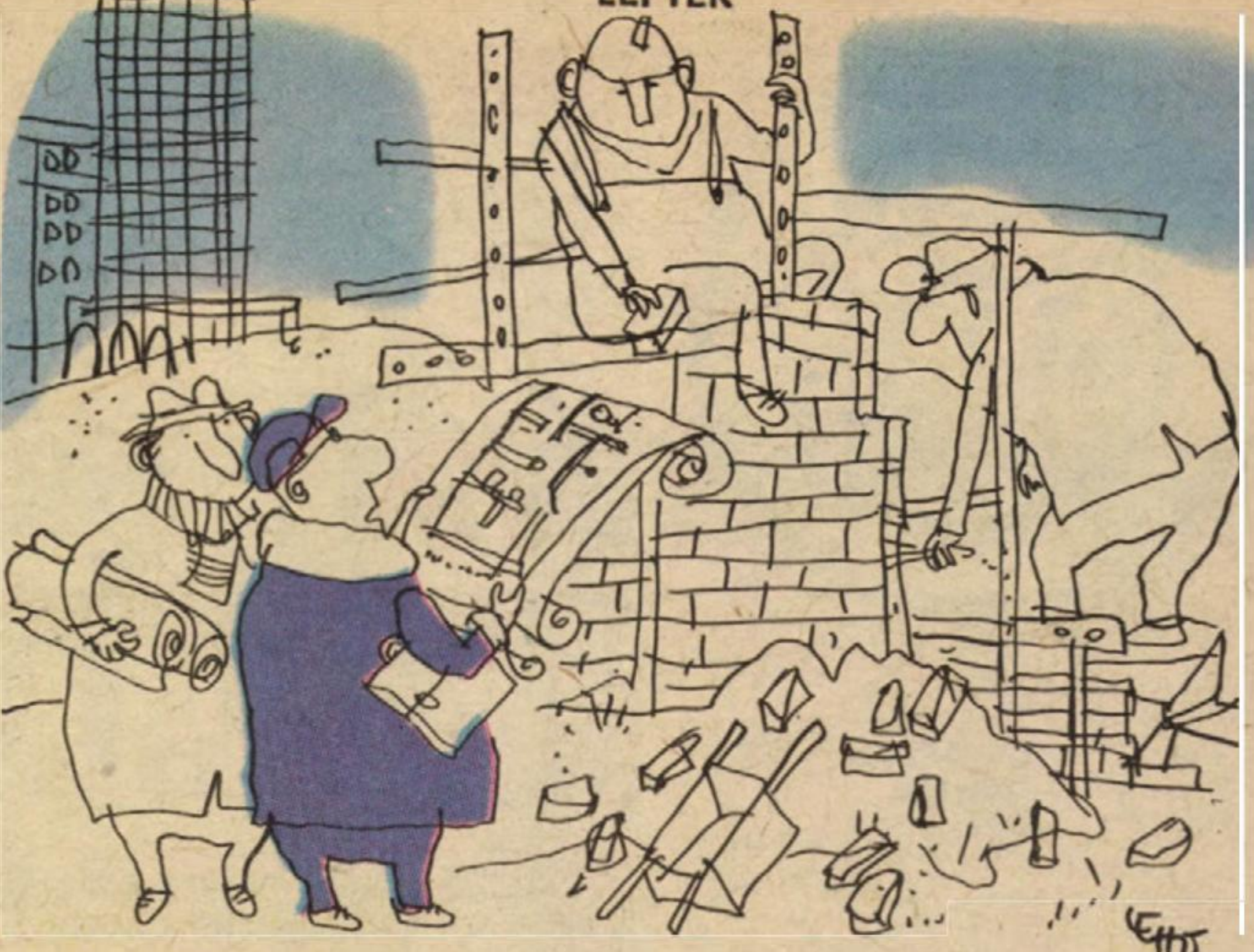

– 1000:1 fogadom, hogy nem készül el határidőre!

SZUPERKONYHA

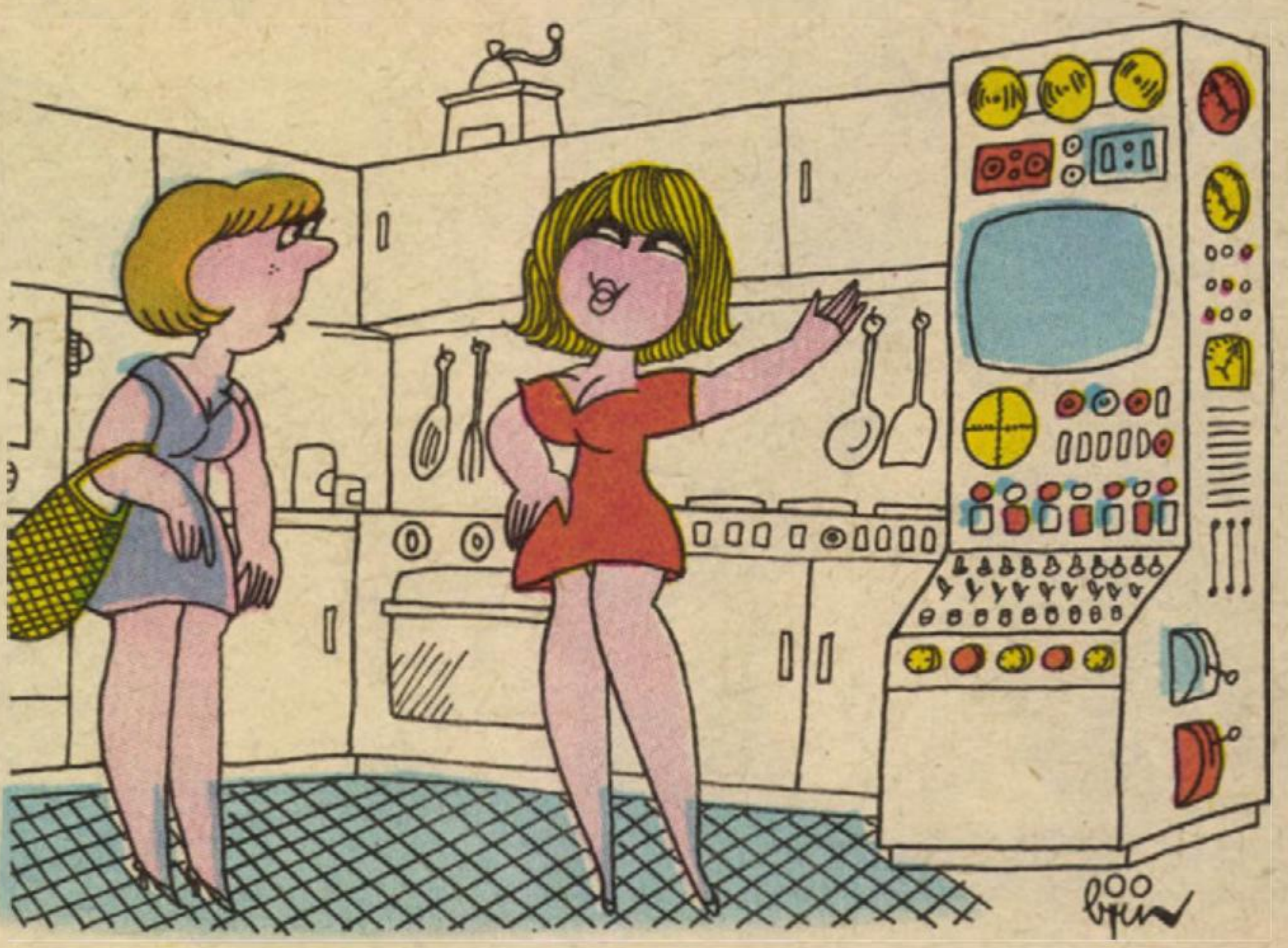

– És ez a kis beépített komputer mondja meg, mit főzzek holnapra...

TELEFONSZOLGÁLAT

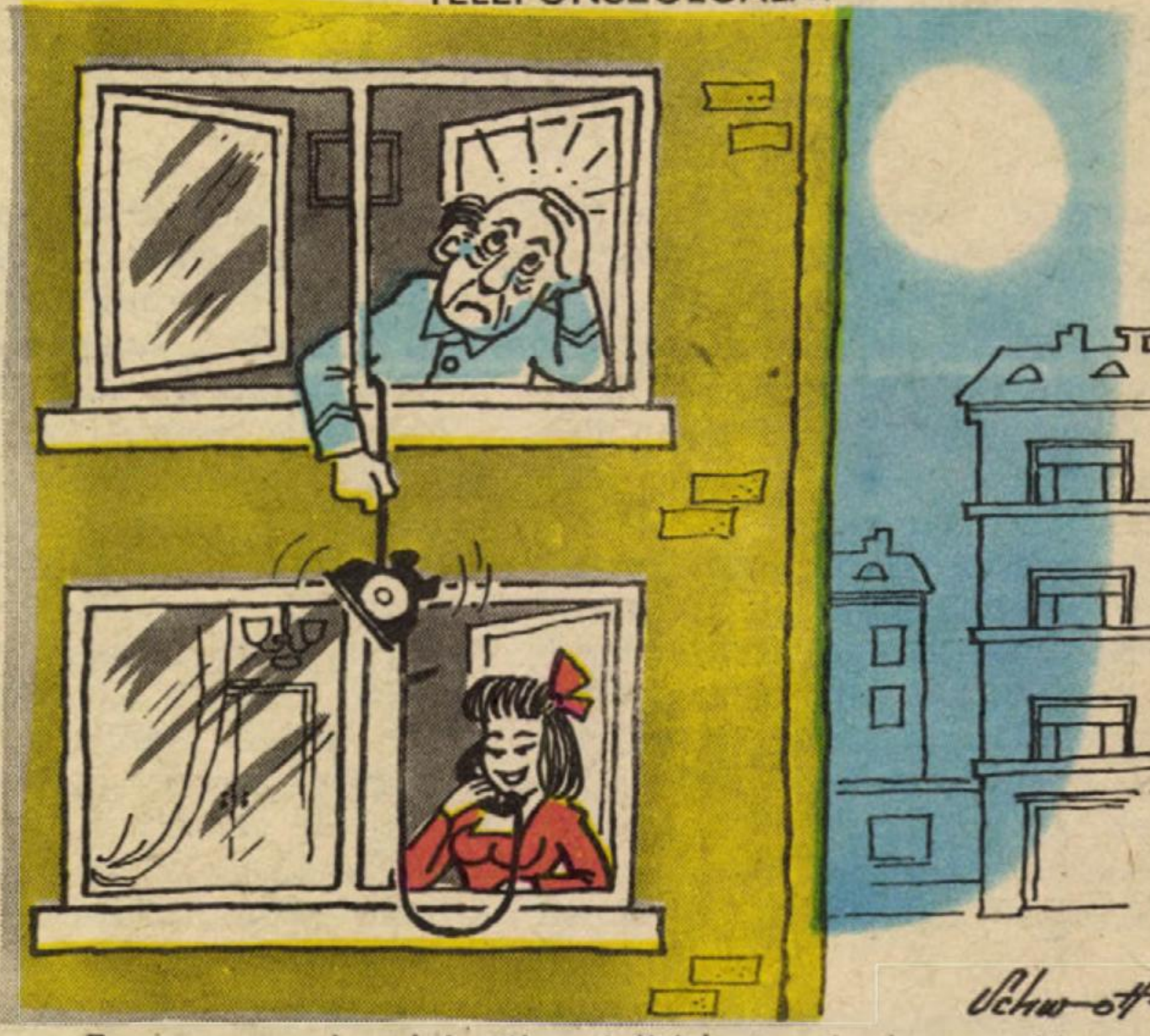

– Ezen a vonalon bármikor felhívhatsz, kedves, cuki ember a felső szomszédom.

VITAFÓRUMOK AGGRESSZIV AUTÓSOK SZÁMÁRA

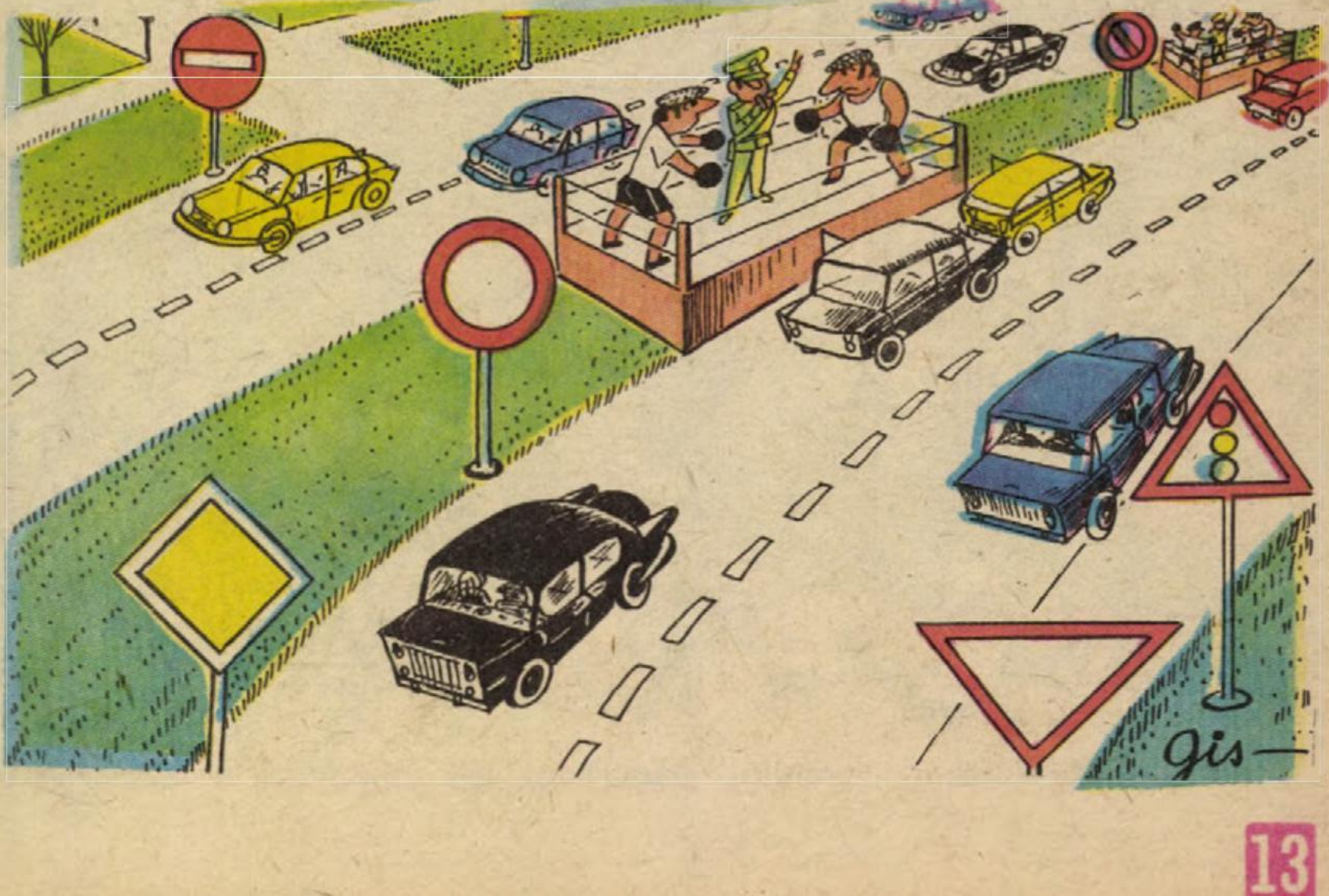

CSAK fiatalokról

LEHOCZKI,
DALLOS,
TÓT

TUDÁSSZOMJ

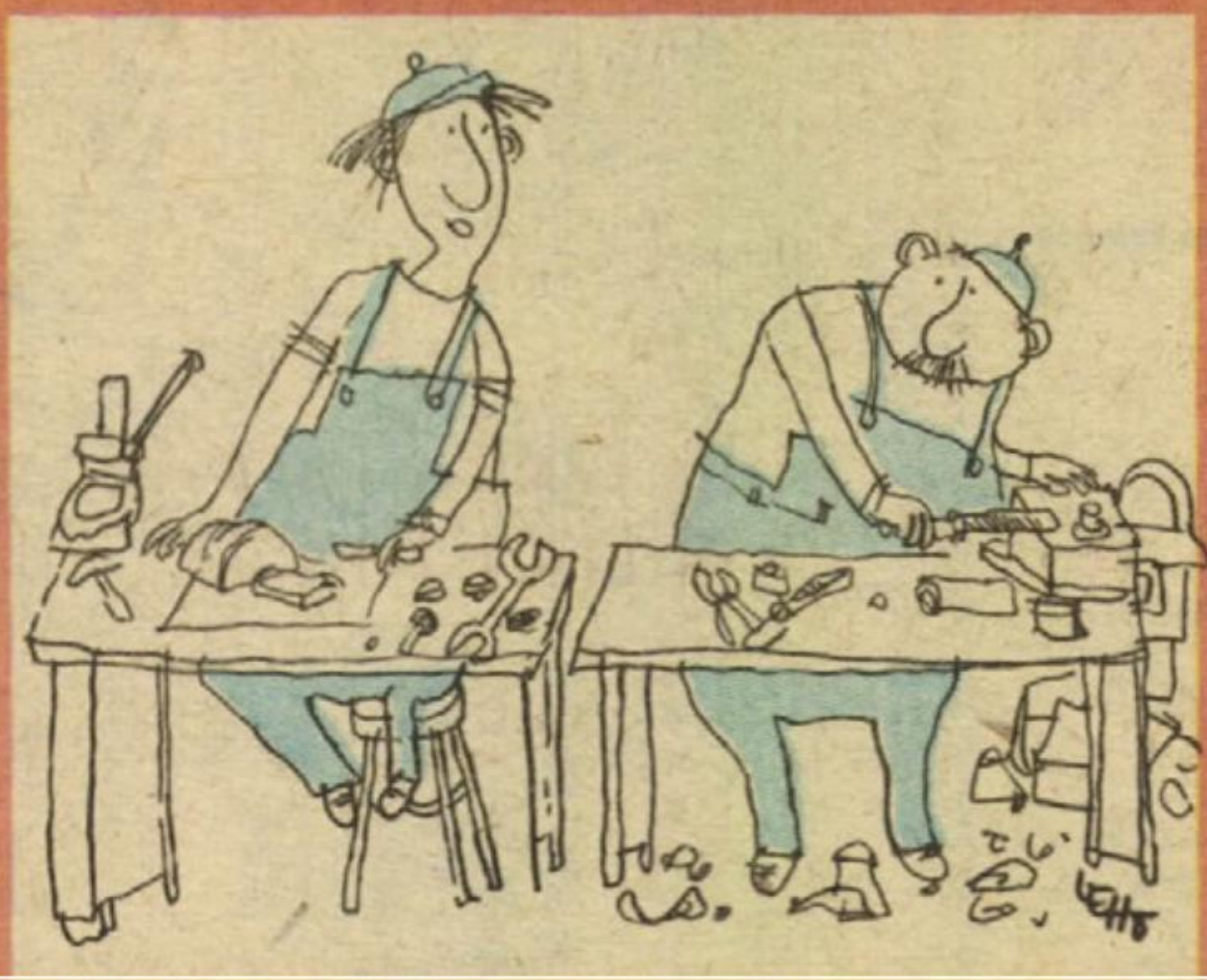

— Egyszer már megmutathatná, mester, hogyan készíti reggelire azokat a gusztusos katonákat?!

ÚJ KÖLTŐ SZÜLETIK

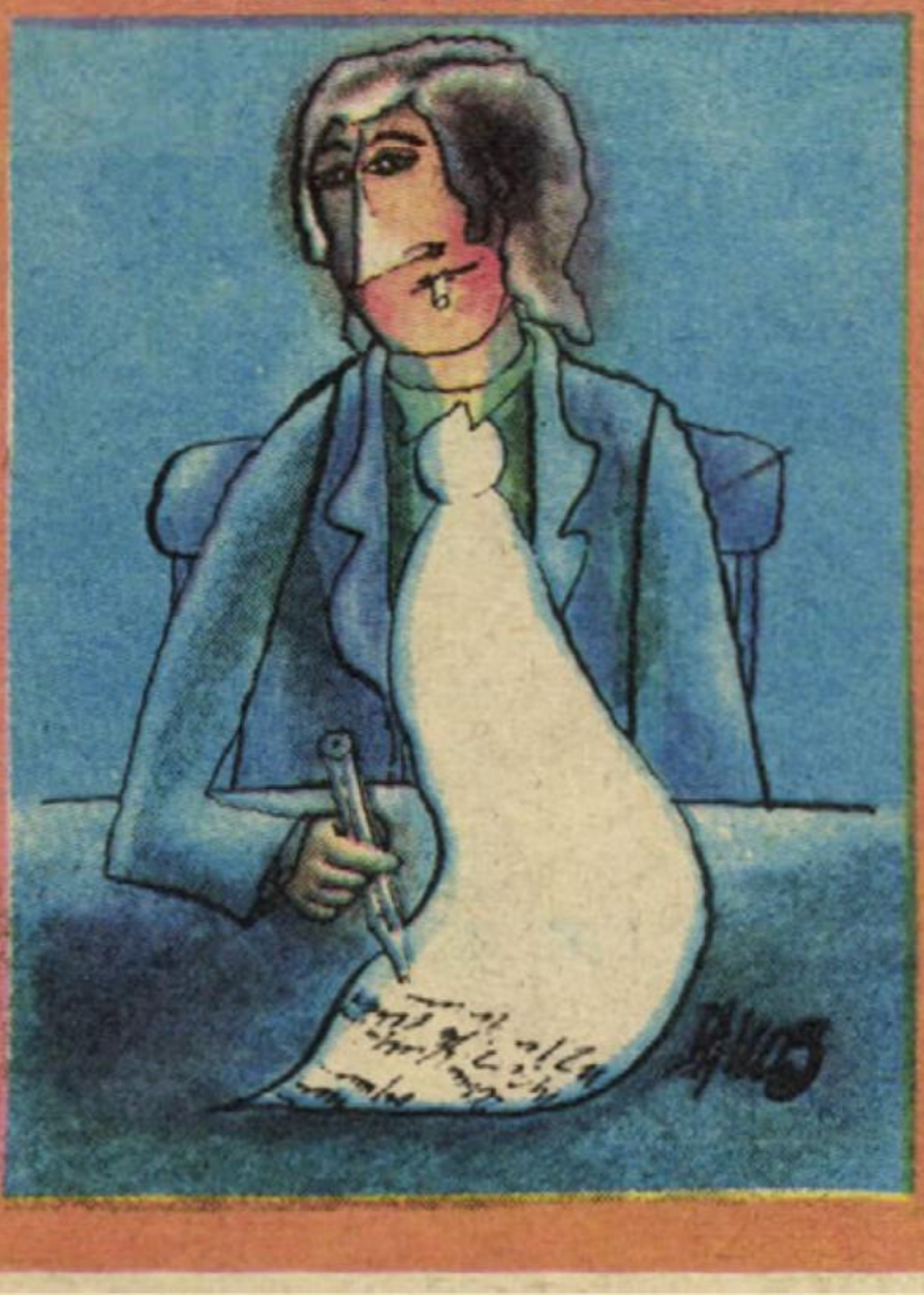

ÜVEGPALOTA

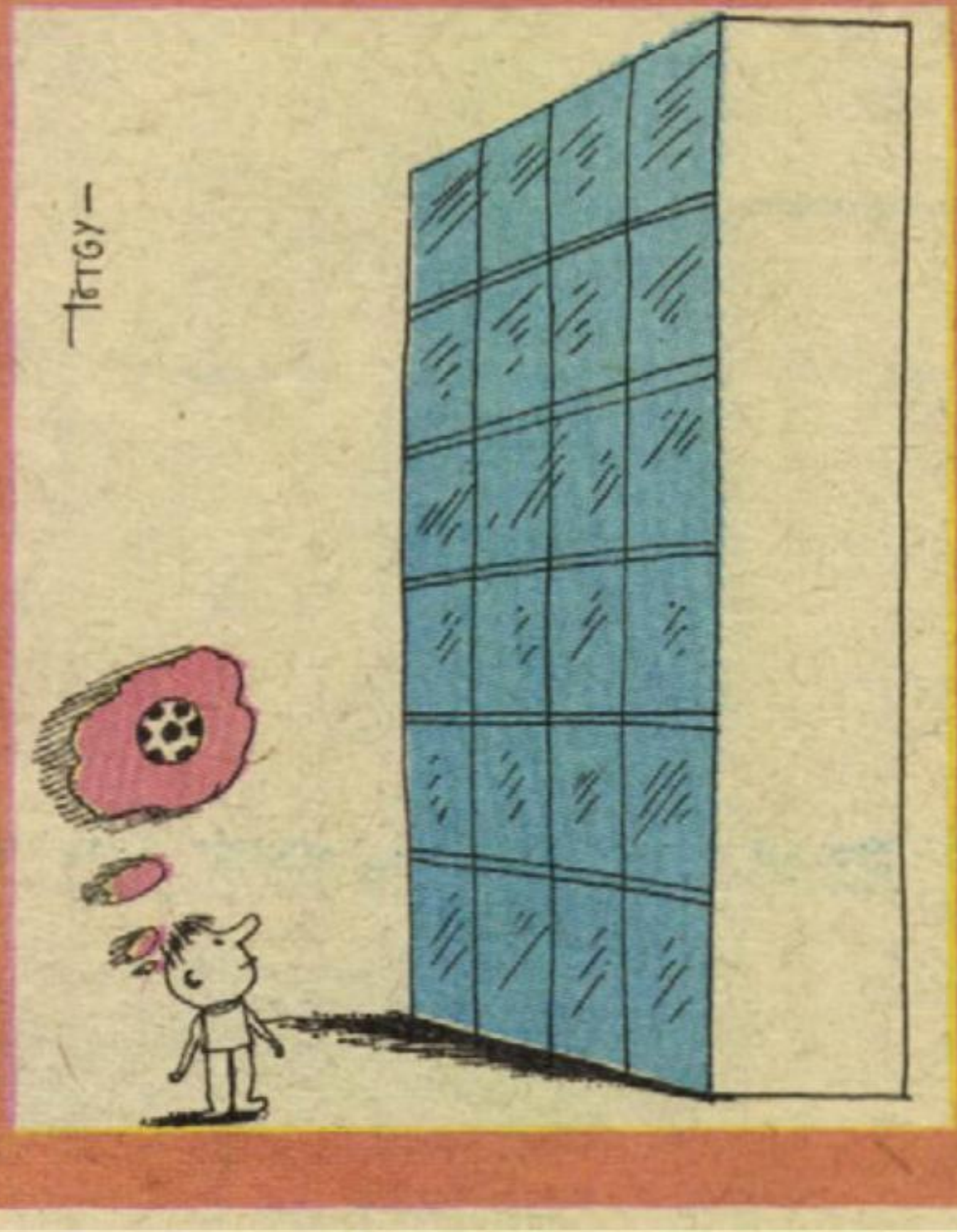

TÖPRENGÉS A SZOBOR ELŐTT

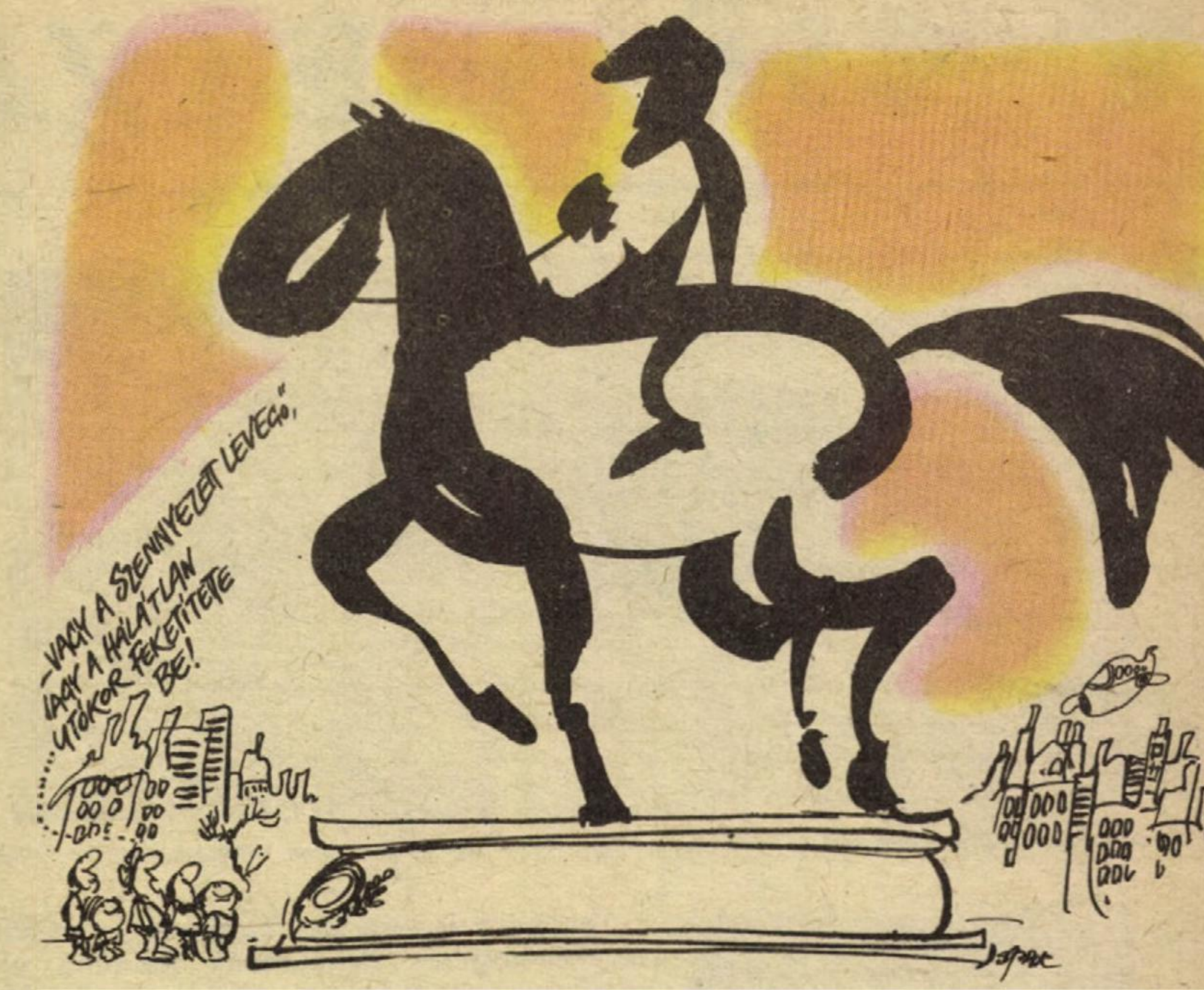
— VAGY A SZENNYEZETT LEVEGŐ, VAGY A HÁLÁTLAN UTÓKOR FEKETÍTETTE BE!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A takarékos skót a feleségét egy más férfi karjaiban találja.

— Hűtlen asszony! — kiáltja, előhúzva a revolverét — állj a szeretőd háta mögé, hogy mindkettőtöket agyonlőhessem!

Egy bajor faluban a látogató kérdezősködik, hogy jó-e az ivóvíz. Az öreg paraszt azt feleli:

— Hát nem a legtisztább!

— És mit tesznek, hogy iható legyen?

— Hát felforraljuk és átszűrjük...

— Nagyszerű, és aztán?

— Aztán iszunk egy krigli sört.

MIÉRT NEM INFORMÁLJÁK JOBBAN A NÉZŐKET?

Ma, amikor minden intézmény, minden hivatalos és nem hivatalos szerv valóságos információáradattal árasztja el a lakosságot, úgy érzem, a bemondók, a bemondónők sajnálatos módon lemaradnak ebben a hasznos és korszerű törekvésben.

Jó, addig eljutottunk már, hogy a vidám műsorok előtt derűs arccal, szemük, szájuk körül kis mosollyal konferálják be a vígjátékot vagy vidám estet; tragédia, irodalmi műsor esetén vonásaik komolyak, szemükben borongás ül.

A kezdeményezés helyes, de tovább kellene fejleszteni, sokkal tovább! Jóval erőteljesebb eszközökkel és sokkal árnyaltabban lehetne a bemondónak érzékeltetni a nézőkkel, hogy mi vár rájuk, illetve, hogy ők mit várhatnak.

Mert ha teszem azt, a bemondó borongós tekintettel és szilárd arcvonásokkal csupán annyit közöl, hogy most Zseni Dénes színjátéka következik, a *„Hajnal a motelben"*, a néző teljesen tájékozatlan marad. Mert a *„Hajnal a motelben"* lehet langyos társadalmi színjáték, krimi, vérfagyasztó tragédia. Ki tudja?

Javasolom, ha a *„Hajnal a motelben"* szomorújáték a javából, és a felkelő nap öngyilkos szerelmespárra világít rá a motel szobájában, úgy a bemondó talpig feketében hírharangozza be a tragédiát. Ha nő a bemondó: gyászfátyollal a feje körül, sírástól elcsukló hangon, könnyes pillantással. Ha a „Hajnal a motelben" krimi, az öltözék ugyanaz, de hozzá rémülettől tágranyílt, tébolyult pillantás viselendő, hangja legyen rekedtes, szaggatott, fekete fátyolon esetleg egy-két mutatós vérfolt.

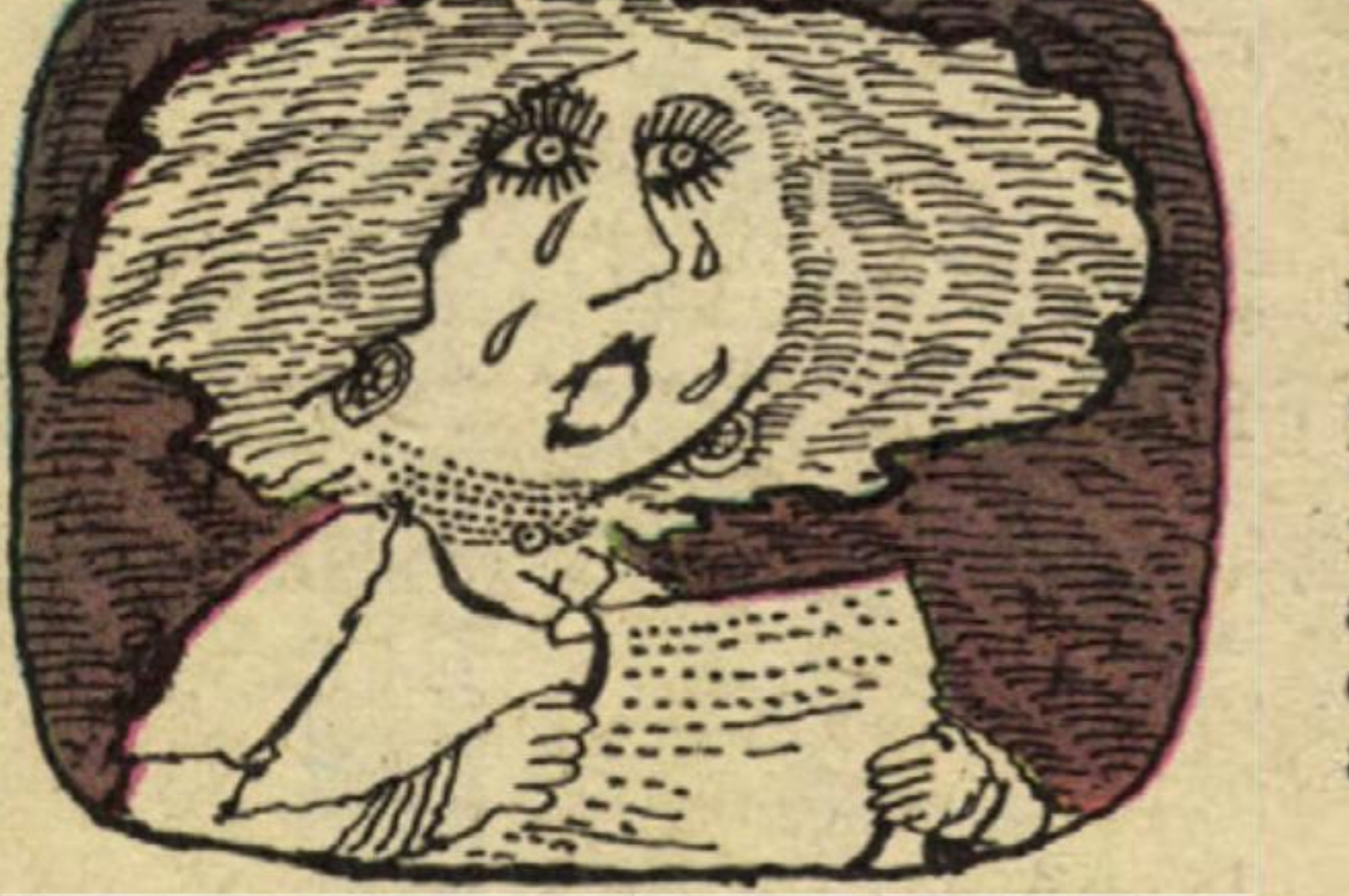

De a bemondó a nézőt még nagyobb mélységben is informálhatja. Már eleve bizonyos tájékoztatást nyújthat a minőségről is. Ha a „Hajnal a motelben" cím csupán jelkép, amely mögött egy abszurd, ám végtelenül unalmas, de érthetetlen mű húzódik meg, úgy a bemondó a nézőt néhány diszkrét, de egészséges ásítással figyelmeztetheti, mi vár rá.

Ha a bemondó hálóköntösben jelenik meg a képernyőn, és lelecsukódó szempillákkal suttogja: „Hajnal a motelben", majd utána üdítő, mély álomba merül, úgy a néző is azonnal tisztában van, mi a teendő: követi a bemondó példáját, de előbb sietve lekattintja a készüléket. **Kertész Magda**

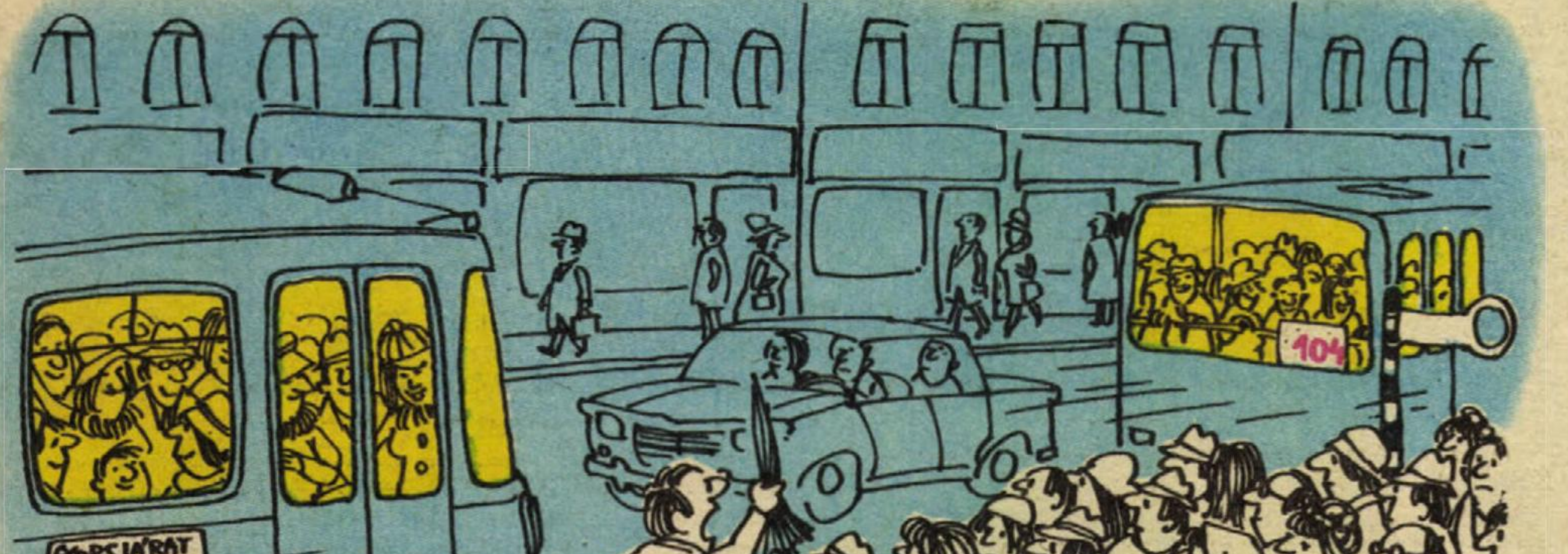

— Legalább azt mondják meg, hogy mit csináljunk a bérletünkkel?!

EGÉSZEN KICSI JÁTÉKFILM-SZEMLE

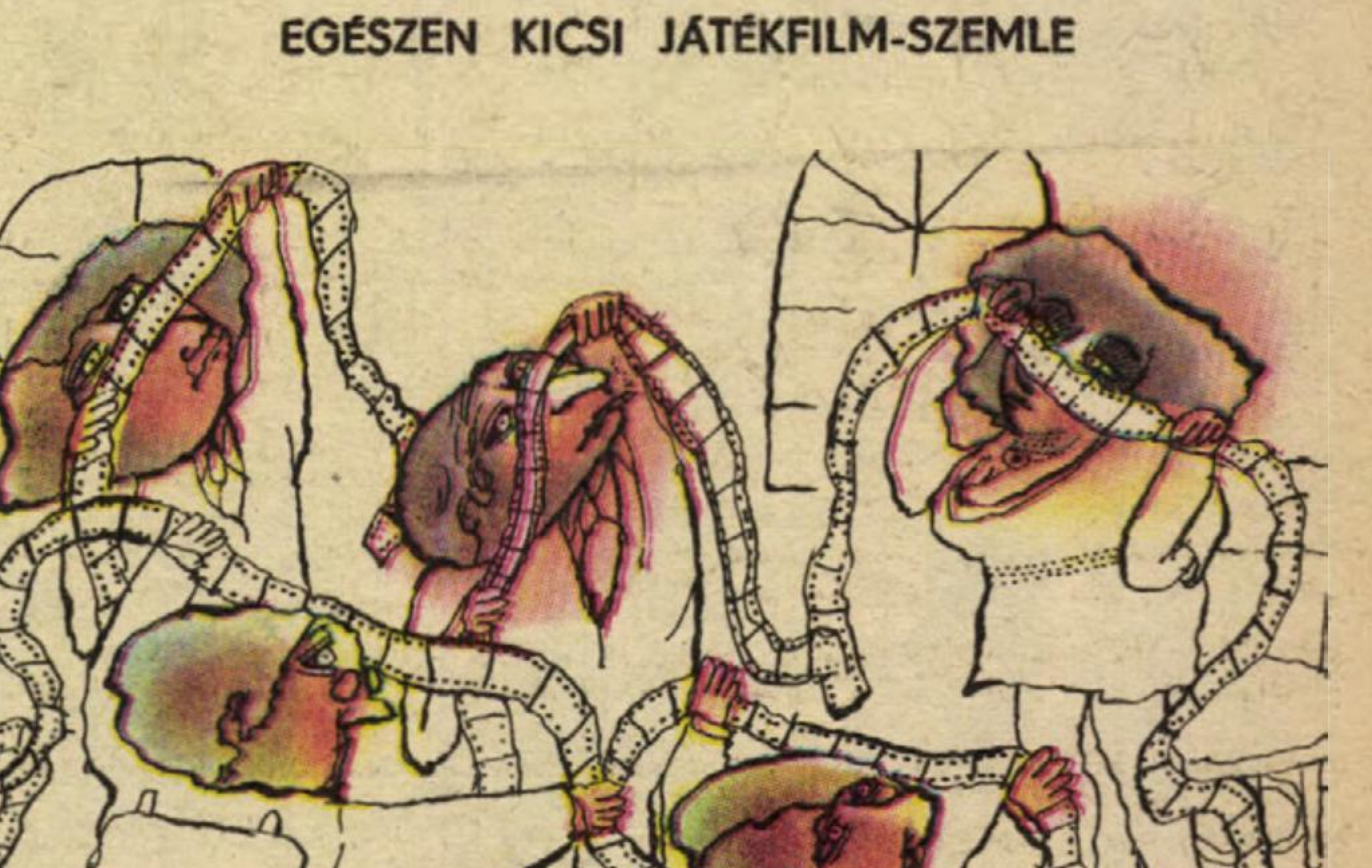

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

GŐZ

A Török Követség nevű tokiói gőzfürdő kénytelen volt átfesteni a cégtáblát.

Méghozzá a tokiói török követség kérésére.

A diplomáciai képviseletet ugyanis rengetegen hívták fel tévedésből. A fürdőjegyek ára iránt érdeklődtek, s hogy ebben az összegben vajon bennfoglaltatik-e a hagyományos női kiszolgálás is?

APRÓ

Az „Oberheissische Presse" című lap apróhirdetései között olvastuk:

„Az az úr, aki múlt héten, üzletünkből ellopott egy ITT Schaub-Lorenz típusú kazettás autómagnót, alkalomadtán a még hiányzó alkatrészeket is elviheti. Weitzel elektromossági szaküzlet, Kirchhain."

A lap következő számában is megjelent egy apróhirdetés.

„Válasz Weitzeléknek. Tegnapi ajánlatukat köszönettel elhárítom. Nevezett alkatrészeket azóta már máshonnan elloptam. Karl Müller."

BOMBA

Valahányszor az ifjú Ronald Lapointe úgy érezte, hogy szüksége lenne egy kis pihenőre, csak felhívta a gyárat és közölte: időzített bombát helyezett el. Erre aztán az üzem mind a hatszáz dolgozóját rögtön hazaküldte.

Az ötödik eset után a winnipegi rendőrség figyelni kezdte a gyár telefonjait. Lapointe horogra került, egy évet kapott.

Ami ugyebár az ő sajátos kurzusán pontosan 365 időzített bombát jelent.

KAKAS

A Stern-magazin ismerteti a freiburgi bíróság egyik meglepő döntését. Azt mondja:

— Százméteres távolságból egy kakas kukorékolása nem tekinthető bűncselekménynek.

Szólásszabadság!

DEFEKT

A chicagói Oxford House szálló elegáns körlevélben óhajtotta törzsvendégei tudomására hozni, hogy az üzemet átépítik, korszerűsítik. A körlevél így kezdődött:

„Minthogy nemrégiben szerencsénk volt Önt szállóvendégeink között üdvözölni . . ."

A körlevelek megcímzését egy komputerre bízták. Aztán beütött a katasztrófa. A szállóban egy kisebb magazin szerkesztősége is dolgozott, és a komputer tévedésből az előfizetők névsorát írta a borítékok tetejére. Akiknek a többsége természetesen sosem volt az Oxford House vendége.

Kitört a botrány.

A következő napokban felháborodott házastársak százai ostromolták meg a szálló vezetőit, alaposabb és minden részletre kiterjedő felvilágosítást követelve. A „vádlottak" viszont kétségbeesetten tiltakoztak.

— Négy gyermekem van — panaszkodott egy hölgy. — Most jön az ötödik, s a férjem biztosra veszi, hogy nem az övé.

— Az eset — mondta Jerome Belanger, a szálló igazgatója — ékesen vall a házastársi bizalomról.

Meg persze a komputerekről is.

VILÁGOS

A Scholastic Teacher c. lapból való ez a történet.

A kis prérriváros iskolájának tanítója dolgozatot íratott, ezzel a címmel: „Miért repülnek a vadlibák ősszel délre?"

Az egyik kisfiú négy egyszerű szóval megoldotta a tudományos problémát. Ezt írta:

„Mert gyalog messze van!"

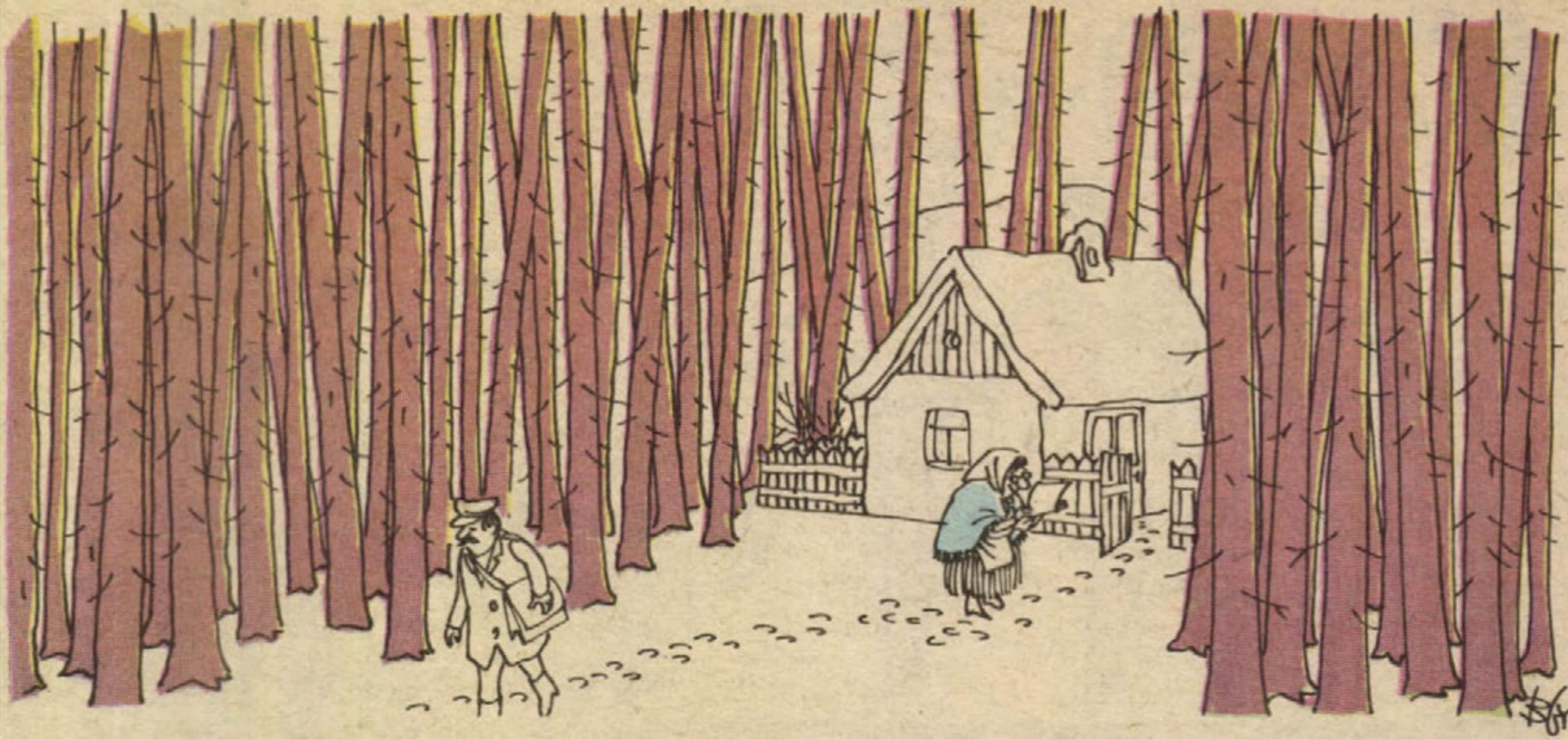

— . . . és vigyázzon az egészségére, mama, mert az mindennél fontosabb! Szerető fia, Jóska, Sydneyből.

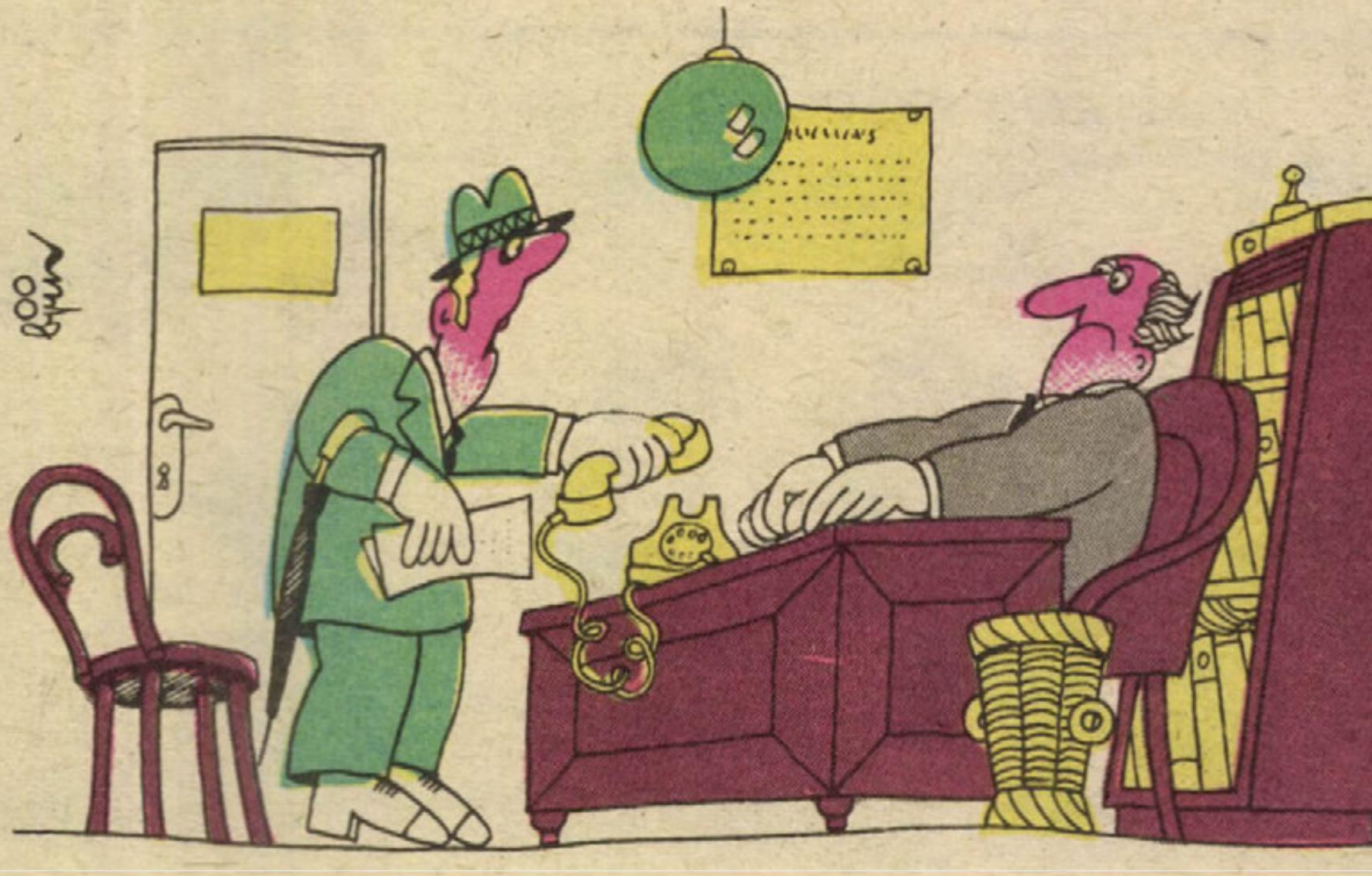

KOMOLY FENYEGETÉS

— Nem akarja elintézni a kérvényemet? No, majd mindjárt hívom a feleségemet!

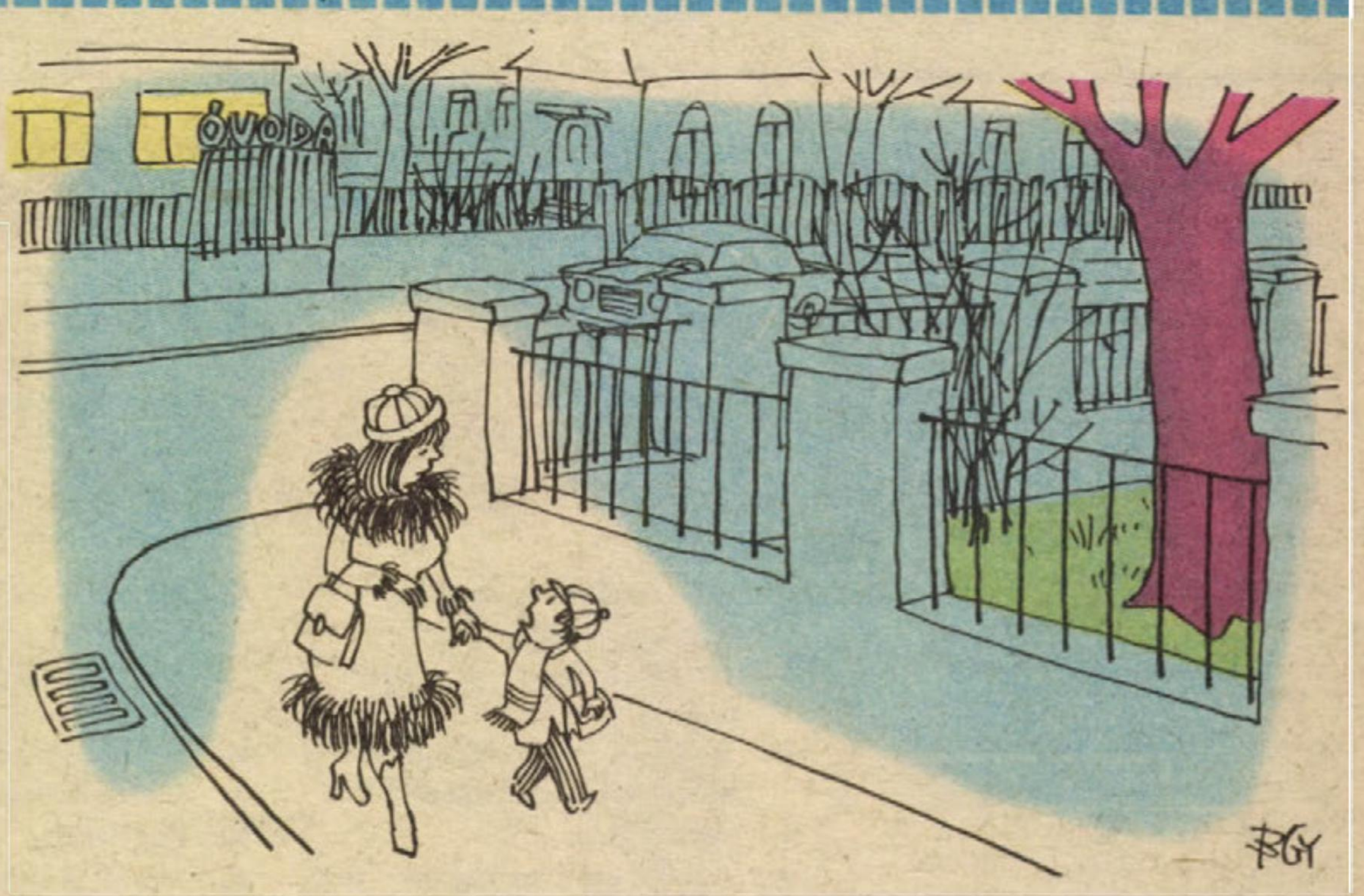

— Anyu, én munkás vagyok, paraszt, vagy értelmiségi?

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

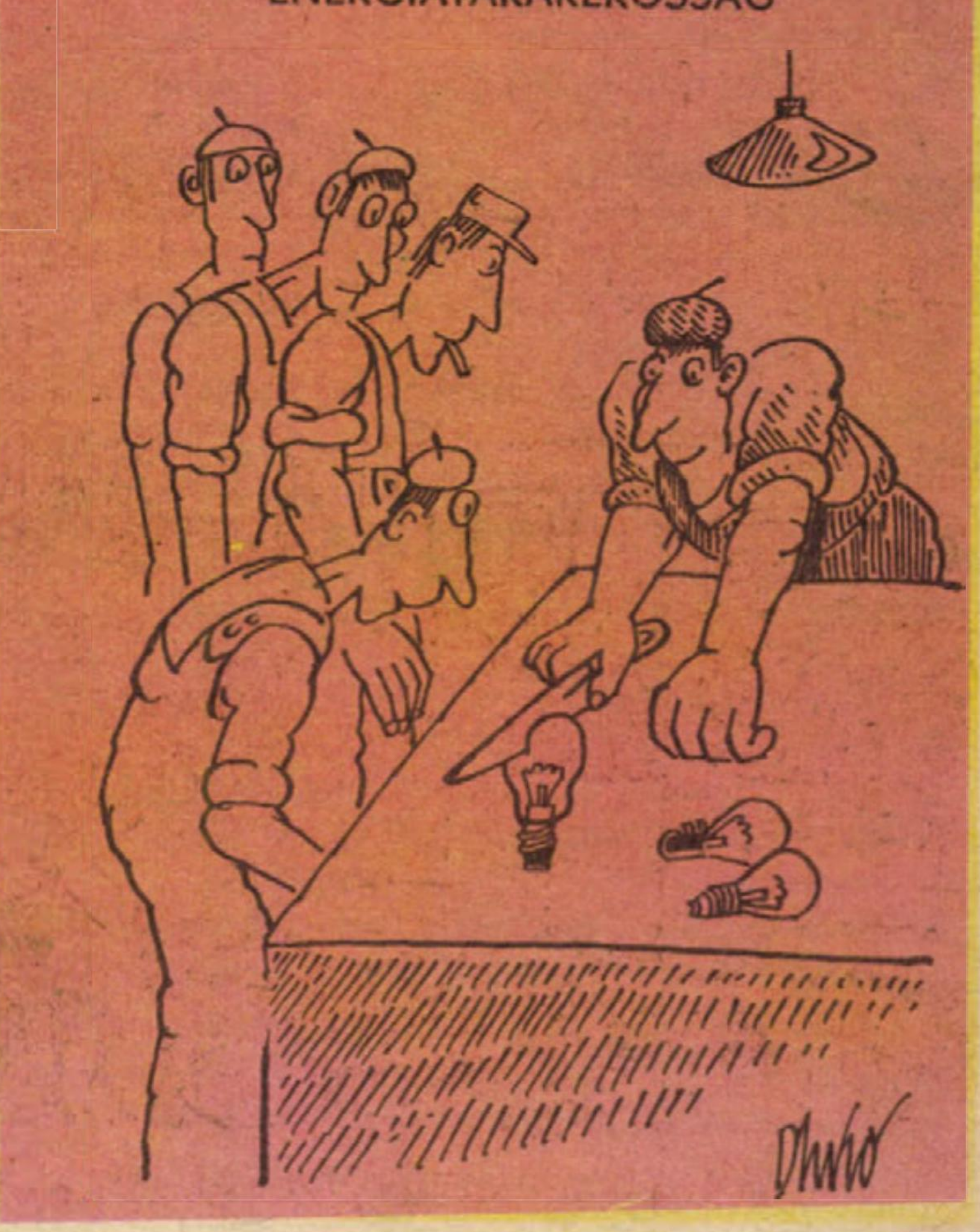

TAKARÉKOSSÁGI MEGBESZÉLÉS

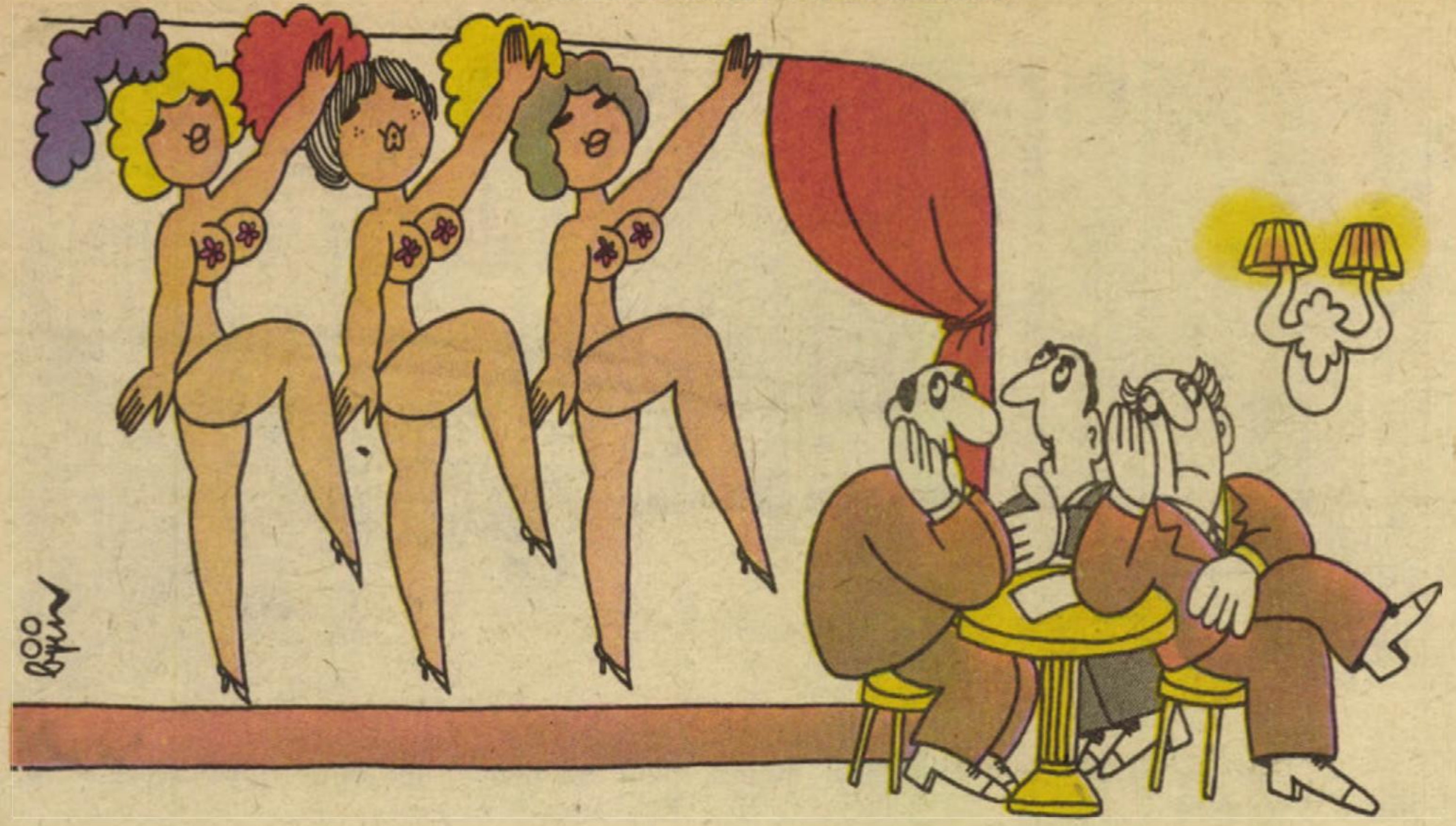

– A műsort elfogadta a tanács, csak a kosztumökön kellene még spórolnunk...

A TENGER CSODÁI

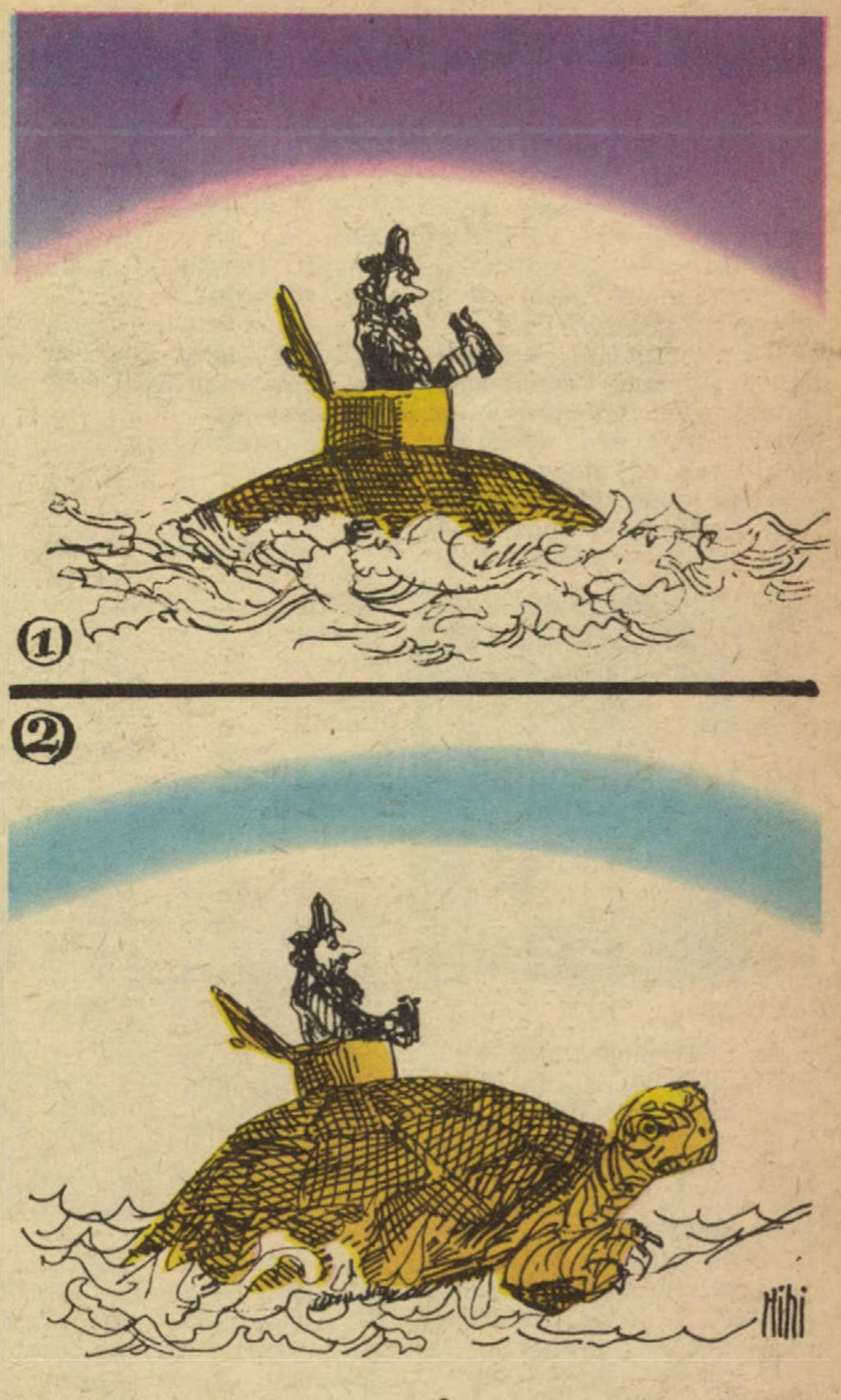

NÉPSZERŰ KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZ

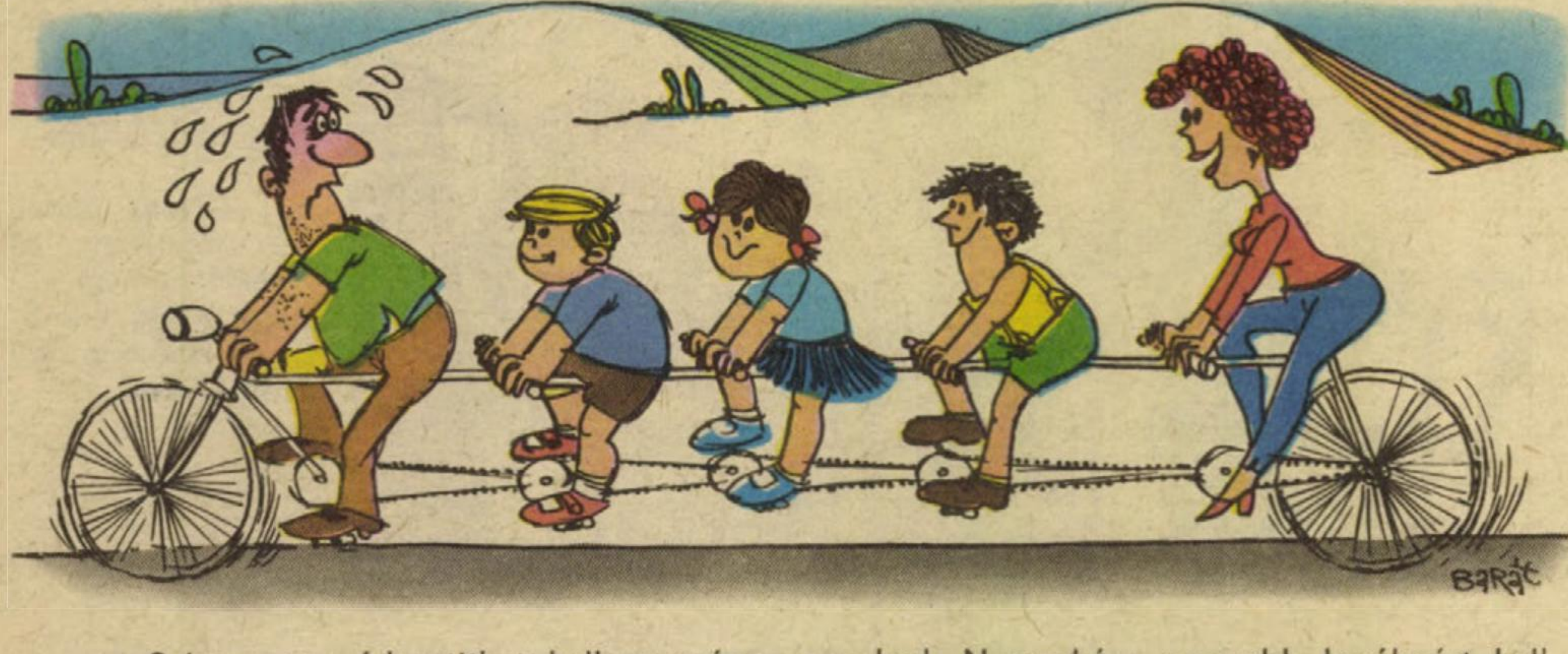

– Szívem, egy édes titkot kell megsúgnom neked. Nemsokára nagyobb kerékpárt kell vennünk.

Férfiaknak való

jótanács foglaltatik keresztrejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 1 soraiban, melynek szerzője Musset, a romantikus irodalom kiváló francia művelője (1810—1857). Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 2-án erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 A	2 M	3 I	4 T	5 A	6 F	7 E	8 K	9 E	10 T	E	11 S	Z	12 E	M
13 K	A	P	A	D	O	H	Á	N	Y	■	Z	■	14 T	Ü
15 É	T	O	L	A	J	■	16 N	Y	U	17 L	A	18 K	■	E
19 K	A	L	■	20 T	T	21 T	T	■	22 K	E	L	L	23 É	K
24 S	T	Y	25 X	■	26 O	R	O	27 M	■	■	28 M	É	R	V
Z	■	29 S	E	30 K	■	31 I	R	O	32 M	33 B	A	■	34 L	É
35 E	36 M	Á	N	U	37 E	L	■	38 R	Á	Ü	L	T	E	T
39 M	E	G	O	R	R	O	40 L	■	V	■	A	■	41 L	E
42 Ü	R	■	43 N	I	A	G	A	44 R	A	■	45 N	46 E	I	N
47 E	T	48 C	■	49 Z	S	I	N	A	G	50 O	G	A	■	E
K	■	S	Z	Á	M	A	D	O	■	J	■	52 R	53 K	K
54 J	55 F	I	■	56 L	U	■	O	■	57 A	T	58 A	L	A	■
59 O	I	R	60 T	■	61 S	62 A	L	63 A	K	O	S	■	64 Z	65 É
66 V	A	K	A	67 R	■	R	■	68 G	Ö	Z	■	69 S	Á	R
Á	T	E	S	Z	I	K	É	S	V	I	SZ	O	N	T

VÍZSZINTES

13. Nem valami finom szívnivaló
14. Varrószerszám
15. Főzéshez használatos, zsír helyett
16. Kedves állatok
19. Kicsiny ház — fordítva
20. Egyforma betűk
22. Tárgy, mely szerepel a színpadi előadásban
24. A görög mitológiában az alvilág folyója
26. Magas hegycsúcs
28. Mérték, arány
29. ... restye
31. Tarka — más szóval
34. Folyékony dolog
35. Férfinév (több portugál király neve volt)
38. A székre helyez valakit
39. Megsértődik valamiért
41. Igekötő
42. Amiben semmi sincs
43. Folyó az USA és Kanada határán
45. Német „nem"
47. Stb. — latinul
49. Az izraelita vallásúak temploma
51. Ilyen juhász, kanász, gulyás stb. volt egykor
52. R. K. K.
54. J. F. I.
56. Egy háziállat tájszólással
57. Egy hajdani magyar költőnő keresztneve (vezetékneve Kisfaludy)
59. A rádió- és televízióállomások nemzetközi szervezete
61. Az ilyen futópálya ma már nem számít modernnak
64. Z
66. Meg akarja szüntetni a viszketést
68. Hajtóerő is lehet
69. Lábbal dagasztják

FÜGGŐLEGES

2. Kutat, keresgél, motoz
3. Egy szlovákiai város magyar neve
4. A sakkozás világbajnoka volt
5. Valamit bizonyító, alátámasztó adalék
6. Ami a fulladás érzését kelti
7. Indulatszó
8. A templomban énekel
9. Ny
10. Háziszárnyas
11. A hamar ellobbanó érzelemre mondják
12. És — latinul
17. Mint a 41 vízsz.
18. Kevert lék
21. Három részből álló irodalmi mű
23. A gyümölcsöt a napfény
25. A nemesgázok közé tartozó kémiai elem
27. Férfinév
30. Teszi a szépet, udvarol
32. Nagy ipari üzem Budapesten
33. .. bájos
36. Volt bátorsága
37. Az európai humanizmus kiemelkedő alakja volt
40. A repülőgép, amikor földet ér
44. R. A. O.
46. Angol nemesi rang
48. A függ. 10 fiatal korában
50. Szoros a Keleti-Kárpátokban
53. Gőz előállítására szolgáló berendezés
55. Olasz autómárka
57. Szállítási vállalat betűjele
58. A. S.
60. A honfoglaló vezérek egyike
62. ... angyal
63. A. G. S.
65. Felfogja az értelmét
67. R. Z.
69. Fűszer

ARANYOS GYERMEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Kölcsön adtam a Kovácsnak — meg akarja ijeszteni a papáját."

100—100 forintot nyertek:

Szajkó Emma, 1075 Bp., Rumbach S. u. 15/a.

Noszvai András, 1036 Bp., Lajos u. 70.

Erdélyi Magdolna, 2120 Dunakeszi, Martinovics u. 13.

A díjakat postán küldjük el.

megakarjaijeszt
ilonanap s sine
kenés m utazo n
ámen toalett ti
dirigens nyitra
oci ab sakál ap
slamasztika ua
ka balsors tomp
öp d noémi aá
lányai ypr na j
csitt g itt piá
s karnyoné matt
övé ioö szita
na burnot csili
adtamakovácsnak